

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 15

2011. GADA 11. AUGUSTĀ

Saturs

Likumi

327.*	225L/10**	Grozījumi Komerclikumā	4
328.	226L/10	Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā	6
329.	227L/10	Grozījumi Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumā.	13
330.	228L/10	Grozījumi Bāriņtiesu likumā	14
331.	229L/10	Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā	15
332.	230L/10	Grozījumi Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumā	17
333.	231L/10	Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā.	18
334.	232L/10	Grozījums Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumā.	19
335.	233L/10	Grozījumi Pornogrāfijas ierobežošanas likumā.	20
336.	234L/10	Grozījumi Prokuratūras likumā.	21
337.	235L/10	Grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” . .	22
338.	236L/10	Grozījumi Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā	24
339.	237L/10	Grozījumi Veterinārmedicīnas likumā	29
340.	238L/10	Grozījumi Vispārējās izglītības likumā	33
341.	239L/10	Par Latvijas Republikas valdības un Azerbaidžānas Republikas valdības vienošanos par sadarbību ārkārtējo situāciju novēršanas un likvidēšanas jomā	37
342.	240L/10	Par Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības vienošanos par sadarbību ārkārtējo situāciju novēršanas un likvidēšanas jomā	38
343.	241L/10	Grozījumi Saeimas vēlēšanu likumā	39
344.	242L/10	Grozījumi Augstskolu likumā.	40
345.	243L/10	Grozījumi likumā “Ārvalstu bruņoto spēku statuss Latvijā”	52
346.	244L/10	Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā	54
347.	245L/10	Grozījums likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”	66
348.	246L/10	Grozījumi Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā.	67
349.	247L/10	Grozījumi Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā	72
350.	248L/10	Grozījums Prokuratūras likumā.	75
351.	249L/10	Grozījumi Kriminālprocesa likumā.	76
352.	250L/10	Grozījumi Krimināllikumā	78
353.	251L/10	Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību.	82
354.	252L/10	Grozījums likumā “Par 1973.gada Vašingtonas konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām”	84
355.	253L/10	Grozījumi likumā “Par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijā”	85
356.	254L/10	Par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses	87

* Publikācijas numurs.

** 10. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

357.	255L/10	Par Kopējās aviācijas telpas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses	88
358.	256L/10	Par Pasaules Pasta savienības konstitūcijas Astoto papildprotokolu un Pasaules Pasta savienības Vispārīgā reglamenta Pirmo papildprotokolu.	89
359.	257L/10	Par 2008.gada Pasaules Pasta konvenciju, 2008.gada Pasaules Pasta konvencijas Noslēguma protokolu un 2008.gada Nolīgumu par pasta maksājumu pakalpojumiem	90
360.	258L/10	Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā	91
361.	259L/10	Grozījumi Dziesmu un deju svētku likumā	92
362.	260L/10	Grozījumi Invaliditātes likumā.	96
363.	261L/10	Grozījumi likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”	97
364.	262L/10	Grozījumi Latvijas Sodū izpildes kodeksā	106
365.	263L/10	Grozījumi likumā “Par pievienotās vērtības nodokli”	119
366.	264L/10	Grozījumi Stratēģiskas nozīmes preču aprites likumā	125

Paziņojumi

367.		Par Dzintara Melbārža apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi . .	128
368.		Par Agneses Skulmes apstiprināšanu par zemesgrāmatu nodaļas tiesnesi . . .	128
369.		Par deputātes Ineses Aizstrautas ievēlšanu Saeimas Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā	128
370.		Par deputāta Madara Lasmaņa ievēlšanu Saeimas Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā un Saeimas Saimnieciskajā komisijā	128
371.		Par Sanitas Osipovas apstiprināšanu par Satversmes tiesas tiesnesi	129
372.		Saeimas pieņemtais paziņojums “Par atvēlēto finansējumu Eiropas Savienības budžetā sociālo un ekonomisko atšķirību mazināšanai pēc 2013. gada”	129
373.		Saeimas pieņemtais paziņojums “Par taisnīgu un godīgu Eiropas Savienības kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2013. gada”	130
374.		Par deputāta Gundara Daudzes atsaukšanu no Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājas biedra amata.	131
375.		Par deputāta Jāņa Vucāna ievēlšanu par Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājas biedru	131
376.		Par likumā noteiktās apropriācijas pārdali	131
377.		Par Lienes Liepiņas deputātes pilnvaru apstiprināšanu.	131
378.		Par Jura Žūriņa deputāta pilnvaru apstiprināšanu	132
379.		Par Saeimas lēmumu piekrist deputāta Riharda Eigima saukšanai pie administratīvās atbildības	132
380.		Par Saeimas lēmumu piekrist deputāta Sergeja Fjodorova saukšanai pie administratīvās atbildības	132

327. 225L/10 Grozījumi Komerclikumā

Izdarīt Komerclikumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11.nr.; 2001, 3., 8., 15.nr.; 2002, 6.nr.; 2004, 10.nr.; 2005, 14.nr.; 2006, 8.nr.; 2008, 12.nr.; 2009, 3.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 68.nr.; 2011, 99.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt II sadaļu ar 17.¹ pantu šādā redakcijā:

“17.¹ pants. Atklāšanas pienākums

(1) Kapitālsabiedrības dalībnieks vai akcionārs (turpmāk šā panta ietvaros — dalībnieks), kurš ir fiziskā persona, uzskatāms par sabiedrības patieso labuma guvēju, ja atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma 1.panta 5.punkta “a” vai “b” apakšpunktam par kapitālsabiedrības patieso labuma guvēju nav uzskatāma cita persona.

(2) Dalībniekam, kurš tur pamatkapitāla daļas vai akcijas (turpmāk — daļas) savā vārdā, bet citas personas labā, iegūstot vismaz 25 procentus no kapitālsabiedrības daļām, ir pienākums 14 dienu laikā paziņot par to kapitālsabiedrībai, norādot personu, kuras labā šīs daļas tiek turētas.

(3) Dalībniekam, kurš nav fiziskā persona un kura līdzdalība kapitālsabiedrībā ir vismaz 25 procenti, un kurš nav dibināts saskaņā ar Eiropas Savienības dalībvalstu likumiem, ir pienākums 14 dienu laikā iesniegt kapitālsabiedrībai paziņojumu par personām, kuras uzskatāmas par šā dalībnieka dibinātājiem, dalībniekiem vai šiem statusiem pielīdzināmām personām, kuras paziņojuma iesniegšanas brīdī gūst labumu no šā dalībnieka pastāvēšanas.

(4) Šā panta otrajā un trešajā daļā minēto paziņojumu iesniedz kapitālsabiedrībai Koncernu likuma 6.pantā noteiktajā kārtībā.

(5) Nosakot dalībniekam piederošo daļu skaitu saskaņā ar šo pantu, ievēro Koncernu likuma 3.panta noteikumus par to, kā nosakāma izšķirošā ietekme uz līdzdalības pamata.

(6) Dalībnieks šā panta otrajā un trešajā daļā minētajos gadījumos norāda personu, kura saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma 1.panta 5.punkta “a” vai “b” apakšpunktu uzskatāma par kapitālsabiedrības patieso labuma guvēju, un datus, kas ļauj šo personu nepārprotami identificēt, pievienojot paziņojumam dokumentārus pierādījumus.

(7) Ja dalībnieks objektīvu iemeslu dēļ nevar noskaidrot personu, kura saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma 1.panta 5.punkta “a” vai “b” apakšpunktu uzskatāma par kapitālsabiedrības patieso labuma guvēju, vai nevar iegūt atsevišķas ziņas par minēto personu vai atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma noteikumiem šādas personas nav, viņš šā panta otrajā un trešajā daļā minētajā paziņojumā norāda iemeslus, kuru dēļ ziņas par kapitālsabiedrības patiesajiem labuma guvējiem netiek sniegtas.

(8) Kapitālsabiedrība 14 dienu laikā no šā panta otrajā un trešajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas dienas iesniedz to komercreģistra iestādei.

(9) Šā panta noteikumi piemērojami arī personālsabiedrības biedriem.

(10) Ar ziņām par personālsabiedrības un kapitālsabiedrības patiesajiem labuma guvējiem ir tiesīgas iepazīties tiesībaizsardzības iestādes un kontroles iestādes nodokļu administrēšanas, publiskā iepirkuma vai arī publiskās un privātās partnerības jomā.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 25.punktu šādā redakcijā:

“25. Ja personālsabiedrības biedrs vai kapitālsabiedrības dalībnieks vai akcionārs līdz 2011.gada 12.jūlijam ieguvis vismaz 25 procentus no personālsabiedrības ieguldījuma (kapitāla) daļām vai kapitālsabiedrības pamatkapitāla daļām vai akcijām un viņam piederošo

personālsabiedrības ieguldījuma (kapitāla) daļu vai kapitālsabiedrības pamatkapitāla daļu vai akciju skaits līdz paziņojuma iesniegšanas dienai nav samazinājies, viņam ir pienākums šā likuma 17.¹ panta otrajā un trešajā daļā minēto paziņojumu iesniegt personālsabiedrībai vai kapitālsabiedrībai ne vēlāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 13.jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2011.gada 12.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.07.2011., Nr.107.

328. 226L/10 Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā

Izdarīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā šādus grozījumus:

1. Izslēgt 51.¹ pantu.

2. Izteikt 66.¹ pantu šādā redakcijā:

“66.¹ pants. Meliorācijas sistēmu ekspluatācijas un uzturēšanas noteikumu pārkāpšana

Par meliorācijas sistēmu ekspluatācijas un uzturēšanas noteikumu pārkāpšanu — uzliek naudas sodu no desmit līdz simt piecdesmit latiem.”

3. Izslēgt 136.pantu.

4. Izteikt 149.³⁷ un 149.³⁸ pantu šādā redakcijā:

“149.³⁷ pants. Transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika noteikumu pārkāpšana

Par transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšanu, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, kas izpaudusies kā:

- 1) nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana mazāk par trīsdesmit minūtēm, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana no trīsdesmit minūtēm līdz pusotrai stundai, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 3) nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana vairāk par pusotru stundu, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, kas izpaudusies kā:

- 1) ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz vienpadsmit stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laiks nav atļauts, saīsināšana mazāk par vienu stundu — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz vienpadsmit stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laiks nav atļauts, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divarpus stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 3) ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz vienpadsmit stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laiks nav atļauts, saīsināšana vairāk par divarpus stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 4) saīsinātā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana mazāk par vienu stundu — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 5) saīsinātā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;

- 6) saīsinātā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana vairāk par divām stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 7) sadalītā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana mazāk par vienu stundu — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 8) sadalītā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 9) sadalītā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana vairāk par divām stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 10) ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana mazāk par vienu stundu, ja transportlīdzekli vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 11) ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām, ja transportlīdzekli vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 12) ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana vairāk par divām stundām, ja transportlīdzekli vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par iknedēļas atpūtas laika saīsināšanu, kas izpaudusies kā:

- 1) saīsinātā iknedēļas atpūtas laika, kas ir divdesmit četras stundas, saīsināšana mazāk par divām stundām — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) saīsinātā iknedēļas atpūtas laika, kas ir divdesmit četras stundas, saīsināšana par laiku no divām līdz četrām stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 3) saīsinātā iknedēļas atpūtas laika, kas ir divdesmit četras stundas, saīsināšana vairāk par četrām stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 4) iknedēļas atpūtas laika, kas ir četrdesmit piecas stundas, saīsināšana mazāk par trijām stundām, ja saīsināts iknedēļas atpūtas laiks nav atļauts, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 5) iknedēļas atpūtas laika, kas ir četrdesmit piecas stundas, saīsināšana par laiku no trim līdz deviņām stundām, ja saīsināts iknedēļas atpūtas laiks nav atļauts, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 6) iknedēļas atpūtas laika, kas ir četrdesmit piecas stundas, saīsināšana vairāk par deviņām stundām, ja saīsināts iknedēļas atpūtas laiks nav atļauts, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par transportlīdzekļa vadišanas laika pārsniegšanu divdesmit četru stundu periodā, kas izpaudusies kā:

- 1) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laika, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana mazāk par vienu stundu, ja pagarinājums līdz desmit stundām nav atļauts, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laika, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana no vienas stundas līdz divām stundām, ja pagarinājums līdz desmit stundām nav atļauts, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 3) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laika, kas ir deviņas stundas, pārsniegšana vairāk par divām stundām, ja pagarinājums līdz desmit stundām nav atļauts, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 4) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laika, kas ir desmit stundas, pārsniegšana mazāk par vienu stundu, ja pagarinājums ir atļauts, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 5) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laika, kas ir desmit stundas, pārsniegšana no vienas stundas līdz divām stundām, ja pagarinājums ir atļauts, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 6) ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas pagarinātā laika, kas ir desmit stundas, pārsniegšana vairāk par divām stundām, ja pagarinājums ir atļauts, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par transportlīdzekļa iknedēļas vadīšanas laika pārsniegšanu, kas izpaudusies kā:

- 1) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana mazāk par četrām stundām — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana no četrām līdz četrpadsmit stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 3) iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana vairāk par četrpadsmit stundām — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par kopējā transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšanu divu nedēļu periodā, kas izpaudusies kā:

- 1) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana mazāk par desmit stundām — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana no desmit stundām līdz divdesmit divām stundām trīsdesmit minūtēm — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 3) divu secīgu nedēļu laikā uzkrātā transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana vairāk par divdesmit divām stundām trīsdesmit minūtēm — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika pārkāpumiem, kas konstatēti kontroles laikā uzņēmumā, — uzliek naudas sodu pāravadātājam no simt līdz tūkstoš latiem.

149.³⁸ pants. Transportlīdzekļu ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laiku reģistrēšanas noteikumu pārkāpšana

Par reģistrācijas kartes (tahogrammas) izmantošanu ilgāk par paredzēto laiku:

- 1) ja tajā ierakstītie dati ir salasāmi, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) ja tajā ierakstītie dati nav salasāmi, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pāravadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par nepamatotu vairāku reģistrācijas karšu (tahogrammu) lietošanu divdesmit četru stundu periodā — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par reģistrācijas kartes (tahogrammas) vai vadītāja kartes nepamatotu izņemšanu:

- 1) ja tas neietekmē attiecīgo datu reģistrāciju, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) ja tas ietekmē attiecīgo datu reģistrāciju, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pāravadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par reģistrācijas kartē (tahogrammā) reģistrētā laika atšķiršanos no transportlīdzekļa reģistrācijas valsts oficiālā pulksteņlaika — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Par reģistrācijas kontrolierīces pārslēgšanas mehānisma neizmantošanu vai nepareizu izmantošanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par netīras vai sabojātas reģistrācijas kartes (tahogrammas) uzrādīšanu:

- 1) ja tajā ierakstītie dati ir salasāmi, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 2) ja tajā ierakstītie dati nav salasāmi, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pāravadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par reģistrācijas kontrolierīcei neatbilstoša tipa reģistrācijas kartes (tahogrammas) izmantošanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pāravadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par transportlīdzekļa vadītāja nenodrošināšanu ar normatīvajos aktos noteiktajiem transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinājošiem dokumentiem un reģistrācijas kartēm (tahogrammām) — uzliek naudas sodu pāravadātājam no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Par nepietiekamu papīra daudzumu informācijas izdrukāšanai digitālajā reģistrācijas kontrolierīcē — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā, bet pāravadātājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

Par nepareizu reģistrācijas kartes (tahogrammas) vai vadītāja kartes izmantošanu, kas izpaudusies kā:

- 1) datu neievadīšana (nereģistrēšana) manuāli normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 2) nepareiza reģistrācijas kartes (tahogrammas) vai vadītāja kartes izmantošana, ja pāravadātājam iesaistīti vairāki transportlīdzekļa vadītāji, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 3) transportlīdzekļa vadītāja vārda vai uzvārda neierakstīšana datu reģistrācijas kartē (tahogrammā) — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz trīssimt latiem;

- 4) reģistrācijas kartes (tahogrammas) izmantošanas sākuma vai beigu datuma neierakstīšana datu reģistrācijas kartē (tahogrammā) — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 5) reģistrācijas kartes (tahogrammas) izmantošanas sākuma vai beigu vietas neierakstīšana datu reģistrācijas kartē (tahogrammā) — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 6) transportlīdzekļa reģistrācijas numura vai transportlīdzekļa nomaiņas laika neierakstīšana datu reģistrācijas kartē (tahogrammā) — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 7) odometra nolasījuma neierakstīšana datu reģistrācijas kartē (tahogrammā), uzsākot lietot šo karti (tahogrammu), — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pāravadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 8) odometra nolasījuma neierakstīšana datu reģistrācijas kartē (tahogrammā), beidzot lietot šo karti (tahogrammu), — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā;
- 9) valsts apzīmējuma neievadīšana reģistrācijas kontrolierīcē — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Par pārskata par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā nepareizu vai nepilnīgu aizpildīšanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par pasažieru autopārvadājumu veikšanu, neievērojot prasības attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku reģistrēšanai un plānošanai nepieciešamā žurnāla aizpildīšanu, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinājošu dokumentu, reģistrācijas karšu (tahogrammu) vai datu nesēju neuzrādīšanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pāravadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes vai izmantojot vairāk nekā vienu vadītāja karti, vai ar citu vadītāja karti — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz četrsimt latiem, bet pāravadātājam — no piecsimt līdz tūkstoš latiem.

Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu, izmantojot bojātu vadītāja karti vai vadītāja karti, kurai beidzies derīguma termiņš, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pāravadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par kompetentās institūcijas neinformēšanu septiņu dienu laikā par vadītāja kartes bojājumiem, kļūdām kartes darbībā vai nozaudēšanu — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kas nav aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci, ja tās nepieciešamību paredz normatīvie akti, vai ātruma ierobežošanas ierīci saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz četrsimt latiem, bet pāravadātājam — no piecsimt līdz tūkstoš latiem.

Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pāravadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, izmantojot reģistrācijas kontrolierīci, kurai nav tipa apstiprinājuma, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pārvadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Par autopārvadājumu veikšanu, ja ātruma ierobežošanas ierīce vai reģistrācijas kontrolierīce ir bojāta un bojājums nav noteiktā kārtībā novērsts vai bojātas reģistrācijas kontrolierīces gadījumā autovadītājs neregistrē datus manuāli, kas izpaudusies kā:

- 1) ātruma ierobežošanas ierīces vai reģistrācijas kontrolierīces bojājuma savlaicīga nenovēršana gadījumā, kad transportlīdzeklis varēja atgriezties bāzes vietā septiņu dienu laikā, — uzliek naudas sodu pārvadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem;
- 2) ātruma ierobežošanas ierīces vai reģistrācijas kontrolierīces bojājuma nenovēršana tuvākajā licencētā darbnīcā gadījumā, kad transportlīdzeklis nevar atgriezties bāzes vietā septiņu dienu laikā, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pārvadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 3) visas informācijas neregistrēšana manuāli laikā, kad reģistrācijas kontrolierīce nedarbojas vai darbojas nepareizi, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pārvadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem;
- 4) vadītāja kartes numura vai vārda un uzvārda, vai vadītāja apliecības numura nenorādīšana datu pagaidu reģistrācijas kartē (tahogrammā) par laiku, kad reģistrācijas kontrolierīce nedarbojas vai darbojas nepareizi, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet pārvadātājam — no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem;
- 5) neparakstīšanās uz datu pagaidu reģistrācijas kartes (tahogrammas) vai izdrukas, kas izmantota, kad reģistrācijas kontrolierīce nedarbojas vai darbojas nepareizi, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīdesmit līdz piecdesmit latiem, bet pārvadātājam — no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem;
- 6) oficiāla paziņojuma neiesniegšana vadītāja kartes zādzības gadījumā tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā zādzība notikusi, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem.

Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu autopārvadājumos, kurā ir manipulācijas ierīce, ko var izmantot, lai falsificētu datus vai izdrukās norādīto informāciju, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz četrsimt latiem, bet pārvadātājam — no piecsimt līdz tūkstoš latiem.

Par datu, kas ierakstīti reģistrācijas kartē (tahogrammā), saglabāti reģistrācijas kontrolierīcē vai vadītāja kartē, vai izdrukā no reģistrācijas kontrolierīces falsificēšanu, slēpšanu, iznīcināšanu vai par tādām manipulācijām ar reģistrācijas karti (tahogrammu), reģistrācijas kontrolierīci vai vadītāja karti, kā rezultātā var notikt datu vai izdrukās norādītās informācijas falsificēšana vai iznīcināšana, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz četrsimt latiem, bet pārvadātājam — no piecsimt līdz tūkstoš latiem.

Par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika datu un dokumentu uzskaites un glabāšanas noteikumu neievērošanu uzņēmumā — uzliek naudas sodu pārvadātājam no simt līdz tūkstoš latiem.

Par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrācijas kontrolierīces, ātruma ierobežošanas ierīces, reģistrācijas kartes (tahogrammas) vai vadītāja kartes lietošanas noteikumu pārkāpšanu, kas konstatēta kontroles laikā uzņēmumā, — uzliek naudas sodu pārvadātājam no simt līdz tūkstoš latiem.”

5. 186.pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdu “pases” ar vārdiem “personu apliecinoša dokumenta”;

aizstāt pirmajā daļā vārdus “derīgas pases vai to aizstājoša dokumenta” ar vārdiem “derīga personu apliecinoša dokumenta”;

aizstāt pirmās daļas sankcijā vārdu “pasei” ar vārdiem “derīgam personu apliecinošam dokumentam”.

6. Aizstāt 187.pantā vārdu “pase” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “personu apliecinošs dokuments” (attiecīgā locījumā).

7. 190.pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdu “Pases” ar vārdiem “Personu apliecinoša dokumenta”;

aizstāt panta tekstā vārdu “pases” ar vārdiem “personu apliecinoša dokumenta”.

8. Izslēgt 210.panta pirmajā daļā skaitli “51.¹”.

9. Aizstāt 230.⁶ panta otrajā daļā vārdus “viņu vietnieki un Aiviekstes meliorācijas sistēmu valsts pārvaldes vadītājs” ar vārdiem “un viņu vietnieki”.

10. Papildināt pārejas noteikumus ar 19.punktu šādā redakcijā:

“19. Kodeksa 136.panta izslēgšana stājas spēkā 2012.gada 1.augustā.”

11. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 22.punktu šādā redakcijā:

“22) Komisijas 2009.gada 30.janvāra direktīvas 2009/5/EK, ar ko izdara grozījumus III pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes regulu (EEK) Nr.3820/85 un Nr.3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

329. 227L/10 Grozījumi Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumā

Izdarīt Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 3.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 149.nr.) šādus grozījumus:

1. 17.pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “pašvaldības lēmumu” ar vārdiem “pašvaldības kompetentās institūcijas sniegto informāciju”;

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Adresi piešķir, maina, precizē vai likvidē saskaņā ar likumu vai pašvaldības lēmumu. Pašvaldības lēmumu var izdot arī vispārīgā administratīvā akta veidā. Ja saskaņā ar likumu pirms vispārīgā administratīvā akta izdošanas nepieciešams uzklaut lēmuma iespējamās adresātas, uzklautišanu var arī veikt, rīkojot publisku apspriešanu.”

2. Pārejas noteikumus:

papildināt pārejas noteikumus ar 15.¹ punktu šādā redakcijā:

“15.¹ No valsts budžeta finanšu līdzekļus maksājuma veidā 200 000 latu apmērā novada infrastruktūras attīstībai piešķir par katru novadā ietilpstošo teritoriālo vienību (novada pilsētu un novada pagastu) novada pašvaldībai, kura vietējo pašvaldību apvienošanās rezultātā izveidota 2009.gadā. Uz šo gadījumu attiecināms šo pārejas noteikumu 16.punkts.”;

izteikt 24.punkta 1.apakšpunktu šādā redakcijā:

“1) līdz 2011.gada 31.decembrim sagatavo un iesniedz Saeimai likumprojektu par apriņķu izveidošanu;”;

papildināt pārejas noteikumus ar 26.punktu šādā redakcijā:

“26. Pārejas noteikumu 15.¹ punktā noteikto normu izpilde tiek nodrošināta gadskārtējā valsts budžeta likumā apstiprinātā finansējuma apmērā.”

3. 2.pielikumā:

aizstāt 15.7.apakšpunktā vārdus “Kubuļu pagasts” ar vārdiem “Kubulu pagasts”;

aizstāt 69.3.apakšpunktā vārdus “Sidrabenes pagasts” ar vārdiem “Salgales pagasts”.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

330. 228L/10 Grozījumi Bāriņtiesu likumā

Izdarīt Bāriņtiesu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15.nr.; 2007, 3.nr.; 2009, 2., 13., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193., 205.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 17.pantu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) informē vecāku, aizbildni, audžuģimeni vai viesģimeni par iespējamo apdraudējumu bērnam un par personas sodāmības faktu šā likuma 44.¹ pantā noteiktajos gadījumos, kā arī informē pašvaldības sociālo dienestu par vecākiem, aizbildņiem, audžuģimenēm vai viesģimenēm, kuras ir informētas šā likuma 44.¹ pantā noteiktajā kārtībā.”

2. Papildināt IV nodaļu ar 44.¹ pantu šādā redakcijā:

“44.¹ pants. Vecāka, aizbildņa, audžuģimenes vai viesģimenes informēšana par iespējamo apdraudējumu bērnam un personas sodāmības faktu

(1) Bāriņtiesa nekavējoties informē bērna vecāku, aizbildni, audžuģimeni vai viesģimeni par tās personas sodāmības faktu, ar kuru tai ir nedalīta saimniecība, ja persona atgriežas no brīvības atņemšanas iestādes pēc soda izciešanas par Krimināllikuma 159., 160., 161., 162., 162.¹, 164., 165. un 166.pantā minēto noziedzīgo nodarījumu, kurā cietušais ir bijis nepilngadīgs.

(2) Bāriņtiesa, pamatojoties uz iegūtajām ziņām par bērna veselības, dzīvības vai pilnvērtīgas attīstības apdraudējuma iespējamību, nekavējoties uzaicina bērna vecāku, aizbildni, audžuģimeni vai viesģimeni ierasties bāriņtiesā vai apmeklēt to personīgi un informē bērna vecāku, aizbildni, audžuģimeni vai viesģimeni par iespējamo apdraudējumu bērnam un par personas, kas rada šādu apdraudējumu, sodāmības faktu, kā arī sniedz informāciju par ieteicamo rīcību un atbalsta pakalpojumu saņemšanas iespējām.

(3) Par vecāka, aizbildņa, audžuģimenes vai viesģimenes informēšanu sastāda sarunas protokolu. Vecāks, aizbildnis, audžuģimene vai viesģimene tiek brīdināta par atbildību saistībā ar šajā pantā minētās informācijas izpaušanu trešajām personām.

(4) Personai, par kuras sodāmības faktu informē vecāku, aizbildni, audžuģimeni vai viesģimeni, par to ziņas nesniedz.”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

331. 229L/10 Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Bērnu tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15.nr.; 2000, 8., 12.nr.; 2001, 24.nr.; 2002, 23.nr.; 2003, 12.nr.; 2004, 12.nr.; 2005, 8.nr.; 2006, 22.nr.; 2007, 9.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 14., 23.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193.nr.; 2010, 47., 205.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 38.panta pirmajā daļā vārdus “ārstnieciska rakstura piespiedu līdzekļi” ar vārdiem “medicīniska rakstura piespiedu līdzekļi”.

2. Aizstāt 50.panta trešajā daļā vārdus “Radio un televīzijas likums” ar vārdiem “Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likums”.

3. Aizstāt 55.panta ceturtajā daļā vārdu “adoptēšanai” ar vārdu “adopcijai”.

4. Izteikt 62.panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Labklājības ministrs apstiprina ikgadējo valsts programmu bērnu un ģimenes stāvokļa uzlabošanai, kā arī nosaka tās īstenošanas veidu, kritērijus un kārtību.”

5. Papildināt 64.pantu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) nodrošina nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmas darbību. Ministru kabinets nosaka nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmas izveidošanas un izmantošanas kārtību, kā arī šajā sistēmā iekļaujamās informācijas apjomu un informācijas apstrādes kārtību.”

6. Papildināt 65.¹ pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspektoriem ir tiesības veikt pārrunas un iztaujāt bērnu bez citu personu klātbūtnes.”

7. Aizstāt 67.¹ pantā vārdus “ārstnieciska rakstura piespiedu līdzekļu” ar vārdiem “medicīniska rakstura piespiedu līdzekļu”.

8. 72.pantā:

aizstāt trešās daļas 3.punktā vārdu “piedraudējumu” ar vārdiem “piedraudējumu, — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas”;

papildināt trešās daļas 4.punktu ar vārdiem “vai noņemšanas”;

papildināt piekto daļu ar vārdiem un skaitļiem “kā arī par to, vai personai piemērots administratīvais sods par Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.panta trešajā un ceturtajā daļā, 167., 167.², 172., 172.¹, 172.², 172.³, 172.⁴, 172.⁵ vai 173.pantā minēto administratīvo pārkāpumu.”;

izteikt sestās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja ir pamatotas aizdomas vai darba devēja rīcībā ir informācija par to, ka šā panta ceturtajā daļā minētās personas pieļāvušas bērna tiesību pārkāpumus, vai pret tām uzsākts kriminālprocess par noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu vai kas vērsts pret tikumību un dzimumneaizskaramību, darba devējs attiecīgos darbiniekus atstādina no amata (no pienākumu pildīšanas) līdz lietas apstākļu noskaidrošanai vai līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai kriminālprocesā.”

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 19.punktu šādā redakcijā:
“19. Šā likuma 64.panta 4.punkts stājas spēkā 2012.gada 1.aprīli.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

332. 230L/10 Grozījumi Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumā

Izdarīt Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 183.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt pārejas noteikumu 2. un 3.punktā vārdus un skaitļus “līdz 2011.gada 31.jūlijam” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2011.gada 31.decembrim”.

2. Papildināt pārejas noteikumu 3.punktu ar 5. un 6.apakšpunktu šādā redakcijā:

“5) 2003.gada 2.septembra noteikumi Nr.488 “Noteikumi par valsts nodevu par visu veidu ieroču, munīcijas, speciālo līdzekļu, sprāgstvielu, spridzināšanas ietaišu un pirotehnisko izstrādājumu atļauju un speciālo atļauju (licenču) izsniegšanu, kā arī to derīguma termiņa pagarināšanu”;

6) 2003.gada 23.septembra noteikumi Nr.538 “Ieroču, munīcijas, speciālo līdzekļu, sprāgstvielu, spridzināšanas ietaišu un pirotehnisko izstrādājumu komerciālās aprites, pirotehnisko izstrādājumu klasificēšanas un izmantošanas noteikumi”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

333. 231L/10 **Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā**

Izdarīt Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 2.nr.; 2004, 9., 23.nr.; 2005, 14.nr.; 2009, 1., 24.nr.) šādus grozījumus:

1. 21.pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“21.pants. Minimālais pamatkapitāla lielums atsevišķām kapitālsabiedrībām”;

izslēgt pirmās un otrās daļas 3.punktu;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Kapitālsabiedrībai, kura sniedz patērētāja kreditēšanas pakalpojumu, apmaksājamā pamatkapitāla minimālais lielums ir 300 000 latu, izņemot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta 1.¹ daļas 1., 2., 3. un 4.punktā minētos komersantus.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 10. un 11.punktu šādā redakcijā:

“10. Kapitālsabiedrība, kura sniedz patērētāja kreditēšanas pakalpojumu, līdz speciālās atļaujas (licences) pieprasījuma iesniegšanai saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu, bet ne vēlāk kā līdz 2011.gada 1.novembrim nodrošina pamatkapitāla atbilstību šā likuma 21.panta trešās daļas prasībām.

11. Ministru kabinets līdz 2014.gada 1.maijam sagatavo un iesniedz Saeimai likumprojektu par patērētāju kreditēšanu, kurā nosaka to kapitālsabiedrību apmaksājamā pamatkapitāla minimālo lielumu, kuras sniedz patērētāja kreditēšanas pakalpojumu.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

334. 232L/10 Grozījums Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumā

Izdarīt Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 162.nr.) šādu
grozījumu:

Izslēgt pārejas noteikumu 1.punktu.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

335. 233L/10 Grozījumi Pornogrāfijas ierobežošanas likumā

Izdarīt Pornogrāfijas ierobežošanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2007, 12.nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 10.pantu.
2. Izslēgt pārejas noteikumu 2.punkta 1.apakšpunktu.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

336. 234L/10 Grozījumi Prokuratūras likumā

Izdarīt Prokuratūras likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 12.nr.; 1996, 5., 13.nr.; 1998, 9., 23.nr.; 2000, 14.nr.; 2002, 22.nr.; 2003, 15.nr.; 2005, 14.nr.; 2007, 10.nr.; 2008, 16.nr.; 2009, 3., 13.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194.nr.; 2010, 205.nr.) šādus grozījumus:

1. 58.¹ pantā:

aizstāt pirmās daļas otrajā teikumā vārdus un skaitļus “Eiropas Savienības Padomes 2002.gada 28.februāra lēmumu 2002/187/JHA, ar ko izveido Eirojustu, lai stiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem” ar vārdiem un skaitļiem “Eiropas Savienības Padomes 2002.gada 28.februāra lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido Eirojustu, lai stiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem, kā arī Eiropas Savienības Padomes 2008.gada 16.decembra lēmumu 2009/426/TI par Eirojusta stiprināšanu un ar kuru groza lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido Eirojustu, lai stiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem”;

papildināt otro daļu pēc vārda “norīkots” ar vārdiem “Eirojusta pārstāvja vietnieks vai”.

2. 58.² pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“58.² pants. Prasības Eirojusta pārstāvja, viņa vietnieka, palīga, kā arī Eirojusta korespondenta amata kandidātam”;

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “Eirojusta pārstāvi” ar vārdiem “Eirojusta pārstāvja vietnieku”.

3. 58.³ pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“58.³ pants. Eirojusta pārstāvja apstiprināšana, viņa vietnieka, palīga, kā arī Eirojusta korespondentu norīkošana”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Eirojusta pārstāvja palīgu” ar vārdiem “Eirojusta pārstāvja vietnieku, Eirojusta pārstāvja palīgu”.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

337. 235L/10 Grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju”

Izdarīt likumā “Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 6., 14.nr.; 1996, 23.nr.; 1997, 15.nr.; 1998, 9.nr.; 1999, 8., 24.nr.; 2002, 5.nr.; 2003, 23.nr.; 2005, 15.nr.; 2009, 5., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 131.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “pašvaldības vietējā laikrakstā vai bezmaksas izdevumā” ar vārdiem “pašvaldības mājaslapā internetā, pašvaldības informatīvā izdevumā vai pašvaldības izdotā laikrakstā, ja tāds ir, vai citā vietējā vai reģionālā laikrakstā”.

2. Izteikt 11.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“3. Privatizācijas aģentūra ir šā likuma 6.panta trešajā daļā noteiktā rezerves fonda turētāja. Rezerves fonda līdzekļi izmantojami valsts īpašuma privatizācijas procesa (pirkuma līgumu atcelšana, atpakaļpirkuma veikšana, nodokļu parādu kapitalizācija, denacionalizācija un citi izdevumi), privatizācijas sertifikātu piešķiršanas, dzēšanas un apgrozības procesa, valsts kapitāla daļu atsavināšanas un valsts dzīvojamo māju privatizācijas, atsavināšanas un apsaimniekošanas procesa organizatoriskajam nodrošinājumam atbilstoši Ministru kabineta reglamentētajiem nosacījumiem un kārtībai.”

3. Papildināt likuma III daļas 4.nodaļu ar 30.¹ pantu šādā redakcijā:

“30.¹ pants. Valsts īpašuma objekta nodošana pēc privatizācijas izbeigšanas

Valsts īpašuma objekts pēc privatizācijas izbeigšanas nododams valdījumā tai likumā noteiktajai institūcijai, kuru savā lēmumā par valsts īpašuma objekta privatizācijas izbeigšanu norādījis Ministru kabinets.”

4. Papildināt likuma VII daļas 3.nodaļu ar 81.¹ pantu šādā redakcijā:

“81.¹ pants. Neapbūvēta zemesgabala nodošana pēc privatizācijas izbeigšanas

Neapbūvēts zemesgabals pēc privatizācijas izbeigšanas nododams valdījumā tai likumā noteiktajai institūcijai, kuru savā lēmumā par neapbūvēta zemesgabala privatizācijas izbeigšanu norādījis Ministru kabinets.”

5. Papildināt likuma VII daļas 4.nodaļu ar 86.¹ pantu šādā redakcijā:

“86.¹ pants. Atsevišķi apbūvēta zemesgabala nodošana pēc privatizācijas izbeigšanas

Pēc tam, kad Privatizācijas aģentūra ir pieņēmusi lēmumu par atsevišķi apbūvēta zemesgabala privatizācijas izbeigšanu, attiecīgais zemesgabals nododams Finanšu ministrijas valdījumā.”

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 16.punktu šādā redakcijā:

“16. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2011.gada 1.decembrim izdod šā likuma 11.panta trešajā daļā minētos noteikumus. Līdz šo Ministru kabineta noteikumu izdošanai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.decembrim ir spēkā Ministru kabineta 2009.gada 8.decembra noteikumi Nr.1388 “Kārtība, kādā veicami atskaitījumi Privatizācijas aģentūrai par valsts īpašuma privatizāciju, valsts kapitāla daļu atsavināšanu un citām normatīvajos aktos noteiktajām darbībām, izveidojams un izlietojams rezerves fonds un veicami maksājumi valsts budžetā”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

338. 236L/10 Grozījumi Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā

Izdarīt Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 13.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 206.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 2.panta trešajā daļā vārdus “personisko kaitējumu un morālo kaitējumu” ar vārdiem “un personisko kaitējumu, tai skaitā morālo kaitējumu”.

2. Izteikt 7.panta trešās daļas trešo teikumu šādā redakcijā:

“Šo izmaksu maksimālo apmēru nosaka Ministru kabinets.”

3. Papildināt 9.pantu pēc vārdiem “šā likuma izpratnē ir” ar vārdiem “personiskais kaitējums, kas izpaužas kā”.

4. Papildināt 12.pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas, tad iestādes vai tiesas noteiktā zaudējuma atlīdzinājuma summa ietver nodokļus, kas tiek aprēķināti normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā.”

5. Aizstāt 14.panta ceturtajā daļā vārdus “morālā kaitējuma” ar vārdiem “personiskā kaitējuma, tai skaitā morālā kaitējuma”.

6. Izslēgt 19.panta otrajā un trešajā daļā vārdu “(padomei)”.

7. Papildināt likumu ar 21.¹ pantu šādā redakcijā:

“21.¹ pants. Lēmējietādes lēmums par zaudējuma (nesaņemtās darba samaksas) atlīdzinājumu

(1) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas, tad to apliek ar nodokļiem normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un apmērā. Šajā gadījumā lēmējietādei ir pienākums lēmumā par zaudējuma atlīdzinājumu norādīt:

- 1) laikposmu, par kuru izmaksājama darba samaksa un aprēķināti normatīvajos aktos noteiktie nodokļi;
- 2) darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;
- 3) darba ņēmēja (privātpersonas) obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 4) darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 5) iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 6) privātpersonai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājuma (nesaņemtās darba samaksas) summu pēc nodokļu samaksas.

(2) Ar šajā likumā lietoto terminu “darba samaksa”, ja runa ir par personām, uz kurām attiecas Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums, saprot terminu “atlīdzība” Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma izpratnē.”

8. Izteikt 24.pantu šādā redakcijā:

“24.pants. Zaudējuma atlīdzinājums no valsts pamatbudžeta

(1) Ja iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu ir vērsts pret Latvijas Republiku, tajā noteikto summu izmaksā Finanšu ministrija.

(2) Pēc tam, kad stājies spēkā iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu, lēmējietāde vai tiešās pārvaldes iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, mēneša laikā nosūta iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu Finanšu ministrijai.

(3) Lēmējinstāde vai tiesās pārvaldes iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, kopā ar šā panta otrajā daļā minēto iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu nosūta Finanšu ministrijai arī informāciju par attiecīgās privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu, personas datiem un dzīvesvietas adresi.

(4) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas (21.¹ pants), iestāde (amatpersona), nosūtot tiesas nolēmuma norakstu Finanšu ministrijai, pavadvēstulē norāda:

- 1) laikposmu, par kuru izmaksājama darba samaksa un aprēķināti normatīvajos aktos noteiktie nodokļi;
- 2) darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;
- 3) darba ņēmēja (privātpersonas) obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 4) darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 5) iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 6) privātpersonai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājuma (nesaņemtās darba samaksas) summu pēc nodokļu samaksas.

(5) Finanšu ministrija mēneša laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas izmaksā zaudējuma atlīdzinājumu, pārskaitot to uz privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu.

(6) Finanšu ministrija, pieņemot motivētu lēmumu, zaudējuma atlīdzinājumu var izmaksāt pa daļām. Izmaksu veic gada laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas. Finanšu ministrija par savu lēmumu rakstveidā informē privātpersonu. Šis lēmums nav apstrīdams un pārsūdzams.

(7) Ja nepieciešams, Finanšu ministrija sagatavo priekšlikumus par grozījumiem kārtējā gada valsts budžeta likumā.”

9. Izteikt 25., 26., 27. un 28.pantu šādā redakcijā:

“25.pants. Zaudējuma atlīdzinājums no pašvaldības budžeta

(1) Ja iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu ir vērsts pret pašvaldību, tajā noteikto summu izmaksā no pašvaldības budžeta.

(2) Pēc tam, kad stājies spēkā iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu, lēmējinstāde vai pašvaldības iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, mēneša laikā nosūta iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu piekritīgajai pašvaldības iestādei.

(3) Lēmējinstāde vai pašvaldības iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, kopā ar šā panta otrajā daļā minēto iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu nosūta piekritīgajai pašvaldības iestādei arī informāciju par attiecīgās privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu, personas datiem un dzīvesvietas adresi.

(4) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas (21.¹ pants), iestāde (amatpersona), nosūtot tiesas nolēmuma norakstu piekritīgajai pašvaldības iestādei, pavadvēstulē norāda:

- 1) laikposmu, par kuru izmaksājama darba samaksa un aprēķināti normatīvajos aktos noteiktie nodokļi;
- 2) darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;
- 3) darba ņēmēja (privātpersonas) obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 4) darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 5) iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 6) privātpersonai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājuma (nesaņemtās darba samaksas) summu pēc nodokļu samaksas.

(5) Piekritīgā pašvaldības iestāde mēneša laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas izmaksā zaudējuma atlīdzinājumu, pārskaitot to uz privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu.

(6) Piekritīgā pašvaldības iestāde, pieņemot motivētu lēmumu, zaudējuma atlīdzinājumu var izmaksāt pa daļām. Izmaksu veic gada laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas. Piekritīgā pašvaldības iestāde par savu lēmumu rakstveidā informē privātpersonu. Šis lēmums nav apstrīdams un pārsūdzams.

(7) Ja nepieciešams un ja tas atbilst tiesību normām, pašvaldības dome pieņem grozījumus pašvaldības budžetā kārtējam gadam.

26.pants. Zaudējuma atlīdzinājums no citas atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas budžeta

(1) Ja iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu ir vērsts pret tādu atvasinātu publisko tiesību juridisko personu, kas nav pašvaldība, tajā noteikto summu izmaksā no attiecīgās atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas budžeta.

(2) Pēc tam, kad stājies spēkā iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu, lēmējiestāde vai pastarpinātās pārvaldes iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, mēneša laikā nosūta iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu attiecīgās atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgānam.

(3) Lēmējiestāde vai pastarpinātās pārvaldes iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, kopā ar šā panta otrajā daļā minēto iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu nosūta atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgānam arī informāciju par attiecīgās privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu, personas datiem un dzīvesvietas adresi.

(4) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas (21.¹ pants), iestāde (amatpersona), nosūtot tiesas nolēmuma norakstu atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgānam, pavadvēstulē norāda:

- 1) laikposmu, par kuru izmaksājama darba samaksa un aprēķināti normatīvajos aktos noteiktie nodokļi;
- 2) darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;
- 3) darba ņēmēja (privātpersonas) obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 4) darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 5) iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 6) privātpersonai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājuma (nesaņemtās darba samaksas) summu pēc nodokļu samaksas.

(5) Atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgāns mēneša laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas izmaksā zaudējuma atlīdzinājumu, pārskaitot to uz privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu.

(6) Atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgāns, pieņemot motivētu lēmumu, zaudējuma atlīdzinājumu var izmaksāt pa daļām. Izmaksu veic gada laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas. Atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgāns par savu lēmumu rakstveidā informē privātpersonu. Šis lēmums nav apstrīdams un pārsūdzams.

(7) Ja nepieciešams un ja tas atbilst tiesību normām, atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgāns pieņem grozījumus atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas budžetā kārtējam gadam.

27.pants. Zaudējuma atlīdzinājums no publiskās aģentūras patstāvīgā budžeta

(1) Ja iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu ir vērsts pret publisko aģentūru, tajā noteikto summu izmaksā no attiecīgās publiskās aģentūras patstāvīgā budžeta (3.panta 4.punkts).

(2) Pēc tam, kad stājies spēkā iestādes lēmums vai tiesas nolēmums par zaudējuma atlīdzinājumu, lēmējiestāde vai iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, mēneša laikā nosūta iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu attiecīgajai publiskajai aģentūrai.

(3) Lēmējiestāde vai iestāde (amatpersona), kas piedalījās tiesas procesā, kopā ar šā panta otrajā daļā minēto iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu nosūta publiskajai aģentūrai arī informāciju par attiecīgās privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu, personas datiem un dzīvesvietas adresi.

(4) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas (21.¹ pants), iestāde (amatpersona), nosūtot tiesas nolēmuma norakstu publiskajai aģentūrai, pavadvēstulē norāda:

- 1) laikposmu, par kuru izmaksājama darba samaksa un aprēķināti normatīvajos aktos noteiktie nodokļi;
- 2) darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;
- 3) darba ņēmēja (privātpersonas) obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 4) darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 5) iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 6) privātpersonai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājuma (nesaņemtās darba samaksas) summu pēc nodokļu samaksas.

(5) Publiskā aģentūra mēneša laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas izmaksā zaudējuma atlīdzinājumu, pārskaitot to uz privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu.

(6) Publiskā aģentūra, pieņemot motivētu lēmumu, zaudējuma atlīdzinājumu var izmaksāt pa daļām. Izmaksu veic gada laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas. Publiskā aģentūra par savu lēmumu rakstveidā informē privātpersonu. Šis lēmums nav apstrīdams un pārsūdzams.

(7) Ja publiskā aģentūra nevar izpildīt iestādes lēmumu vai tiesas nolēmumu līdzekļu trūkuma dēļ, tā nekavējoties informē iestādi, kurai ir padota, un zaudējuma atlīdzinājumu izmaksā no tās publisko tiesību juridiskās personas budžeta, uz kuru attiecināma publiskās aģentūras atbildība. Par to rakstveidā paziņo privātpersonai.

(8) Ja nepieciešams un ja tas atbilst tiesību normām, tās publisko tiesību juridiskās personas orgāns, uz kuru attiecināma publiskās aģentūras atbildība, pieņem grozījumus publiskās aģentūras budžetā kārtējam gadam.

28.pants. Subsidiārs zaudējuma atlīdzinājums no valsts pamatbudžeta

(1) Ja atvasināta publisko tiesību juridiskā persona vai valsts aģentūra nevar atbilstoši šā likuma 25., 26. vai 27.pantam izpildīt iestādes lēmumu vai tiesas nolēmumu līdzekļu trūkuma dēļ, zaudējuma atlīdzinājumu izmaksā no valsts pamatbudžeta saskaņā ar šā panta noteikumiem.

(2) Ja pašvaldības vai citas atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgāns vai valsts aģentūra konstatē, ka iestādes lēmumu vai tiesas nolēmumu nav iespējams izpildīt līdzekļu trūkuma dēļ, atvasinātas publisko tiesību juridiskās personas orgāns vai iestāde, kurai valsts aģentūra padota, vēršas Finanšu ministrijā ar lūgumu izmaksāt zaudējuma atlīdzinājumu no valsts pamatbudžeta. Lūgumam pievieno iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu, kā arī dokumentus, kas apliecina, ka izmaksu nav iespējams veikt no attiecīgā budžeta. Par Finanšu ministrijai iesniegto lūgumu rakstveidā paziņo privātpersonai.

(3) Nosūtot šā panta otrajā daļā minēto iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma norakstu Finanšu ministrijai, tam pievieno arī informāciju par attiecīgās privātpersonas personīgo bankas kontu vai pasta norēķinu sistēmas kontu, personas datiem un dzīvesvietas adresi.

(4) Ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas (21.¹ pants), nosūtot tiesas nolēmuma norakstu Finanšu ministrijai, norāda arī:

- 1) laikposmu, par kuru izmaksājama darba samaksa un aprēķināti normatīvajos aktos noteiktie nodokļi;
- 2) darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;
- 3) darba ņēmēja (privātpersonas) obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 4) darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- 5) iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 6) privātpersonai izmaksājamo zaudējuma atlīdzinājuma (nesaņemtās darba samaksas) summu pēc nodokļu samaksas.

(5) Finanšu ministrija izmaksā zaudējuma atlīdzinājumu no valsts pamatbudžeta, attiecīgi piemērojot šā likuma 24.panta piekto un sesto daļu.”

10. Aizstāt 29.panta trešās daļas 3. un 4.punktā skaitli un vārdus “27.panta ceturtajā daļā” ar skaitli un vārdiem “27.panta septītajā daļā”.

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

339. 237L/10 Grozījumi Veterinārmedicīnas likumā

Izdarīt Veterinārmedicīnas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 11.nr.; 2002, 2.nr.; 2003, 4., 15.nr.; 2004, 9., 18., 23.nr.; 2006, 9.nr.; 2009, 3., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196.nr.; 2010, 99.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 6.punktu šādā redakcijā:

“6) **veterinārā ekspertīze** — svaigas gaļas iegūšanai paredzēto dzīvnieku pirmskaušanas apskate, nokauto dzīvnieku kautproduktu izpēte, paraugu noņemšana, laboratoriskā izmeklēšana, testēšanas rezultātu izvērtēšana un pastāvīgā veterinārā uzraudzība, kas nepieciešama, lai sniegtu atzinumu par gaļas turpmāko izmantošanu, un ko veic saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa regulā (EK) Nr.854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (turpmāk — Parlamenta un Padomes regula Nr.854/2004);”;

izteikt 15.punktu šādā redakcijā:

“15) **aprite** — dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, ieguve, ražošana, iepakošana, uzglabāšana, laišana tirgū, transportēšana, imports, eksports, tranzīts, savākšana, apstrāde, pārstrāde, piegāde, izmantošana, iznīcināšana, izpēte un izstrāde;”;

papildināt pantu ar 18.punktu šādā redakcijā:

“18) **dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprītē iesaistītā persona** — fiziskā vai juridiskā persona, kuras darbību Pārtikas un veterinārais dienests atzinis vai reģistrējis darbībām ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 21.oktobra regulā (EK) Nr.1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ regulu (EK) Nr.1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (turpmāk — Parlamenta un Padomes regula Nr.1069/2009), un Eiropas Komisijas 2011.gada 25.februāra regulā (ES) Nr.142/2011, ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr.1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Komisijas regula Nr.142/2011).”

2. Izteikt 2.¹ panta 18.punktu šādā redakcijā:

“18) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam (turpmāk — blakusprodukti, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam), aprītē iesaistītās personas, to uzņēmumi un to īpašumā vai lietošanā esošas iekārtas, kas saskaņā ar Parlamenta un Padomes regulas Nr.1069/2009 un Komisijas regulas Nr.142/2011 prasībām pakļautas valsts veterinārajai uzraudzībai;”

3. 4.pantā:

izteikt pirmās daļas 8.punktu šādā redakcijā:

“8) dzīvnieku liemeņu klasifikācija un cenu ziņošana kautuvē;”;

izslēgt otrās daļas 6.punktu;

papildināt otro daļu ar 11.punktu šādā redakcijā:

“11) izstrādā un apstiprina dzīvnieku izcelsmes produktu un blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprītē iesaistīto personu valsts uzraudzības programmas.”

4. Papildināt likumu ar 4.² un 4.³ pantu šādā redakcijā:

“4.² pants. Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektors valsts uzraudzības uzdevumu pildīšanai saskaņā ar Parlamenta un Padomes regulā Nr.854/2004 noteiktajām prasībām pilnvaro:

- 1) veterinārārstu vai praktizējošu veterinārārstu veterinārās ekspertīzes veikšanai;
- 2) veterinārārsta palīgu veterinārās ekspertīzes veikšanai.

4.³ pants. (1) Mājputnu un trušu gaļas ieguves uzņēmumos veterinārārsta palīga funkcijas veterinārās ekspertīzes jomā var pārņemt kautuves darbinieks saskaņā ar Parlamenta un Padomes regulā Nr.854/2004 noteiktajām prasībām.

(2) Mājputnu un zaķveidīgo kārtas dzīvnieku gaļas iegūšanai nelielā daudzumā veterināro ekspertīzi saskaņā ar normatīvajiem aktiem par mājputnu un zaķveidīgo gaļas apriti nelielā daudzumā atļauts veikt personai, kura apmācīta saskaņā ar Parlamenta un Padomes regulā Nr.854/2004 noteiktajām prasībām.

(3) Medijamo dzīvnieku vai to gaļas iegūšanai mazā daudzumā veterināro ekspertīzi saskaņā ar normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā mednieki galapatērētājam piegādā medijamos dzīvniekus vai to gaļu mazā daudzumā, un higiēnas prasībām attiecībā uz medijamo dzīvnieku un to gaļas apriti atļauts veikt personai, kura apmācīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa regulā (EK) Nr.853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (turpmāk — Parlamenta un Padomes regula Nr.853/2004), noteiktajām prasībām.

(4) Veterinārārsts vai praktizējošs veterinārārsts, kas pilnvarots veterinārās ekspertīzes veikšanai, uzrauga un kontrolē veterinārārsta palīga, kautuves darbinieka un šā panta otrajā vai trešajā daļā minētās apmācītās personas darbību.

(5) Pārtikas un veterinārā dienesta pilnvarots veterinārārsts un veterinārārsta palīgs ir apmācīts saskaņā ar Parlamenta un Padomes regulā Nr.854/2004 noteiktajām prasībām.”

5. Izteikt 9.panta ievaddaļu šādā redakcijā:

“9.pants. Pārtikas un veterinārā dienesta valsts vecākie inspektori, valsts inspektori, pilnvaroti veterinārārsti un veterinārārstu palīgi nedrīkst:”

6. Papildināt 15.pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Laboratoriskos izmeklējumus attiecībā uz valsts uzraudzībā esošām dzīvnieku infekcijas slimībām veic Latvijas vai citu Eiropas Savienības dalībvalstu nacionālajās akreditācijas institūcijās akreditētajās laboratorijās un references laboratorijās saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem veterinārmedicīnas jomā. Ja laboratoriskie izmeklējumi tiek veikti citas Eiropas Savienības dalībvalsts laboratorijā, dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nodrošina šo izmeklējumu testēšanas pārskatu sagatavošanu valsts valodā.

(4) Pārtikas un veterinārais dienests pēc laboratorisko izmeklējumu rezultātu un dzīvnieku veselības stāvokļa izvērtēšanas saskaņā ar normatīvajiem aktiem par valsts uzraudzībā esošo dzīvnieku infekcijas slimību uzraudzību, kontroli, profilaksi un apkarošanu piešķir no dzīvnieku infekcijas slimībām brīvas vai šo slimību skartas novietnes vai akvakultūras dzīvnieku audzētavas statusu.”

7. Izteikt 18.pantu šādā redakcijā:

“**18.pants.** Valsts uzraudzībā esošo dzīvnieku infekcijas slimību uzraudzības un apkarošanas programmas īstenošanai Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektors Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajā kārtībā pilnvaro praktizējošus veterinārārstus.”

8. Papildināt 25.pantu ar 17. un 18.punktu šādā redakcijā:

“17) valsts uzraudzībā esošo dzīvnieku infekcijas slimību uzraudzības, kontroles un apkarošanas kārtību;

18) ziņojamo, reģistrējamo un valsts uzraudzībā esošo dzīvnieku infekcijas slimību sarakstu un kārtību, kādā dzīvnieku īpašnieks vai turētājs, juridiskā persona, kuras uzņēmumā tiek veikti laboratoriskie izmeklējumi, vai tās pilnvarota persona, praktizējošs veterinārārsts vai jebkura cita persona, kuras rīcībā ir attiecīga informācija, ziņo Pārtikas un veterinārajam dienestam par ziņojamām, reģistrējamām un valsts uzraudzībā esošām dzīvnieku infekcijas slimībām.”

9. Izslēgt 38.panta pirmās daļas 1.punktā vārdus “un govju enzootiskās leikozes”.

10. 40.pantā:

izslēgt pirmās daļas 1.punktā vārdus un skaitļus “ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (turpmāk — Parlamenta un Padomes regula Nr.853/2004)”;

izteikt pirmās daļas 2.punktu šādā redakcijā:

“2) blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprītē, atzīst un reģistrē, kā arī atļaujas darbībām, kas noteiktas Parlamenta un Padomes regulā Nr.1069/2009 un Komisijas regulā Nr.142/2011, izsniedz Pārtikas un veterinārais dienests. Blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprītē iesaistītā persona, kura saņēmusi atļauju, darbojas Pārtikas un veterinārā dienesta uzraudzībā saskaņā ar Parlamenta un Padomes regulu Nr.1069/2009 un Komisijas regulu Nr.142/2011.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“3) Šā panta pirmajā daļā noteiktās personas valsts veterināro uzraudzību finansē no valsts budžeta.”

11. Papildināt VI nodaļu ar 42.¹ pantu šādā redakcijā:

“**42.¹ pants.** (1) Ministru kabinets blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprītes valsts uzraudzības jomā nosaka:

- 1) blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprītē iesaistīto personu reģistrācijas un reģistrācijas anulēšanas kārtību;
- 2) uzņēmumu un iekārtu atzīšanas un atzīšanas anulēšanas kārtību;
- 3) Parlamenta un Padomes regulā Nr.1069/2009 un Komisijas regulā Nr.142/2011 noteikto darbību ar blakusproduktiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, atļaušanas un aizliegšanas kārtību.

(2) Ministru kabinets nosaka veselības aizsardzības un veterinārās prasības attiecībā uz blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, aprīti.”

12. Izslēgt 43.pantā vārdus un skaitļus “ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (turpmāk — Parlamenta un Padomes regula Nr.854/2004)”.

13. Izslēgt 47.pantu.

14. Aizstāt 52.panta otrajā daļā vārdus un skaitļus “Komisijas 2004.gada 16.apriļa regulu Nr.745/2004, ar ko nosaka pasākumus attiecībā uz pašu patēriņam paredzēto dzīvnieku izcelsmes produktu ievadumiem” ar vārdiem un skaitļiem “Komisijas 2009.gada 5.marta regulu (EK) Nr.206/2009 par dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu ievēšanu Kopienā personīgam patēriņam un regulas (EK) Nr.136/2004 grozīšanu (Dokuments attiecas uz EEZ)”.

15. Aizstāt 55.panta 1. un 2.punktā vārdus “attiecīgās teritoriālās struktūrvienības vadītāju” ar vārdu “ģenerāldirektoru”.

16. Izslēgt 56.panta 2.punktu.

17. Papildināt 57.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Veterināro zāļu recepšu veidlapu izgatavošanas un uzglabāšanas, kā arī recepšu noformēšanas, izrakstīšanas un uzglabāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

18. Papildināt 58.pantu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) saņemt veterinārās ekspertīzes rezultātus attiecībā uz kautuvē nokautajiem dzīvniekiem.”

19. Papildināt 59.pantu ar 15. un 16.punktu šādā redakcijā:

“15) nodrošināt novietnē un akvakultūras dzīvnieku audzētavā esošo dzīvnieku pārvietošanu uz citām novietnēm un akvakultūras dzīvnieku audzētavām atbilstoši piešķirtajam veselības statusam un saskaņā ar normatīvajiem aktiem par dzīvnieku infekcijas slimību uzraudzību, kontroli, profilaksi un apkarošanu;

16) trīs gadus glabāt testēšanas pārskatus par laboratoriskajiem izmeklējumiem attiecībā uz ziņojamām, reģistrējamām un valsts uzraudzībā esošām dzīvnieku infekcijas slimībām.”

20. Papildināt pārejas noteikumus ar 23.punktu šādā redakcijā:

“23. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim izdod šā likuma 25.panta 17. un 18.punktā, 42.¹ panta pirmajā un otrajā daļā un 57.panta trešajā daļā minētos noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

340. 238L/10 Grozījumi Vispārējās izglītības likumā

Izdarīt Vispārējās izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 14., 17., 21.nr.; 2000, 15., 19.nr.; 2002, 24.nr.; 2004, 20.nr.; 2005, 14.nr.; 2007, 22.nr.; 2008, 23.nr.; 2009, 2., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196.nr.; 2010, 206.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1.panta otro daļu ar 14.punktu šādā redakcijā:

“14) **speciālās vajadzības** — nepieciešamība saņemt tāda veida atbalstu un rehabilitāciju, kas rada iespēju izglītojamajam apgūt izglītības programmu, ņemot vērā viņa veselības stāvokli, spējas un attīstības līmeni.”

2. 4.pantā:

papildināt 6.punktu ar vārdiem “nosaka kritērijus, pēc kuriem izvērtē un iesaka izglītojamā speciālajām vajadzībām atbilstošu izglītības programmu”;

izteikt 8.punktu šādā redakcijā:

“8) nosaka valsts un pašvaldību pedagogiski medicīnisko komisiju kompetenci un profesionālās prasības komisijas locekļiem;”;

izteikt 18.punktu šādā redakcijā:

“18) nosaka kārtību, kādā izglītojamie tiek uzņemti vispārējās izglītības iestādēs un atskaitīti no tām (izņemot internātskolas un speciālās izglītības iestādes), un obligātās prasības pārceļšanai uz nākamo klasi;”;

papildināt pantu ar 18.¹ punktu šādā redakcijā:

“18¹) nosaka kārtību, kādā organizējamās mācību priekšmetu olimpiādes;”

3. Izslēgt 5.panta 5.punktā vārdus “reizi gadā”.

4. Izslēgt 18.panta otrās daļas pirmo teikumu.

5. Izteikt 19.panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pedagogam ir tiesības izstrādāt mācību priekšmeta programmu atbilstoši vispārējās izglītības mācību priekšmeta standartam un vispārējās izglītības programmai, kurā ietverts šis mācību priekšmets, vai izraudzīties mācību priekšmeta programmu no mācību priekšmetu programmu paraugiem.”

6. Izteikt 21.pantu šādā redakcijā:

“21.pants. Pirmsskolas izglītības pieejamība

Vietējās pašvaldības savā administratīvajā teritorijā nodrošina vienlīdzīgu pieeju pirmsskolas izglītības iestādēm bērniem no pusotra gada vecuma.”

7. Izteikt 30.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Sākumskolās īsteno pamatizglītības pirmā posma izglītības programmas 1.—6.klasei.”

8. Izteikt 39.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Par vispārējās pamatizglītības programmas apguvi izglītojamajam izsniedz licību, ja:

- 1) nav iegūts vērtējums kādā no mācību priekšmetiem gadā vai kādā no valsts pārbaudījumiem;
- 2) vērtējums divos vai vairākos mācību priekšmetos gadā vai valsts pārbaudījumā atbilstoši valsts izglītības standartā noteiktajai izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm. Vērtējums mācību priekšmetā gadā un vērtējums valsts pārbaudījumā tajā pašā mācību priekšmetā uzskatāms par vienu vērtējumu.”

9. Papildināt 40.pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Vakara (maiņu) vidusskolas pamatuzdevums ir īstenot vispārējās vidējās izglītības programmas, lai nodrošinātu iespēju iegūt izglītību personām, kuras ģimenes apstākļu, darba, sociālekonomisku, veselības stāvokļa vai citu iemeslu dēļ nav ieguvušas vai neiegūst izglītību citās vispārējās izglītības iestādēs. Vakara (maiņu) vidusskolas var īstenot arī pamatizglītības programmas un pieaugušo neformālās izglītības programmas.”

10. Izteikt 48.panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Par vispārējās vidējās izglītības programmas apguvi izglītojamajam izsniedz liecību, ja:

- 1) nav iegūts vērtējums kādā no mācību priekšmetiem gadā vai kādā no valsts pārbaudījumiem;
- 2) vērtējums mācību priekšmetā gadā vai valsts pārbaudījumā atbilstoši valsts izglītības standartā noteiktajai izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm.”

11. 49.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Speciālās izglītības programmas nodrošina izglītojamajiem ar iegūtiem vai iedzimtiem funkcionāliem traucējumiem iespēju iegūt vispārējo izglītību atbilstoši viņu speciālajām vajadzībām.”;

izslēgt otro daļu.

12. Izteikt 50.pantu šādā redakcijā:

“50.pants. Speciālās izglītības programmu īstenošana

(1) Speciālās izglītības programmas īsteno, ņemot vērā valsts izglītības standartā noteiktos izglītības programmu galvenos mērķus, uzdevumus un obligāto saturu, atbilstoši izglītojamo attīstības traucējumu veidam, spējām un veselības stāvoklim.

(2) Speciālās izglītības programmas izglītojamajiem ar smagiem garīgās attīstības traucējumiem vai vairākiem smagiem attīstības traucējumiem ir paredzētas deviņiem gadiem, un tās īsteno, izstrādājot katram izglītojamajam individuālu izglītības programmas īstenošanas plānu. Atkarībā no izglītojamā veselības stāvokļa un izglītības iestādes iespējām izglītības programmu var īstenot ilgākā laikposmā, bet ne ilgāk par 12 gadiem.

(3) Speciālās izglītības programmas izglītojamajiem ar garīgās attīstības traucējumiem ir paredzētas deviņiem gadiem. Ja programmas īstenošana nodrošina iespēju iegūt profesionālo izglītību, programmu var īstenot ilgākā laikposmā, bet ne ilgāk par 12 gadiem.

(4) Izglītojamie ar speciālām vajadzībām pēc pamatizglītības vai vispārējās vidējās izglītības iegūšanas speciālās izglītības iestādē viena līdz triju gadu laikā var apgūt arī profesionālās izglītības programmas.

(5) Speciālās izglītības programmas izglītojamajiem ar garīgās attīstības traucējumiem un redzes vai dzirdes traucējumiem var ilgt 10 gadus, bet speciālās izglītības programmas nedzirdīgiem izglītojamajiem ar garīgās attīstības traucējumiem — 11 gadus.

(6) Nedzirdīgiem izglītojamajiem, kuri apgūst speciālās izglītības programmu izglītojamajiem ar dzirdes traucējumiem, pamatizglītības iegūšana var ilgt 11 gadus, bet vidējās izglītības iegūšana — trīs gadus.

(7) Speciālās pamatizglītības programmu apguve izglītojamajiem ar mācīšanās traucējumiem vai smagiem valodas traucējumiem var ilgt 10 gadus.

(8) Speciālās izglītības programmas izglītojamajiem ar fiziskās attīstības traucējumiem, garīgās veselības traucējumiem vai somatiskām saslimšanām pamatizglītības iegūšanai ir paredzētas deviņiem gadiem.

(9) Vādzirdīgiem izglītojamajiem, kuri apgūst speciālās izglītības programmu izglītojamajiem ar dzirdes traucējumiem, pamatizglītības iegūšana var ilgt 10 gadus, bet vidējās izglītības iegūšana — trīs gadus.

(10) Speciālās pamatizglītības programma izglītojamajiem ar redzes traucējumiem var ilgt 10 gadus, bet vidējās izglītības iegūšana — trīs gadus.”

13. Izteikt 53.pantu šādā redakcijā:

“53.pants. Izglītojamo ar speciālām vajadzībām integrēšana vispārējās izglītības iestādēs

(1) Vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības iestādēs, kurās ir atbilstošs nodrošinājums, var integrēt izglītojamos ar speciālām vajadzībām. Prasības, kādas izvirzāmas vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības iestādēm, lai nodrošinātu izglītojamo ar speciālām vajadzībām integrēšanu minētajās izglītības iestādēs, nosaka Ministru kabinets.

(2) Atbilstošu atbalsta pasākumu pieejamību izglītojamajiem ar speciālām vajadzībām, kuri integrēti vispārējās izglītības iestādē, nodrošina izglītības iestāde. Izglītības iestāde katram integrētam izglītojamajam ar speciālām vajadzībām izstrādā individuālu izglītības programmas apguves plānu.”

14. Izslēgt 54.panta ceturto teikumu.

15. Izteikt 57.pantu šādā redakcijā:

“57.pants. Mācību stundas ilgums speciālās izglītības programmās

Izglītojamajiem ar smagiem garīgās attīstības traucējumiem vai vairākiem smagiem attīstības traucējumiem mācību stundas ilgums no 1.klases līdz 9.klasei ir 30 minūtes.”

16. Papildināt pārejas noteikumus ar 14., 15., 16., 17. un 18.punktu šādā redakcijā:

“14. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim izdod šā likuma 4.panta 8.punktā paredzētos noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2009.gada 3.novembra noteikumi Nr.1263 “Noteikumi par Valsts pedagoģiski medicīniskās komisijas un pašvaldību pedagoģiski medicīnisko komisiju kompetenci”.

15. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim izdod šā likuma 4.panta 18.punktā paredzētos noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 1.novembra noteikumi Nr.822 “Noteikumi par obligātajām prasībām izglītojamo uzņemšanai un pārceļšanai nākamajā klasē vispārējās izglītības iestādēs (izņemot internātskolas un speciālās izglītības iestādes)”.

16. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim izdod šā likuma 4.panta 18.¹ punktā paredzētos noteikumus.

17. Grozījums šā likuma 39.panta trešajā daļā (par liecības izsniegšanu izglītojamajam par vispārējās pamatizglītības programmas apguvi, ja vērtējums divos vai vairākos mācību priekšmetos gadā vai valsts pārbaudījumā atbilstoši valsts izglītības standartā noteiktajai izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm) un grozījums 48.panta otrajā daļā (par liecības izsniegšanu izglītojamajam par vispārējās vidējās izglītības programmas apguvi, ja vērtējums mācību priekšmetā gadā vai valsts pārbaudījumā atbilstoši valsts izglītības standartā noteiktajai izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm) stājas spēkā 2011.gada 1.septembrī.

18. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim izdod šā likuma 53.pantā paredzētos Ministru kabineta noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumi Nr.579 “Noteikumi par vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības iestāžu nodrošinājumu atbilstoši speciālām vajadzībām”.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

341. 239L/10 Par Latvijas Republikas valdības un Azerbaidžānas Republikas valdības vienošanos par sadarbību ārkārtējo situāciju novēršanas un likvidēšanas jomā

1.pants. 2011.gada 17.janvārī Rīgā parakstītā Latvijas Republikas valdības un Azerbaidžānas Republikas valdības vienošanās par sadarbību ārkārtējo situāciju novēršanas un likvidēšanas jomā (turpmāk — Vienošanās) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2.pants. Vienošanās paredzēto saistību izpildi koordinē Iekšlietu ministrija.

3.pants. Vienošanās stājas spēkā tās 18.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”.

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Vienošanās latviešu un krievu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20.jūlijā

Publikācija un Vienošanās “Latvijas Vēstnesī” 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**342. 240L/10 Par Latvijas Republikas valdības un Krievijas
Federācijas valdības vienošanos par sadarbību
ārkārtējo situāciju novēršanas un likvidēšanas jomā**

1.pants. 2010.gada 20.decembrī Maskavā parakstītā Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības vienošanās par sadarbību ārkārtējo situāciju novēršanas un likvidēšanas jomā (turpmāk — Vienošanās) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2.pants. Vienošanās paredzēto saistību izpildi koordinē Iekšlietu ministrija.

3.pants. Vienošanās stājas spēkā tās 17.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Vienošanās latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 1.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20. jūlijā

Publikācija un Vienošanās "Latvijas Vēstnesī" 20.07.2011., Nr.112.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

343. 241L/10 Grozījumi Saeimas vēlēšanu likumā

Izdarīt Saeimas vēlēšanu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 13.nr.; 1998, 9., 13.nr.; 2002, 12., 13.nr.; 2003, 19.nr.; 2006, 8., 10.nr.; 2007, 13.nr.; 2009, 8.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 62.nr.; 2011, 46.nr.) šādus grozījumus:

1. 45.pantā:

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja vēlēšanas notiek Satversmes 48.pantā paredzētajā gadījumā, vēlētājs var pieteikties balsošanai pa pastu nedēļu pēc vēlēšanu izsludināšanas dienas, bet ne vēlāk kā divas nedēļas pirms vēlēšanu dienas.”;

papildināt ceturto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja Saeimas vēlēšanas notiek Satversmes 48.pantā paredzētajā gadījumā, vēlētājs var mainīt vēlēšanu materiālu saņemšanas adresi ne vēlāk kā divas nedēļas pirms vēlēšanu dienas, iesniedzot par to iesniegumu attiecīgajai Latvijas Republikas diplomātiskajai vai konsulārajai iestādei.”;

papildināt sesto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja Saeimas vēlēšanas notiek Satversmes 48.pantā paredzētajā gadījumā, iecirkņa komisija ne vēlāk kā 10 dienas pirms vēlēšanu dienas nosūta vēlētājam uz iesniegumā norādīto adresi visu Rīgas vēlēšanu apgabalā pieteikto kandidātu sarakstu vēlēšanu zīmes, ar attiecīgās iecirkņa komisijas zīmogu apzīmogotu vēlēšanu aploksni un reģistrācijas lapu ar informāciju par kārtību, kādā izdarāma balsošana, norādot arī kārtas numuru, ar kādu vēlētājs reģistrēts sarakstā balsošanai pa pastu.”

2. 53.pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja Saeimas vēlēšanas notiek Satversmes 48.pantā paredzētajā gadījumā, Centrālā vēlēšanu komisija uzsāk vēlēšanu sagatavošanu iepriekšējo Saeimas vēlēšanu nodrošināšanai piešķirtā finansējuma apmērā.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

3. Papildināt likumu ar 55.pantu šādā redakcijā:

“**55.pants.** Saeima, kas ievēlēja Satversmes 13.pantā paredzētajā gadījumā, sanāk uz pirmo sēdi Centrālās vēlēšanu komisijas noteiktajā dienā.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 22.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 22.07.2011., Nr.114.

344. 242L/10 Grozījumi Augstskolu likumā

Izdarīt Augstskolu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1.nr.; 1997, 3.nr.; 2001, 1.nr.; 2003, 12.nr.; 2004, 13.nr.; 2006, 8.nr.; 2007, 6., 11.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 2., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194.nr.; 2010, 38., 206.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “likums “Par zinātnisko darbību”” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Zinātniskās darbības likums” (attiecīgā locījumā).

2. 1.pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“¹) **akreditēta studiju programma** — studiju programma, kura atbilst konkrētam likumā noteiktā kārtībā akreditētam augstskolas vai koledžas studiju virzienam. Akreditētas studiju programmas akreditācijas termiņš nepārsniedz termiņu, uz kādu akreditēts atbilstošais studiju virziens augstskolā vai koledžā;”;

aizstāt 2.punktā vārdus “studiju virzienā” ar vārdiem “studiju novirzienā”;

izslēgt 8.punktā vārdus un skaitli “kurā līdz 50 procentiem stundu paredzēts kontaktstundām”;

papildināt pantu ar 11.¹ punktu šādā redakcijā:

“11¹) **studiju kurss** — noteiktā līmenī un apjomā organizēts studiju programmai atbilstošu zināšanu, prasmju un kompetences sistēmas izklāsts, kam ir definēti studiju rezultāti, par kuru sasniegšanu tiek piešķirti kredītpunkti;”;

papildināt pantu ar 13., 14., 15. un 16.punktu šādā redakcijā:

“13) **studiju modulis** — studiju programmas sastāvdaļa, ko izveido, apvienojot studiju kursus vai to daļas, kuriem ir kopīgs mērķis un sasniedzami studiju rezultāti;

14) **studiju posms** — jebkura studiju programmas sastāvdaļa, kas ir novērtēta un dokumentēta un ietver zināšanu, prasmju un kompetences apguvi, bet nav pilna studiju programma;

15) **studiju rezultāti** — studiju programmas, studiju moduļa vai studiju kursa noslēgumā iegūstamais zināšanu, prasmju un kompetences kopums;

16) **studiju virziena akreditācija** — pārbaude nolūkā noteikt augstskolas vai koledžas resursu kvalitāti un spēju atbilstoši normatīvo aktu prasībām īstenot noteiktam studiju virzienam atbilstošu studiju programmu. Augstskolas vai koledžas studiju virziena akreditācija dod tiesības augstskolai vai koledžai izsniegt valsts atzītu augstākās izglītības diplomu par attiecīgajam studiju virzienam atbilstošas studiju programmas sekmīgu apguvi.”

3. 3.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “divdesmit” ar vārdu “četrdesmit”;

aizstāt pirmās daļas trešajā teikumā vārdu “trīsdesmit” ar vārdu “piecdesmit”;

papildināt pirmo daļu pēc vārda “drošība” ar vārdu “jūrniecība”;

aizstāt trešās daļas 2.punktā vārdu “pusei” ar skaitli un vārdu “65 procentiem”;

papildināt sesto daļu pēc vārdiem “Latvijas izglītības klasifikāciju” ar vārdiem “kurā ietver arī Latvijas Republikā iegūto grādu un profesionālo kvalifikāciju salīdzinājumu ar Eiropas kvalifikācijas ietvarstruktūru un Eiropas kvalifikācijas ietvarstruktūras līmenim atbilstošo zināšanu, prasmju un kompetences aprakstus katra līmeņa studiju programmu beidzējiem”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Augstskolā vismaz pieci procenti, rēķinot no akadēmiskā personāla skaita, ir ārvalstu

viesprofesori, asociētie viesprofesori, viesdocenti un vieslektori, kas iepriekšējo piecu gadu laikā bija nodarbināti akadēmiskā amatā kādā no akreditētām Eiropas Savienības valstu, izņemot Latviju, augstskolām.”

4. Papildināt 5.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Augstskolas īsteno savas iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kuru ietvaros:

- 1) iedibina politiku un procedūras augstākās izglītības kvalitātes nodrošināšanai;
- 2) izstrādā mehānismus savu studiju programmu veidošanai, iekšējai apstiprināšanai, to darbības uzraudzīšanai un periodiskai pārbaudei;
- 3) izveido un publisko tādas studējošo sekmju vērtēšanas kritērijus, nosacījumus un procedūras, kas ļauj pārliecināties par paredzēto studiju rezultātu sasniegšanu;
- 4) izveido iekšējo kārtību un mehānismus akadēmiskā personāla kvalifikācijas un darba kvalitātes nodrošināšanai;
- 5) nodrošina, ka tiek vākta un analizēta informācija par studējošo sekmēm, absolventu nodarbinātību, studējošo apmierinātību ar studiju programmu, par akadēmiskā personāla darba efektivitāti, pieejamiem studiju līdzekļiem un to izmaksām, augstskolas darbības būtiskiem rādītājiem.”

5. Izslēgt 7.¹ pantu.

6. 8.panta sestajā daļā:

aizstāt 1.punktā skaitli “15” ar skaitli “30” un vārdu “divas” — ar vārdu “piecas”;

aizstāt 4.punktā skaitli un vārdu “250 000 latu” ar skaitli un vārdu “500 000 latu”;

aizstāt 5.punktā skaitli un vārdu “750 000 latu” ar skaitli un vārdu “2 000 000 latu”.

7. Aizstāt 8.² panta pirmās daļas 8.punktā vārdus “īstenoto studiju programmu akreditāciju” ar vārdiem “akreditētajiem studiju virzieniem un tiem atbilstošajām studiju programmām”.

8. Izslēgt 10.¹ panta trešās daļas otro un trešo teikumu.

9. 12.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Augstskolas galvenās lēmējinstiūcijas ir satversmes sapulce, senāts, rektors un akadēmiskā šķirējtiesa.”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts dibinātas augstskolas kā atvasinātas publiskas personas orgāni ir satversmes sapulce, senāts, rektors un akadēmiskā šķirējtiesa.

(5) Augstskolas koleģiālās instiūcijas ir senāts, fakultātes dome, augstskolas zinātniskā instiūta zinātniskā padome vai instiūta dome, kā arī katedras un nodaļas sapulce.”

10. Izteikt 13.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Satversmes sapulci ievēl, aizklāti balsojot, no:

- 1) akadēmiskā personāla;
- 2) studējošajiem;
- 3) vispārējā augstskolas personāla.”

11. 14.panta pirmajā daļā:

izteikt 5.punktu šādā redakcijā:

“(5) ievēl akadēmisko šķirējtiesu;”;

izslēgt 6.punktā vārdus “revīzijas komisijas”.

12. Izslēgt 15.panta ceturto daļu.

13. 17.¹ pantā:

papildināt 4.punktu pēc vārda “veicina” ar vārdiem “un atbild par”;

izteikt 5.punktu kā 5. un 6.punktu šādā redakcijā:

- “5) atbild par augstskolas stratēģijas īstenošanu un sagatavo augstskolas budžetu;
- 6) veic citus normatīvajos aktos un augstskolas satversmē noteiktos rektora pienākumus.”

14. Izteikt 18.pantu šādā redakcijā:

“18.pants. Augstskolas revīzija

(1) Revīzijas veikšanai zvērinātam revidentam ir tiesības iepazīties ar visiem augstskolas dokumentiem, kas attiecas uz finansiālo un saimniecisko darbību, kā arī pieprasīt un saņemt informāciju no tās amatpersonām.

(2) Augstskola ir tiesīga veidot revīzijas komisiju, kura darbojas augstskolas satversmē noteiktajā kārtībā.”

15. 19.pantā:

papildināt pirmo daļu ar 3.punktu šādā redakcijā:

- “3) šajā likumā noteiktajos gadījumos — iesniegumus par administratīva akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu un pieņem attiecīgus lēmumus par tiem, kā arī pilda citus augstskolas satversmē paredzētus uzdevumus.”;

izslēgt otrajā daļā vārdus “kurus apstiprina senāts”.

16. 26.pantā:

izslēgt pirmās daļas 3.punktā vārdus “pilnā laika” un aizstāt vārdu “arī” ar vārdiem “to skaitā”; aizstāt trešajā daļā vārdus “iekšējās kārtības noteikumu” ar vārdiem “iekšējo normatīvo aktu”.

17. Papildināt 33.panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Profesoru padomes pieņemto lēmumu personas, kuras nav augstskolas personāla sastāvā, var apstrīdēt šā likuma 10.panta piektajā daļā, bet augstskolas personāls — šā likuma 26.panta astotajā daļā noteiktajā kārtībā.”

18. Izteikt 38.pantu šādā redakcijā:

“38.pants. Vadošie pētnieki un pētnieki

(1) Vadošos pētniekus un pētniekus var ievēlēt amatā fakultātes dome vai zinātniskā institūta padome, bet, ja fakultātes vai zinātniskais institūts augstskolā nav izveidoti, — augstskolas senāts Zinātniskās darbības likuma 26.pantā noteiktajā kārtībā, ciktāl tā nav pretrunā ar šajā pantā noteikto.

(2) Vadošos viespētniekus un viespētniekus var pieņemt darbā bez ievēlēšanas. Šajā gadījumā darba līgums noslēdzams uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus.”

19. 40.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “viesprofesoru, viesdocentu vai vieslektoru” ar vārdiem “viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru vai viesasistentu”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “Viesprofesoriem, viesdocentiem un vieslektoriem” ar vārdiem “Viesprofesoriem, asociētajiem viesprofesoriem, viesdocentiem, vieslektoriem un viesasistentiem” un vārdus “profesoriem, asociētajiem profesoriem, docentiem un lektoriem” — ar vārdiem “profesoriem, asociētajiem profesoriem, docentiem, lektoriem un asistentiem”.

20. Izteikt 45.pantu šādā redakcijā:

“45.pants. Tiesības studēt augstskolā un koledžā

(1) Tiesības studēt augstskolā vai koledžā ir katram Latvijas pilsonim un Latvijas nepilsonim, kā arī ārzemniekam. Lai studētu augstskolā vai koledžā, nepieciešama dokumentāri apliecināta un Latvijā atzīta studiju programmas prasībām atbilstoša iepriekšējā izglītība.

(2) Tiesības studēt augstskolā vai koledžā ir vienādas Latvijas pilsonim, Latvijas nepilsonim, Eiropas Savienības pilsonim, Eiropas Ekonomikas zonas pilsonim vai Šveices Konfederācijas pilsonim un Eiropas Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja.

(3) To ārzemnieku tiesības studēt augstskolās un koledžās, uz kuriem neattiecas šā panta otrās daļas nosacījumi, regulē šā likuma 83.pants.”

21. Izslēgt 47.panta otrās daļas otro teikumu.

22. 49.panta otrajā daļā:

izslēgt otro teikumu;

papildināt daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu par personas izslēgšanu no studējošo saraksta var apstrīdēt šā likuma 26.panta astotajā daļā noteiktajā kārtībā.”

23. Papildināt 52.panta otrās daļas 4.punktu pēc vārda ”stimulēšanai” ar vārdiem “kā arī personāla darba samaksai”.

24. 55.pantā:

papildināt pirmo daļu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) nosaka, kuram studiju virzienam attiecīgā studiju programma atbilst;”;

izteikt pirmās daļas 2.punktu šādā redakcijā:

“2) atbilstoši izglītības pakāpei un veidam nosaka:

- a) konkrētās studiju programmas īstenošanas mērķi un studiju programmas noslēgumā plānotos studiju rezultātus, to skaitā paredzētos studiju kursus, studiju moduļus un tiem plānotos studiju rezultātus,
- b) piedāvājamās izglītības saturu,
- c) studiju programmu obligātās, ierobežotās izvēles un izvēles daļas apjomus un kredītpunktu sadalījumu starp tām,
- d) izglītības kritērijus studiju rezultātu sasniegšanai un novērtēšanai, pārbaudes formas un kārtību;”;

papildināt pirmās daļas 3.punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Doktora studiju programmas īstenošanā piedalās ne mazāk kā pieci doktori, no kuriem vismaz trīs ir Latvijas Zinātnes padomes apstiprināti eksperti attiecīgajā nozarē.”;

papildināt pirmo daļu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) ietver pamatojumu tam, ka studiju programma atbilst augstskolas vai koledžas attīstības stratēģijai un pieejamiem resursiem.”;

izteikt ceturtais daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Pirms apstiprināšanas organizējama neatkarīga programmu ekspertīze, kurā ietver studiju programmas īstenošanas lietderības pamatojumu, norādot arī studiju programmas būtiskās atšķirības no līdzīgām tajā pašā augstskolā vai koledžā īstenotām tā paša līmeņa un tā paša studiju virziena studiju programmām.”;

izslēgt sesto, 6.¹ un septīto daļu.

25. Papildināt likumu ar 55.¹ pantu šādā redakcijā:

“55.¹ pants. Kopīgā studiju programma

(1) Augstskola ir tiesīga kopā ar partnerinstitūciju, kas var būt cita akreditēta augstskola Latvijā vai attiecīgas valsts atzīta augstskola ārvalstī (turpmāk — partnerinstitūcija), izstrādāt studiju programmu un piedalīties tās īstenošanā (turpmāk — kopīgā studiju programma), noslēdzot par to attiecīgu rakstveida vienošanos.

(2) Kopīgā studiju programma atbilst šādiem nosacījumiem:

- 1) to veido augstskolas un partnerinstitūciju vienāda augstākās izglītības līmeņa studiju programmu daļas;
- 2) tās īstenošanā iesaistītā augstskola un partnerinstitūcijas īsteno katra vismaz vienu desmito daļu no visas attiecīgās studiju programmas;
- 3) ir vienotas prasības attiecībā uz kopīgās studiju programmas īstenošanu, noslēguma pārbaudījumiem, studijās iegūstamo grādu un profesionālās kvalifikācijas piešķiršanu; kopīgās studiju programmas daļas kopā veido saturiski vienotu un secīgu kopīgu studiju programmu;
- 4) augstskola un partnerinstitūcijas ir kopīgi izveidojušas kopīgās studiju programmas kvalitātes nodrošināšanas sistēmu;
- 5) ir nodrošināta studējošo mobilitāte, kas ļauj apgūt kopīgās studiju programmas samērīgu un būtisku daļu arī vienā vai vairākās partnerinstitūcijās;
- 6) ir nodrošināta akadēmiskā personāla mobilitāte, lai tas varētu mācīt arī vismaz vienā partnerinstitūcijā;
- 7) ir noteikts kopīgās studiju programmas apguves rezultātā piešķiramais grāds vai profesionālā kvalifikācija, kas atbilst Latvijas normatīvajos aktos noteiktajai studijās iegūstamo grādu vai profesionālās kvalifikācijas sistēmai;
- 8) ir noteikts augstskolas un partnerinstitūciju kopīgi izsniedzamā diploma, kā arī diplomam pievienotā pielikuma saturs.

(3) Lai uzsāktu kopīgās studiju programmas īstenošanu, jāsaņem licence. Licences izsniegšanas noteikumus un kārtību nosaka Ministru kabinets. Kopīgajām studiju programmām, to saturam, īstenošanai un licencēšanai piemērojami tie paši nosacījumi, kas tiek piemēroti citām tāda paša līmeņa studiju programmām Latvijā, izņemot šā likuma 55.panta pirmās daļas 3.punkta un otrās daļas nosacījumus attiecībā uz akadēmisko personālu akadēmiskajās studiju programmās. Ja Latvijas augstskolas partnerinstitūcija ir ārvalsts augstskola, tad, iesniedzot Izglītības un zinātnes ministrijai iesniegumu par kopīgās studiju programmas licencēšanu, augstskola iesniegumam pievieno arī dokumentu, kas apliecina to, ka partnerinstitūcija ir atzīta attiecīgajā valstī. Licencēšanas ietvaros tiek vērtēta arī studiju programmas atbilstība šā panta otrās daļas nosacījumiem.

(4) Augstskolas īstenoto kopīgās studiju programmas daļu izvērtē novērtēšanas komisija atbilstošā augstskolas studiju virziena akreditācijas ietvaros šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Ja partnerinstitūcija ir ārvalsts augstskola, tās īstenošanā kopīgās studiju programmas daļa atzīstama attiecīgajā ārvalstī noteiktajā kārtībā.

(5) Akreditējot augstskolā studiju virzienu, kuram atbilst kopīgā studiju programma, augstskola vienlaikus ar normatīvajos aktos noteiktajiem akreditācijai nepieciešamajiem dokumentiem iesniedz Izglītības un zinātnes ministrijai arī dokumentus, kas apliecina, ka partnerinstitūcijas īstenošanā kopīgā studiju programma ir atzīta attiecīgajā ārvalstī noteiktajā kārtībā.

(6) Akreditējot studiju virzienu, kuram atbilst kopīgā studiju programma, Izglītības un zinātnes ministrija ir tiesīga sadarboties ar iesaistīto partnerinstitūciju valstu attiecīgajām izglītības kvalitātes nodrošināšanas institūcijām, pieprasīt informāciju par to, vai partnerinstitūciju īstenošanās kopīgās studiju programmas vai to daļas attiecīgajā valstī ir atzītas un vai programmas saturs atbilst attiecīgās izglītības kvalifikācijas iegūšanai izvirzītajām prasībām.

(7) Kopīgās studiju programmas apguves rezultātā saskaņā ar šā panta pirmajā daļā minēto vienošanos augstskola ir tiesīga izsniegt:

- 1) augstskolas un tās partnerinstitūciju kopīgu diplomu par iegūto augstāko izglītību. Kopīga diploma par iegūto augstāko izglītību un tā pielikuma saturu un formu nosaka Ministru kabinets;
- 2) augstskolas diplomu par iegūto augstāko izglītību.

(8) Šajā pantā augstskolai noteiktās tiesības un pienākumi attiecas arī uz koledžu.”

26. Papildināt likumu ar 55.² un 55.³ pantu šādā redakcijā:

“55.² pants. Studiju programmas licencēšana

(1) Ikvienas studiju programmas īstenošanai jāsaņem licence. Viena mēneša laikā pēc licences saņemšanas studiju programma ierakstāma izglītības programmu reģistrā. Gada laikā pēc studiju programmas licencēšanas augstskola vai koledža sāk īstenot attiecīgo studiju programmu.

(2) Ja studiju programma atbilst augstskolas vai koledžas studiju virzienam un citām normatīvo aktu prasībām, tiek pieņemts lēmums par tās licencēšanu un Izglītības un zinātnes ministrija izsniedz augstskolai vai koledžai izglītības un zinātnes ministra parakstītu licenci.

(3) Ja augstskola vai koledža iesniedz licencēšanai studiju programmu jaunā augstskolas vai koledžas studiju virzienā, Ministru kabinets pieņem lēmumu par jauna studiju virziena atvēršanu attiecīgajā augstskolā vai koledžā. Ministru kabinets izvērtē augstskolai vai koledžai pieejamos resursus un atbilstību valsts attīstības prioritātēm. Pēc minētā lēmuma pieņemšanas tiek lemts par attiecīgās studiju programmas licencēšanu.

(4) Lēmumu par atteikumu licencēt studiju programmu pieņem, ja:

- 1) iesniegtie dokumenti neatbilst normatīvo aktu prasībām;
- 2) akadēmiskā personāla kvalifikācija neatbilst studiju programmu īstenošanas nosacījumiem vai normatīvo aktu prasībām;
- 3) studiju, informatīvā bāze (tai skaitā bibliotēka), finansiālā un materiāltehniskā bāze neatbilst studiju programmas īstenošanas nosacījumiem;
- 4) nav izstrādāts licencējamās studiju programmas saturs un īstenošanas mehānisms;
- 5) sniegtas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošas ziņas;
- 6) augstskolas vai koledžas darbībā iepriekšējā gada laikā pirms lēmuma pieņemšanas dienas kompetentās iestādes konstatējušas normatīvo aktu pārkāpumus un tie šo iestāžu noteiktajā termiņā nav novērsti;
- 7) studiju programma neatbilst augstskolas vai koledžas studiju virzienam.

(5) Ja tiek pieņemts lēmums par atteikumu licencēt studiju programmu, augstskola vai koledža ir tiesīga iesniegt iesniegumu par attiecīgajam studiju virzienam atbilstošas studiju programmas licencēšanu ne agrāk kā pēc sešiem mēnešiem.

(6) Par licences anulēšanu studiju programmai lemj, ja:

- 1) sniegtas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošas ziņas;
- 2) augstskola vai koledža gada laikā pēc licences saņemšanas nav sākusi īstenot licencēto studiju programmu;
- 3) augstskolas vai koledžas darbībā konstatēti ar licencēto studiju programmu saistīti normatīvo aktu pārkāpumi;
- 4) divu gadu laikā no studiju programmas īstenošanas uzsākšanas dienas nav uzsākta studiju programmai atbilstošā studiju virziena akreditācija atbilstoši šā likuma 55.³ panta prasībām;
- 5) augstskola vai koledža 30 darbdienu laikā nesniedz Izglītības un zinātnes ministrijai pēc tās pieprasījuma pilnīgu informāciju par jautājumiem, kas saistīti ar studiju procesa nodrošināšanu, kā arī par augstskolas vai koledžas studiju, informatīvo bāzi (tai skaitā bibliotēku), institucionālo, materiāltehnisko vai finansiālo bāzi;
- 6) akadēmiskajam personālam nav atbilstošas kvalifikācijas vai augstskola vai koledža nenodrošina atbilstošu studiju, informatīvo bāzi (tai skaitā bibliotēku), materiāltehnisko vai finansiālo bāzi;
- 7) augstskolā vai koledžā pārtraukta studiju programmas īstenošana;

- 8) ir pieņemts lēmums par atteikumu akreditēt attiecīgo studiju virzienu augstskolā vai koledžā;
- 9) studiju virziena akreditācijas laikā konstatē augstskolas vai koledžas resursu un spēju neatbilstību normatīvo aktu prasībām.

(7) Studiju programmu licencēšanas kārtību, kritērijus, pēc kuriem licencēšanas procesā vērtē studiju programmas, kārtību, kādā izveidojama institūcija, kas pieņem lēmumu par studiju programmu licencēšanu, par atteikumu licencēt studiju programmu vai par licences anulēšanu, šīs institūcijas tiesības un pienākumus, kā arī licences paraugu nosaka Ministru kabinets.

55.³ pants. Studiju virziena akreditācija

(1) Augstskolas vai koledžas studiju virziens akreditējams divu gadu laikā pēc tam, kad uzsākta pirmās šim studiju virzienam atbilstošas studiju programmas īstenošana.

(2) Lēmumu par studiju virziena akreditāciju pieņem sešu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts augstskolas vai koledžas iesniegums par attiecīgā studiju virziena akreditāciju. Studiju virzienu attiecīgajā augstskolā vai koledžā akreditē uz sešiem gadiem.

(3) Ja studiju virziena akreditācijas procesā konstatēta augstskolas vai koledžas resursu un spēju neatbilstība normatīvo aktu prasībām, bet tā novēršama studiju virziena akreditācijas termiņa ietvaros, attiecīgais studiju virziens augstskolā vai koledžā tiek akreditēts uz diviem gadiem. Šajā periodā augstskolai vai koledžai jānovērš konstatētie trūkumi, kā arī jāsniedz ziņojums par minēto trūkumu novēršanu. Augstskolai vai koledžai var arī ierosināt slēgt atsevišķu šim studiju virzienam atbilstošu studiju programmu. Atsevišķai šim studiju virzienam atbilstošai attiecīgās augstskolas vai koledžas studiju programmai var anulēt licenci.

(4) Mēneša laikā pēc tam, kad studiju virziens ir akreditēts, izglītības programmu reģistrā izdarāma atzīme par attiecīgā studiju virziena akreditāciju attiecīgajā augstskolā vai koledžā, kā arī par šim studiju virzienam atbilstošajām akreditētajām augstskolas vai koledžas studiju programmām.

(5) Lēmumu par atteikumu akreditēt studiju virzienu augstskolā vai koledžā var pieņemt, ja:

- 1) novērtēšanas komisijas ekspertu motivēts kopējais ziņojums vai eksperta individuālais ziņojums (ja eksperti veic viens eksperts) ir negatīvs;
- 2) studiju virzienam atbilstošā augstskolas vai koledžas studiju programma vai studiju programmas neatbilst šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām;
- 3) studiju, informatīvā bāze (tai skaitā bibliotēka), materiāltehniskā, finansiālā bāze un akadēmiskā personāla kvalifikācija neatbilst attiecīgajam studiju virzienam atbilstošas studiju programmas vai studiju programmu īstenošanas nosacījumiem;
- 4) studiju programmas maģistra vai doktora grāda iegūšanai nav balstītas uz attiecīgās zinātņu nozares sasniegumiem un atziņām;
- 5) augstskola vai koledža nav novērsusi studiju virziena iepriekšējās akreditācijas laikā konstatētos trūkumus atbilstoši šā panta trešās daļas prasībām.

(6) Ja tiek pieņemts lēmums par studiju virziena akreditāciju augstskolā vai koledžā, tai tiek izsniegta izglītības un zinātnes ministra parakstīta studiju virziena akreditācijas lapa.

(7) Ja augstskola vai koledža nenodrošina studiju virziena akreditācijas procesā norādīto studiju, informatīvo bāzi (tai skaitā bibliotēku), materiāltehnisko vai finansiālo bāzi vai akadēmiskā personāla kvalifikāciju, izglītības un zinātnes ministrs pēc Augstākās izglītības padomes vai studiju akreditācijas komisijas priekšlikuma ir tiesīgs lemt par attiecīgā studiju virziena ārpuskārtas akreditācijas noteikšanu.

(8) Studiju virziena ārpuskārtas akreditācijas ietvaros var pieņemt lēmumu par attiecīgā augstskolas vai koledžas studiju virziena akreditācijas turpināšanu vai lēmumu par atteikumu akreditēt studiju virzienu augstskolā vai koledžā.

(9) Ministru kabinets nosaka studiju virzienus augstākajā izglītībā, studiju virzienu

akreditācijas un ārpuskārtas akreditācijas kārtību, akreditācijas lapu paraugus, kritērijus, pēc kuriem akreditācijas procesā vērtē studiju virzienus, kā arī studiju akreditācijas komisijas izveidošanas nosacījumus, tiesības un pienākumus.”

27. 56.pantā:

papildināt trešo daļu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) Eiropas Savienības oficiālajās valodās drīkst īstenot kopīgās studiju programmas.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Augstskola vai koledža ir tiesīga īstenot sagatavošanas kursus, lai sagatavotu ārzemniekus studijām augstskolas vai koledžas studiju programmās.”

28. Papildināt likumu ar 56.¹ un 56.² pantu šādā redakcijā:

“56.¹ pants. Studiju kurss

(1) Augstskolas un koledžas nosaka kārtību, kādā izstrādājami un iekļaujami studiju programmās studiju kursi, lai nodrošinātu studiju programmas kopējo studiju rezultātu sasniegšanu. Studiju kursa aprakstu sagatavo un apstiprina augstskolas un koledžas noteiktajā kārtībā.

(2) Studiju kursa apraksts:

- 1) definē prasības studiju kursa apguves uzsākšanai;
- 2) nosaka studiju kursa īstenošanas mērķi un plānotos studiju rezultātus;
- 3) izklāsta studiju rezultātu sasniegšanai nepieciešamo studiju kursa saturu, ietver studiju kursa kalendāru, obligāto literatūru un papildliteratūru, norāda citus informācijas avotus;
- 4) raksturo studējošo patstāvīgā darba organizāciju un uzdevumus;
- 5) nosaka studiju rezultātu vērtēšanas kritērijus.

56.² pants. Studiju modulis

(1) Studiju moduli var izveidot studiju programmu strukturēšanai, pārskatāmībai, elastīgu studiju ceļu izveidei un studējošo profesionālajai orientācijai, nodrošinot tā plānojumu arī mūžizglītībai piemērotā veidā.

(2) Studiju moduļa apraksts nosaka:

- 1) studiju moduļa apguves rezultātā sasniedzamos studiju rezultātus;
- 2) studiju darba laika plānojumu;
- 3) studiju kursus, kas iekļauti studiju modulī.”

29. Papildināt 57.panta otrās daļas trešo teikumu pēc vārda “kopējais” ar vārdiem “pilna laika”.

30. Papildināt 59.pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Kārtību, kādā pēc personas iesnieguma grādi un profesionālās kvalifikācijas, kas Latvijā iegūtas pirms šobrīd spēkā esošā grādu un profesionālo kvalifikāciju piešķiršanas regulējuma spēkā stāšanās, pielīdzināmas šajā likumā noteiktajiem grādiem un profesionālajām kvalifikācijām, un šīs pielīdzināšanas nosacījumus reglamentē Ministru kabinets. Galvenie nosacījumi grādu un profesionālo kvalifikāciju pielīdzināšanai ir studiju ilgums pilna laika studijās un tiesību apjoms, ko grādi vai profesionālās kvalifikācijas deva laikā, kad to spēkā esamību paredzēja augstāko izglītību reglamentējoši normatīvie akti.”

31. Aizstāt 59.¹ panta pirmajā daļā vārdus “Augstākās izglītības un zinātnes administrācijas” ar vārdiem “augstskolas vai koledžas”.

32. Papildināt likumu ar 59.² pantu šādā redakcijā:

“59.² pants. Studijas ārpus studiju programmām

(1) Personai ir tiesības reģistrēties augstskolā vai koledžā atsevišķu studiju moduļu vai studiju kursu apguvei. Reģistrēšanās kārtību nosaka attiecīgā augstskola vai koledža.

(2) Persona, kura reģistrējusies augstskolā vai koledža atsevišķa studiju moduļa un studiju kursa apguvei, ir attiecīgās augstskolas vai koledžas klausītājs.

(3) Par augstskolā vai koledža apgūtu studiju moduli vai studiju kursu klausītājam izsniedz apliecību, kurā iekļauj ziņas par tās saņēmēju, norāda koledžas vai augstskolas nosaukumu, studiju kursa vai studiju moduļa nosaukumu un apjomu kredītpunktos, studiju kursa vai studiju moduļa docētāja vārdu, uzvārdu un kvalifikāciju, izpildītā darba apjomu, studiju rezultātu vērtējumu. Augstskola vai koledža ved izsniegto apliecību reģistru.

(4) Klausītājam ir tiesības uzkrāt ar apliecībām apstiprinātu studiju darba apjomu un, ja viņam ir atbilstoša iepriekšējā izglītība, pieprasīt, lai augstskola vai koledža izvērtē darba apjoma atbilstību studiju programmām vai to posmiem, piešķirot par to attiecīgus kredītpunktus.

(5) Augstskola vai koledža izvērtē personas iepriekšējā izglītībā vai profesionālajā pieredzē sasniegtus studiju rezultātus un, ja tie atbilst attiecīgās studiju programmas prasībām, atzīst tos, kā arī piešķir attiecīgus kredītpunktus. Profesionālajā pieredzē sasniegtus studiju rezultātus drīkst atzīt profesionālās vai akadēmiskās studiju programmās, turklāt tikai 30 procentus no profesionālās vai akadēmiskās studiju programmas kredītpunktiem drīkst piešķirt, atzīstot profesionālajā pieredzē sasniegtos studiju rezultātus. Iepriekšējā izglītībā vai profesionālajā pieredzē sasniegtu studiju rezultātu atzīšanas kārtību un kritērijus nosaka Ministru kabinets. Par studiju rezultātu atzīšanu vai atteikumu tos atzīt tiek pieņemts individuāls lēmums. Lēmumu un to pamatojošus dokumentus pievieno attiecīgajai personas lietai. Augstskolas vai koledžas pieņemto lēmumu var apstrīdēt tās rektoram vai direktoram.”

33. Izteikt 62.panta otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Šos materiālus regulāri publicē augstskolas mājaslapā internetā valsts valodā un var publicēt citās Eiropas Savienības oficiālajās valodās.”

34. Aizstāt 64.panta otrās daļas 4.punktā vārdus “studiju programmu” ar vārdiem “studiju virzienu”.

35. 71.pantā:

aizstāt 1.punktā vārdus “studiju programmas” ar vārdiem “studiju virziena”;

aizstāt 2.punktā vārdus “studiju programmai” ar vārdiem “studiju virzienam”.

36. 75.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “un glabājams augstskolas un koledžas bibliotēkā” ar vārdiem “tās mājaslapā internetā”;

izteikt otrās daļas 4.punktu šādā redakcijā:

“4) studiju kursu, studiju moduļu, studiju programmu piedāvājumu, kā arī informāciju par studiju virzieniem;”;

papildināt otro daļu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) kā arī ziņas par absolventu tālākajām darba gaitām nākamajos trijos gados pēc attiecīgās augstskolas vai koledžas studiju programmas pabeigšanas.”

37. 76.pantā:

papildināt otro daļu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) nekustamais īpašums, ko tām bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts.”;

papildināt pantu ar sesto, septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“6) Rīcību ar šā panta otrās daļas 4.punktā minēto īpašumu un tā turpmākās izmantošanas nosacījumus nosaka šis likums un Publiskās personas mantas atsavināšanas likums. Nekustamo īpašumu, ko valsts augstskolai bez atlīdzības īpašumā nodevusi valsts, augstskola izmanto savas darbības nodrošināšanai un attīstībai atbilstoši augstskolas satversmē noteiktiem mērķiem. Augstskolai ir tiesības ierosināt šāda īpašuma atsavināšanu un atsavināt to ar Ministru kabineta atļauju.

(7) Valsts dibināta augstskola var ierosināt tāda nekustamā īpašuma atsavināšanu, ko augstskolai bez atlīdzības nodevusi īpašumā cita atvasināta publiska persona, un to atsavināt ar attiecīgās atvasinātās publiskās personas atļauju. Atļauja nav nepieciešama, ja cita atvasināta publiskā persona lēmumā par nekustamā īpašuma nodošanu valsts dibinātai augstskolai īpašumā bez atlīdzības nav noteikusi, kādas funkcijas veikšanai nekustamais īpašums tiek nodots.

(8) Šā panta sestajā un septītajā daļā paredzētā augstskolas īpašuma atsavināšana notiek Publiskās personas mantas atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā, ciktāl tā nav pretrunā ar šā likuma noteikumiem. Atsavināšanā iegūtie finanšu līdzekļi ir augstskolas īpašums, kura izmantošanu pēc augstskolas priekšlikuma lēmumā par atsavināšanas atļauju nosaka institūcija, kas dod atsavināšanas atļauju.”

38. Izslēgt 77.panta pirmajā daļā vārdus “bet tās budžeta izpildi kontrolē revīzijas komisija”.

39. Papildināt 78.pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ministru kabinets, iesniedzot Saeimai gadskārtējo valsts budžeta projektu, tajā paredz ikgadēju finansējuma pieaugumu studijām valsts dibinātās augstskolās ne mazāku par 0,25 procentiem no iekšzemes kopprodukta, līdz valsts piešķirtais finansējums studijām valsts dibinātās augstskolās sasniedz vismaz divus procentus no iekšzemes kopprodukta.”

40. 80.panta otrajā daļā:

aizstāt pirmajā teikumā vārdus “finansiālo un saimniecisko darbību, kā arī augstskolas revīzijas komisijas ziņojumus” ar vārdiem “finansiālās un saimnieciskās darbības atbilstību normatīvajiem aktiem”;

aizstāt otrajā teikumā vārdu “revidenta” ar vārdiem “zvērināta revidenta”.

41. 83.panta pirmajā daļā:

aizstāt pirmajā teikumā vārdus “Ārzemniekus, kuriem nav izsniegta pastāvīgās uzturēšanās atļauja” ar vārdiem un skaitli “Ārzemniekus, kuri nav minēti šā likuma 45.panta otrajā daļā” un izslēgt vārdus “Latvijas Republikas”;

izslēgt 5.punktu.

42. Papildināt likumu ar 83.¹ pantu šādā redakcijā:

“83.¹ pants. Stipendijas ārzemniekiem

Atbilstoši noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem un piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem normatīvajos aktos noteiktā institūcija augstskolai vai koledžai no valsts budžeta var piešķirt līdzekļus stipendijas nodrošināšanai ārzemnieka studijām. Stipendijā ietverama arī citu ar ārzemnieka uzturēšanos saistīto izdevumu segšana. Stipendijas piešķiršanas nosacījumus un administrēšanas kārtību, kā arī kritērijus, pēc kuriem ārzemnieks var pretendēt uz stipendiju, reglamentē Ministru kabinets.”

43. 87.pantā:

izteikt pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Akadēmiskā personāla reģistrs ir Valsts izglītības informācijas sistēmas sastāvdaļa, un to ved tam pilnvarota Ministru kabineta noteiktas institūcijas amatpersona (turpmāk — akadēmiskā personāla reģistra atbildīgā amatpersona).”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Atjaunotu informāciju par izmaiņām šā panta otrajā daļā pieprasītajās ziņās augstskola vai koledža iesniedz akadēmiskā personāla reģistram ne vēlāk kā nedēļu pēc izmaiņām, ievadot to akadēmiskā personāla reģistrā elektroniski.”

44. Papildināt pārejas noteikumus ar 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35. un 36.punktu šādā redakcijā:

“29. Grozījumi šā likuma 3.panta pirmajā daļā un trešās daļas 2.punktā, kas paredz, ka augstskolās vismaz 40 procentiem, akadēmijās vismaz 50 procentiem, bet universitātēs vismaz 65 procentiem no akadēmiskajos amatos ievēlētajām personām ir doktora zinātniskais grāds, kā arī grozījumi šā likuma 55.panta pirmās daļas 3.punktā, kas nosaka, ka doktora studiju programmas

istenošanā piedalās ne mazāk kā pieci doktori, no kuriem vismaz trīs ir Latvijas Zinātnes padomes apstiprināti eksperti attiecīgajā nozarē, stājas spēkā 2013.gada 1.septembrī.

30. Šā likuma 3.panta septītās daļas noteikums stājas spēkā 2014.gada 1.septembrī. No 2013.gada 1.septembra augstskolas nodrošina, ka iepriekšējo piecu gadu laikā akadēmiskā amatā kādā no akreditētām Eiropas Savienības valstu, izņemot Latviju, augstskolām nodarbināto ārvalstu viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru un viesasistentu skaits augstskolā ir vismaz trīs procenti, rēķinot no akadēmiskā personāla skaita.

31. Grozījumi par studiju programmu licencešanu un studiju virzienu akreditāciju stājas spēkā:

- 1) attiecībā uz studiju virzieniem, kuriem atbilstošās augstskolas vai koledžas studiju programmas ietilpst šā likuma 3.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā noteiktajās tematiskajās grupās, — 2012.gada 1.septembrī;
- 2) attiecībā uz studiju virzieniem, kuriem atbilstošās augstskolas vai koledžas studiju programmas ietilpst šā likuma 3.panta pirmās daļas 4., 5. un 6.punktā noteiktajās tematiskajās grupās, — 2012.gada 15.novembrī;
- 3) attiecībā uz studiju virzieniem, kuriem atbilstošās augstskolas vai koledžas studiju programmas ietilpst šā likuma 3.panta pirmās daļas 7. un 8.punktā noteiktajās tematiskajās grupās, — 2012.gada 31.decembrī.

32. Sešu mēnešu laikā pēc šo pārejas noteikumu 31.punktā noteiktajiem termiņiem Ministru kabineta noteikta institūcija pieņem lēmumu par augstskolas vai koledžas studiju virziena akreditāciju vai lēmumu par atteikumu akreditēt attiecīgu augstskolas vai koledžas studiju virzienu. Ja tiek pieņemts lēmums par atteikumu akreditēt kādu augstskolas vai koledžas studiju virzienu, šim virzienam atbilstošās studiju programmas, kuras akreditētas atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un kuru akreditācijas termiņš līdz lēmuma pieņemšanas dienai nav notecējis, uzskatāmas par akreditētām līdz attiecīgās studiju programmas akreditācijas lapā noteiktā termiņa beigām.

33. Studiju programmām, kuras līdz 2011.gada 1.augustam ir akreditētas, akreditācijas termiņš tiek pagarināts līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par augstskolas vai koledžas studiju virziena akreditāciju vai lēmums par atteikumu akreditēt attiecīgu augstskolas vai koledžas studiju virzienu, ja minētajā laika periodā studiju programmas akreditācijas termiņš ir notecējis.

34. Grozījumi šā likuma 76.panta sestajā, septītajā un astotajā daļā stājas spēkā vienlaikus ar grozījumiem attiecīgajos likumos.

35. Šā likuma 78.panta septītās daļas noteikums par Ministru kabineta rīcību, iesniedzot Saeimai gadskārtējo valsts budžeta projektu, stājas spēkā 2013.gada 1.jūnijā.

36. Šā likuma 87.panta ceturtās daļas noteikums par ziņu iesniegšanu akadēmiskā personāla reģistram ne vēlāk kā nedēļu pēc izmaiņām, ievadot tās akadēmiskā personāla reģistrā elektroniski, stājas spēkā 2012.gada 1.septembrī.”

45. Papildināt likumu ar informatīvu atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2003.gada 25.novembra direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.apriļa direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza regulu (EEK) Nr.1612/68 un atceļ direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK. Dokuments attiecas uz EEZ;

- 3) Padomes 2004.gada 13.decembra direktīvas 2004/114/EK par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņēmšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.augustā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

345. 243L/10 Grozījumi likumā “Ārvalstu bruņoto spēku statuss Latvijas Republikā”

Izdarīt likumā “Ārvalstu bruņoto spēku statuss Latvijas Republikā” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 5.nr.; 2001, 7.nr.; 2002, 16.nr.; 2005, 2.nr.; 2006, 12.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt likumu ar 2.¹ pantu šādā redakcijā:

“2.¹ pants. Ārvalstu bruņoto spēku uzturēšanās tiesiskais pamats

Ārvalstu bruņoto spēku vienības uzturas Latvijas Republikā, īstenojot sadarbību, ko paredz starptautiskie līgumi.”

2. Izteikt 3.¹ pantu šādā redakcijā:

“3.¹ pants. Ārvalstu bruņoto spēku sauszemes tranzīts cauri Latvijas Republikas teritorijai

(1) Lēmumu par to valstu bruņoto spēku vienību sauszemes tranzītu cauri Latvijas Republikas teritorijai, kuras nav Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai Eiropas Savienības dalībvalstis (turpmāk — trešās valstis), ja šo teritoriju vienlaikus šķērsos ne vairāk par 500 trešo valstu militārpersonām, pieņem aizsardzības ministrs pēc saskaņošanas ar Ārlietu ministriju un Iekšlietu ministriju. Ja Latvijas Republikas teritoriju sauszemes tranzītā vienlaikus šķērsos vairāk par 500 trešo valstu militārpersonām, lēmumu pieņem Ministru kabinets.

(2) Trešo valstu bruņoto spēku vienības Latvijas Republikas teritoriju sauszemes tranzītā šķērso Nacionālo bruņoto spēku pavadībā.”

3. Izteikt 10.pantu šādā redakcijā:

“10.pants. Elektroniskie sakari

(1) Publiskā elektronisko sakaru tīkla pakalpojumi tiek sniegti saskaņā ar Elektronisko sakaru likumu.

(2) Ārvalstu bruņotie spēki izvirzītā mērķa sasniegšanai militāro mācību vai manevru laikā savām vajadzībām var uzstādīt un lietot elektronisko sakaru līdzekļus (arī radiosakaru sistēmas) pēc atļaujas saņemšanas, ievērojot nacionālajā radiofrekvenču plānā noteikto radiofrekvenču spektra joslu sadalījumu radiosakaru veidiem un iedalījumu radiosakaru sistēmām, kā arī radiofrekvenču spektra joslu izmantošanas vispārīgos nosacījumus.

(3) Atļaujas uzstādīt un lietot ārvalstu bruņoto spēku radiosakaru sistēmas izsniedz valsts akciju sabiedrība “Elektronisko sakaru direkcija” (turpmāk — Elektronisko sakaru direkcija) pēc attiecīga Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas pieprasījuma. Šādas atļaujas attiecībā uz atsevišķām radiosakaru iekārtām vai sistēmām vai arī atsevišķiem radiosakaru veidiem izsniedz Latvijas Republikas Aizsardzības ministrija, ja Latvijas Republikas Aizsardzības ministrija par to ir noslēgusi attiecīgu vienošanos ar Elektronisko sakaru direkciju.

(4) Atļaujas uzstādīt un lietot ārvalstu bruņoto spēku radiosakaru sistēmas radiofrekvenču joslās, kuras nacionālajā radiofrekvenču plānā iedalītas tikai valsts aizsardzībai paredzēto radiosakaru sistēmu darbībai atbilstoši nacionālajā radiofrekvenču plānā noteiktajam radiosakaru veidam, izsniedz Latvijas Republikas Aizsardzības ministrija, ņemot vērā Elektronisko sakaru direkcijas paziņotos radiofrekvenču starptautiskās koordinācijas rezultātus, ja starptautiska koordinācija ir nepieciešama, un Latvijai saistoša starptautiskā līguma nosacījumus, ja šāds līgums ir noslēgts.

(5) Ja ir nepieciešams veikt papildu pasākumus, lai nepieļautu traucējumus Latvijas elektronisko sakaru tīklā, kurus varētu radīt konkrēta ārvalstu bruņoto spēku radiosakaru iekārta vai sistēma, vai arī citas konkrētas elektroierīces, Latvijas Republikas Aizsardzības ministrija uzrauga šādu ārvalstu bruņoto spēku iekārtu darbību, tostarp nosaka konkrētas radiosakaru iekārtas vai sistēmas, vai arī radiosakaru veida lietošanas noteikumus, ierobežojumus vai aizliegumus.”

4. Izteikt 12.¹ pantu šādā redakcijā:

“12.¹ pants. Militārās mācības vai manevri

Militārās mācības un manevri notiek Latvijas Nacionālo bruņoto spēku mācību centros, poligonos un citās teritorijās. Ja mācības notiek ārpus Latvijas Nacionālo bruņoto spēku mācību centriem un poligoniem, tās jāsaskaņo ar teritorijas īpašnieku.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

346. 244L/10 Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā

Izdarīt Elektroenerģijas tirgus likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 12.nr.; 2008, 10.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.panta otrajā daļā:

papildināt daļu ar 1.¹, 1.², 1.³ un 1.⁴ punktu šādā redakcijā:

“1¹) **balansēšanas pakalpojums** — pakalpojums, ar kuru tiek nodrošināta elektroenerģijas tirgus dalībnieka atbildība par to, lai tā pārdotās elektroenerģijas daudzums katrā tirdzniecības intervālā atbilstu sistēmā nodotās elektroenerģijas daudzumam un nopirktās elektroenerģijas daudzums atbilstu no sistēmas saņemtās elektroenerģijas daudzumam;

1²) **elektroenerģijas birža** — elektroenerģijas tirdzniecības vieta Latvijā, kurā tirdzniecības apgabala ietvaros vai starp atsevišķiem tirdzniecības apgabaliem ar piedāvājumu un pieprasījumu starpniecību elektroenerģijas biržas dalībnieki pērk un pārdod elektroenerģiju. Elektroenerģijas tirdzniecība ietver arī fizisku elektroenerģijas pārvadīšanu;

1³) **elektroenerģijas biržas dalībnieks** — elektroenerģijas tirgus dalībnieks, kas ar elektroenerģijas tirgus operatoru ir noslēdzis vienošanos par elektroenerģijas tirdzniecību. Šajā likumā noteiktajos gadījumos elektroenerģijas biržas dalībnieks var būt arī elektroenerģijas sistēmas operators;

1⁴) **elektroenerģijas biržas reglaments** — elektroenerģijas biržas dalībniekam saistoši elektroenerģijas biržas darbības noteikumi un kārtība;”;

papildināt daļu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) **elektroenerģijas sistēmas īpašnieks** — komersants, kurš ietilpst vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta sastāvā un kura īpašumā ir elektroenerģijas pārvades sistēma;”;

papildināt daļu ar 13.¹ punktu šādā redakcijā:

“13¹) **netiešā izsole** — starpvalstu savienojumu sastrēgumu vadības un pārslodzes novēršanas metode, ar kuru elektroenerģijas tirgus dalībnieks iegūst tiesības noteiktā apjomā pārvadīt elektroenerģiju no viena tirdzniecības apgabala uz citu apgabalu;”;

izteikt 17.punktu šādā redakcijā:

“17) **saistītais lietotājs** — galalietotājs, kuram ir tiesības saņemt universālo pakalpojumu un kurš neizmanto iespēju kļūt par elektroenerģijas tirgus dalībnieku;”;

papildināt daļu ar 19.¹ punktu šādā redakcijā:

“19¹) **tiešā izsole** — starpvalstu savienojumu sastrēgumu vadības un pārslodzes novēršanas metode, ar kuru elektroenerģijas tirgus dalībnieks iegūst tiesības noteiktā apjomā lietot elektroenerģijas pārvades sistēmas operatora izolīto starpvalstu savienojuma jaudu;”;

papildināt daļu ar 20.¹ punktu šādā redakcijā:

“20¹) **tirdzniecības apgabals** — elektroenerģijas tirgus dalībnieku savstarpējo darījumu vai elektroenerģijas biržas dalībnieku elektroenerģijas tirdzniecības piedāvājumu iesniegšanas teritorija elektroenerģijas pārvades sistēmas operatora licences darbības zonā;”;

papildināt daļu ar 23.punktu šādā redakcijā:

“23) **vispārējās atļaujas noteikumi** — elektroenerģijas ražotājam un elektroenerģijas tirgotājam noteiktas prasības, kuras ietver specifiskus elektroenerģijas ražošanas un tirdzniecības noteikumus.”

2. Izslēgt 4.panta otrās daļas pirmajā teikumā vārdus “izņemot galalietotājus”.

3. Izteikt 5.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Elektroenerģijas tirgū tā dalībnieki savstarpējus līgumus slēdz rakstveidā vai izmantojot distances saziņas līdzekļus.”

4. Izteikt 7.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Sistēmas operatoru licencē regulators saskaņā ar šo likumu un likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”.

5. Izteikt 8.pantu šādā redakcijā:

“8.pants. Sistēmas operatora darbības regulēšana un elektroenerģijas sistēmas īpašnieka darbības uzraudzība

(1) Sistēmas operatora darbību regulē regulators šajā likumā, Enerģētikas likumā un likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” noteiktajā kārtībā. Šajā likumā noteikto elektroenerģijas sistēmas īpašnieka pienākumu izpildi uzrauga regulators.

(2) Regulators nosaka vienotus sistēmas pieslēguma noteikumus elektroenerģijas ražotājiem un lietotājiem, kā arī pieslēguma maksas noteikšanas metodiku.

(3) Regulators uzrauga:

- 1) rīcību un metodes, ko sistēmas operators vai tirgus operators izmanto sistēmas sastrēgumu vadībai un pārslodzes novēršanai;
- 2) sistēmas operatora laika patēriņu pieslēgumu ierīkošanai un remontdarbu veikšanai;
- 3) grāmatvedības nodalīšanu atbilstoši šā likuma 38., 39. un 40.pantā noteiktajai kārtībai;
- 4) šā likuma 9.panta otrajā daļā noteikto sistēmas dalībnieku pieslēguma noteikumu izpildi;
- 5) elektroenerģijas tirgus pārskatāmību un konkurences līmeni tajā.

(4) Regulators pārbauda pārvades sistēmas operatora un elektroenerģijas sistēmas īpašnieka līgumiskās attiecības, ko pārvades sistēmas operators un elektroenerģijas sistēmas īpašnieks nodibina šajā likumā noteikto pienākumu izpildei. Regulators kā ārpusstiesas instance likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” noteiktajā kārtībā izšķir pārvades sistēmas operatora un elektroenerģijas sistēmas īpašnieka strīdus.

(5) Regulators ir tiesīgs veikt pārbaudes (arī bez iepriekšēja paziņojuma) pārvades sistēmas operatora un elektroenerģijas sistēmas īpašnieka telpās.

(6) Pārvades sistēmas operators un elektroenerģijas sistēmas īpašnieks sniedz regulatoram tā pieprasīto informāciju par šajā likumā noteikto pienākumu izpildi regulatora noteiktajā laikā un kārtībā.

(7) Regulators reizi gadā ziņo Eiropas Komisijai un Energoregulatoru sadarbības aģentūrai par savu darbību un šajā likumā noteikto pienākumu izpildi, kā arī publicē šo ziņojumu savā mājaslapā internetā.”

6. Papildināt 10.pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Pārvades sistēma ir elektroenerģijas sistēmas īpašnieka vai pārvades sistēmas operatora īpašums.”

7. Papildināt likumu ar 11.¹ pantu šādā redakcijā:

“11.¹ pants. Pārvades sistēmas operatora sertificēšana un apstiprināšana

(1) Regulators sertificē pārvades sistēmas operatoru:

- 1) ja ir saņēmis pārvades sistēmas operatora iesniegumu;
- 2) pēc savas iniciatīvas šajā likumā noteiktajos gadījumos;
- 3) pēc argumentēta Eiropas Komisijas pieprasījuma.

(2) Pārvades sistēmas operators atbilst sertificēšanas prasībām, ja ir izpildījis visus šajā daļā minētos nosacījumus:

- 1) ievēro šā likuma 12.panta otrajā daļā noteiktās neatkarības prasības;
- 2) tā rīcībā ir personāls, tehniskie un finanšu resursi, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto pārvades sistēmas operatora pienākumu izpildi;
- 3) ir izstrādājis un ievēro šā likuma 15.¹ pantā noteikto pārvades sistēmas attīstības 10 gadu plānu;
- 4) veic Eiropas Parlamenta un Padomes regulā Nr.714/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par regulas Nr.1228/2003 atcelšanu pārvades sistēmas operatoram noteiktos pienākumus.

(3) Pārvades sistēmas operators iesniedz regulatoram elektroenerģijas sistēmas īpašnieka apliecinājumu par elektroenerģijas sistēmas īpašnieka spēju ievērot saistības, kas izriet no šā likuma 21.² panta.

(4) Regulators nosaka, kādi dokumenti un informācija ir jāiesniedz, lai apliecinātu šā panta otrās un trešās daļas prasību izpildi.

(5) Regulators četru mēnešu laikā pēc pārvades sistēmas operatora iesnieguma vai Eiropas Komisijas pieprasījuma saņemšanas izvērtē pārvades sistēmas operatora atbilstību šā panta otrajā daļā noteiktajām sertificēšanas prasībām un elektroenerģijas sistēmas īpašnieka apliecinājumu par elektroenerģijas sistēmas īpašnieka spēju ievērot saistības, kas izriet no šā likuma 21.² panta.

(6) Ja pārvades sistēmas operators neatbilst sertificēšanas prasībām vai elektroenerģijas sistēmas īpašnieks nespēj ievērot saistības, kas izriet no šā likuma 21.² panta, regulators pieņem lēmumu par atteikumu sertificēt pārvades sistēmas operatoru un nosaka pārvades sistēmas operatoram vai elektroenerģijas sistēmas īpašniekam termiņu trūkumu novēršanai. Termiņu, kas pārvades sistēmas operatoram vai elektroenerģijas sistēmas īpašniekam nepieciešams trūkumu novēršanai, neieskaita šā panta piektajā daļā minētajā termiņā.

(7) Ja pārvades sistēmas operators atbilst sertificēšanas prasībām un elektroenerģijas sistēmas īpašnieks spēj ievērot saistības, kas izriet no šā likuma 21.² panta, regulators atzinumu par pārvades sistēmas operatora atbilstību šā panta otrajā daļā noteiktajām sertificēšanas prasībām un elektroenerģijas sistēmas operatora spēju ievērot saistības, kas izriet no šā likuma 21.² panta, kā arī ar atzinumu saistīto informāciju nosūta Eiropas Komisijai.

(8) Divu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts Eiropas Komisijas atzinums par pārvades sistēmas operatora sertificēšanu, regulators pieņem lēmumu par pārvades sistēmas operatora sertificēšanu un apstiprina pārvades sistēmas operatoru. Lēmumu nosūta Eiropas Komisijai.

(9) Ja Eiropas Komisija, izvērtējot šā panta septītajā daļā minēto regulatora atzinumu un ar to saistīto informāciju, secina, ka pārvades sistēmas operators neatbilst sertificēšanas prasībām vai elektroenerģijas sistēmas īpašnieks nespēj ievērot tam noteiktās saistības, regulators triju mēnešu laikā pēc Eiropas Komisijas atzinuma saņemšanas pieņem lēmumu par atteikumu sertificēt pārvades sistēmas operatoru. Regulators nosaka pārvades sistēmas operatoram vai elektroenerģijas sistēmas īpašniekam termiņu trūkumu novēršanai, kā arī termiņu, kādā pārvades sistēmas operators atkārtoti iesniedz iesniegumu tā sertificēšanai.

(10) Pārvades sistēmas operators katru gadu regulatora noteiktajā kārtībā iesniedz ziņojumu par pārvades sistēmas operatora atbilstību sertificēšanas prasībām. Elektroenerģijas sistēmas

īpašnieks katru gadu regulatora noteiktajā kārtībā iesniedz ziņojumu par elektroenerģijas sistēmas īpašnieka spēju ievērot saistības, kas izriet no šā likuma 21.² panta. Regulators pēc šo ziņojumu izvērtēšanas var lemt par nepieciešamību sertificēt pārvades sistēmas operatoru saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punktu.”

8. Izteikt 12.pantu šādā redakcijā:

“12.pants. Pārvades sistēmas operatora neatkarība

(1) Pārvades sistēmas operators ir kapitālsabiedrība, kas nošķirta no elektroenerģijas ražošanas, sadales un tirdzniecības darbībām un neietilpst vertikāli integrēta energoapgādes komersanta sastāvā. Ja pārvades sistēmas operatora īpašumā ir pārvades sistēma, tad pārvades sistēmas operators šā likuma izpratnē netiek uzskatīts par elektroenerģijas sistēmas īpašnieku un uz to neattiecas elektroenerģijas sistēmas īpašnieka tiesības un pienākumi.

(2) Lai nodrošinātu pārvades sistēmas operatora neatkarību, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) pārvades sistēmas operatora kapitāla daļu turētājs nevar tiešā vai netiešā veidā būt elektroenerģijas sistēmas īpašnieka kapitāla daļu turētājs vai tādu komersantu kapitāla daļu turētājs, kuri veic elektroenerģijas ražošanas, tirdzniecības un sadales darbības;
- 2) persona, kas ieceļ pārvades sistēmas operatora padomes vai valdes locekļus, nevar tiešā vai netiešā veidā iecelt elektroenerģijas sistēmas īpašnieka padomes vai valdes locekļus vai tāda komersanta padomes vai valdes locekļus, kurš veic elektroenerģijas ražošanas, tirdzniecības un sadales darbības;
- 3) viena un tā pati persona nevar vienlaikus ieņemt pārvades sistēmas operatora padomes vai valdes locekļa amatu un padomes vai valdes locekļa amatu kapitālsabiedrībā, kas veic elektroenerģijas ražošanas, tirdzniecības vai sadales darbības.

(3) Regulators nosaka, kādi dokumenti un informācija ir iesniedzama, lai apliecinātu šā panta otrās daļas prasību izpildi.

(4) Pārvades sistēmas operators katru gadu iesniedz regulatoram tā noteiktajā kārtībā ziņojumu par savu atbilstību šā panta otrās daļas prasībām. Regulators pēc ziņojuma izvērtēšanas sniedz atzinumu par neatkarības nodrošināšanai veikto pasākumu pietiekamību. Regulatora atzinumā norādītos trūkumus pārvades sistēmas operators novērš regulatora noteiktajā termiņā. Ja nepieciešams, regulators lemj par nepieciešamību sertificēt pārvades sistēmas operatoru saskaņā ar šā likuma 11.¹ panta pirmās daļas 2.punktu.”

9. 13.pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pārvades sistēmas operators ir atbildīgs par elektroapgādes drošumu, elektroenerģijas ražošanas un starpvalstu savienojumu jaudu rezervēšanu un enerģijas plūsmu vadību, ņemot vērā elektroenerģijas apmaiņu ar citām savienotām pārvades sistēmām, nodrošinot pienācīgu pārvades tīkla jaudu un stabilu sistēmas darbību.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Pārvades sistēmas operators, attīstot pārvades sistēmu, ir atbildīgs par jaunu pārvades infrastruktūras objektu plānošanu, būvniecību un nodošanu ekspluatācijā.”

10. Papildināt likumu ar 13.¹ pantu šādā redakcijā:

“13.¹ pants. Starpvalstu savienojumi un sadarbība

(1) Pārvades sistēmas operators sadarbojas ar Eiropas Ekonomikas zonas valstu pārvades sistēmu operatoriem, lai veicinātu iekšējā elektroenerģijas tirgus darbību, kā arī pārrobežu tirdzniecību un panāktu Eiropas Ekonomikas zonas pārvades sistēmas optimālu pārvaldību, koordinētu darbību un tehnisko attīstību.

(2) Pārvades sistēmas operators sekmē pasākumus, kas nodrošina optimālu sistēmas pārvaldību, un veicina elektroenerģijas biržu attīstību, starpvalstu savienojumu jaudas koordinētu

sadali ar nediskriminējošām, uz elektroenerģijas tirgu vērstām metodēm, pienācīgu uzmanību veltot konkrētiem ieguvumiem, ko dod īstermiņa piešķirumu netiešās izsoles, kā arī balansēšanas un rezerves jaudu mehānismu integrācijai.

(3) Pārvades sistēmas operators sadarbībā ar tās dalībvalsts attiecīgo iestādi vai iestādēm, ar kuru ir starpvalstu savienojums, ievieš koordinācijas un informācijas apmaiņas mehānismus, lai panāktu sistēmas drošumu atbilstoši sastrēgumu vadības un pārslodzes novēršanas nosacījumiem. Starpvalstu savienojumu sastrēgumu vadības un pārslodzes novēršanas nosacījumus reglamentē Tikla kodekss.

(4) Regulators uzrauga starpvalstu savienojumu sastrēgumu vadības un pārslodzes novēršanas nosacījumu izpildi sadarbībā ar tās dalībvalsts attiecīgo iestādi vai iestādēm, ar kuru ir starpvalstu savienojums.

(5) Regulators uzrauga pārvades sistēmas operatora publicēto informāciju par starpvalstu savienojumiem, sistēmas izmantošanu un sistēmas jaudas sadalījumu lietotājiem, ņemot vērā to, ka neapkopota informācija uzskatāma par komercnoslēpumu.

(6) Pārvades sistēmas operators iekasē pārslodzes maksu un maksājumus, kas tiek veikti atbilstoši pārvades sistēmu operatoru savstarpējās kompensācijas mehānismam.

(7) Regulators pārtrauga šā panta sestajā daļā minētās maksas un maksājumu izmantošanu.

(8) Pamatotās izmaksas, kas saistītas ar šajā pantā minētajām darbībām, sedz pārvades sistēmas operators, un tās iekļauj pārvades sistēmas pakalpojumu tarifos.”

11. Papildināt likumu ar 15.¹ pantu šādā redakcijā:

“15.¹ pants. Elektroapgādes sistēmas attīstība ilgtermiņā

(1) Regulators apstiprina pārvades sistēmas operatora izstrādāto pārvades sistēmas attīstības 10 gadu plānu un uzrauga tā izpildi.

(2) Regulators nosaka pārvades sistēmas attīstības 10 gadu plānā iekļaujamo informāciju un plāna iesniegšanas kārtību.

(3) Pārvades sistēmas operators ir tiesīgs pieprasīt un saņemt pārvades sistēmas attīstības 10 gadu plāna sagatavošanai nepieciešamo informāciju no visiem elektroenerģijas sistēmas dalībniekiem.”

12. Papildināt 16.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pārvades tarifos iekļauj atlīdzību elektroenerģijas sistēmas īpašniekam, kas nodrošina pienācīgu atdevi no pārvades sistēmas un no jauniem ieguldījumiem tajā, ja ieguldījumi veikti atbilstoši šā likuma 15.¹ pantā noteiktajam plānam.”

13. Papildināt likumu ar 16.¹ pantu šādā redakcijā:

“16.¹ pants. Pārvades sistēmas operatora izdevumu kompensēšana

Tirgus dalībnieki, kuri deklarē elektroenerģijas importu no Eiropas Ekonomikas zonā neietilpstošām valstīm vai elektroenerģijas eksportu uz Eiropas Ekonomikas zonā neietilpstošām valstīm, pirms tirdzniecības darījumu veikšanas noslēdz ar pārvades sistēmas operatoru līgumu, kurā attiecīgais tirgus dalībnieks apņemas segt pārvades sistēmas operatora izdevumus, tajā skaitā Eiropas Komisijas, asociācijas “Elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkls” un Eiropas pārvades sistēmas operatoru līgumos noteiktos maksājumus (perimetra maksu), kas saistīti ar elektroenerģijas importu no Eiropas Ekonomikas zonā neietilpstošām valstīm vai elektroenerģijas eksportu uz Eiropas Ekonomikas zonā neietilpstošām valstīm.”

14. Izteikt 19.pantu šādā redakcijā:

“19.pants. Sadales sistēmas operatora neatkarība

(1) Sadales sistēmas operators ir atsevišķa kapitālsabiedrība un ir nošķirts no elektroenerģijas ražošanas, pārvades un tirdzniecības darbībām.

(2) Lai nodrošinātu sadales sistēmas operatora neatkarību, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) sadales sistēmas operatora valdes locekļi nedrīkst iesaistīties vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta struktūrās, kas tieši vai netieši ikdienas darbībā ir atbildīgas par elektroenerģijas ražošanu, pārvadi un tirdzniecību;
- 2) sadales sistēmas operatora valdes locekļiem tiek nodrošinātas tiesības neatkarīgi no vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta un valdošā uzņēmuma pieņemt lēmumus attiecībā uz aktīviem, kas nepieciešami sadales sistēmas ekspluatācijai, uzturēšanai vai attīstībai. Tas neliedz veidot attiecīgus koordinācijas mehānismus, lai nodrošinātu valdošā uzņēmuma ekonomisko un vadības uzraudzības tiesību aizsardzību attiecībā uz atdevi no sadales sistēmas operatora aktīviem. Valdošajam uzņēmumam ir atļauts apstiprināt sadales sistēmas operatora gada finanšu plānu vai tamlīdzīgus finanšu plānošanas dokumentus un noteikt vispārīgus ierobežojumus attiecībā uz sadales sistēmas operatora parādsaistībām, bet nav atļauts dot norādes attiecībā uz ikdienas darbību un lēmumiem par sadales sistēmas būvniecību un ierīkošanu vai modernizāciju, ja šīs būvniecības un ierīkošanas vai modernizācijas izmaksas nepārsniedz apstiprinātajā finanšu plānā vai tamlīdzīgus finanšu plānošanas dokumentos paredzētās izmaksas;
- 3) sadales sistēmas operators izstrādā atbilstības programmu, kurā noteikti konkrētu darbinieku pienākumi, kā arī pasākumi, kas veicami, lai nepieļautu diskriminējošu rīcību, un nodrošina pienācīgu minētās programmas ievērošanas kontroli. Sadales sistēmas operators katru gadu iesniedz regulatoram ziņojumu par veiktajiem pasākumiem un šo ziņojumu publicē regulatora noteiktajā kārtībā. Regulators pēc ziņojuma izvērtēšanas sniedz atzinumu par neatkarības nodrošināšanai veikto pasākumu pietiekamību. Regulatora atzinumā norādītos trūkumus sadales sistēmas operators novērš regulatora noteiktajā termiņā.

(3) Regulators nosaka, kādi dokumenti un informācija ir iesniedzama, lai apliecinātu šā panta otrās daļas prasību izpildi.

(4) Regulators nosaka šā panta otrās daļas 3.punktā minētā ziņojuma iesniegšanas, publicēšanas un izvērtēšanas kārtību.

(5) Šā panta prasības nav attiecināmas uz to sadales sistēmu operatoriem, kurām ir pieslēgti mazāk par simt tūkstošiem lietotāju, bet šiem operatoriem ir jānodrošina veicamo darbību grāmatvedības nodalīšana atbilstoši šā likuma 38., 39. un 40.panta prasībām un funkcionālā nodalīšana, ievērojot šādas minimālās prasības:

- 1) izveidojamas atsevišķas struktūrvienības, kas atbild par elektroenerģijas sadali un tirdzniecību un darbojas kā atsevišķas saimnieciskas vienības;
- 2) noslēdzami darba līgumi ar struktūrvienību vadītājiem, kuros norādīti precīzi un nepārprotami šo līgumu izbeigšanas iemesli;
- 3) sadales sistēmas struktūrvienību vadītājiem nav atļauts pildīt pienākumus, kas saistīti ar tirdzniecības struktūrvienības darbu, un otrādi;
- 4) iespēju robežās novēršama darbinieku rotācija starp struktūrvienībām.”

15. Papildināt likumu ar V¹ nodaļu šādā redakcijā:

“V¹ nodaļa

Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks

21.¹ pants. Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks

(1) Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks ir atsevišķa kapitālsabiedrība vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta sastāvā un ir nošķirts no elektroenerģijas ražošanas, tirdzniecības un sadales darbībām.

(2) Lai nodrošinātu elektroenerģijas sistēmas īpašnieka neatkarību, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) elektroenerģijas sistēmas īpašnieka valdes locekļi nevar vienlaikus ieņemt amatu vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta struktūrās, kas ikdienas darbībā tieši vai netieši ir atbildīgas par elektroenerģijas ražošanas, tirdzniecības un sadales darbībām;
- 2) elektroenerģijas sistēmas īpašnieks izmanto tikai tādas vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta pakalpojumus, kas nodrošina tās komerciālās informācijas konfidencialitāti, kuru elektroenerģijas sistēmas īpašnieks, pildot savus pienākumus, ir saņēmis no elektroenerģijas sistēmas dalībniekiem un tirgus dalībniekiem;
- 3) elektroenerģijas sistēmas īpašniekam tiek nodrošinātas tiesības pieņemt lēmumus neatkarīgi no vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta.

(3) Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks izstrādā atbilstības programmu, kurā noteikti konkrētu darbinieku pienākumi, kā arī pasākumi, kas veicami, lai nepieļautu nevienlīdzīgu attieksmi, un nodrošina pienācīgu minētās programmas ievērošanas kontroli. Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks iesniedz regulatoram ziņojumu par veiktajiem pasākumiem un šo ziņojumu publicē regulatora noteiktajā kārtībā. Regulators pēc ziņojuma izvērtēšanas sniedz atzinumu par neatkarības nodrošināšanai veikto pasākumu pietiekamību. Regulatora atzinumā norādītos trūkumus elektroenerģijas sistēmas īpašnieks novērš regulatora noteiktajā termiņā.

(4) Regulators nosaka, kādi dokumenti un informācija ir iesniedzama, lai apliecinātu šā panta otrās un trešās daļas prasību izpildi.

(5) Regulators nosaka šā panta trešajā daļā minētā ziņojuma iesniegšanas, publicēšanas un izvērtēšanas kārtību.

21.2 pants. Elektroenerģijas sistēmas īpašnieka atbildība

(1) Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks sadarbojas ar pārvades sistēmas operatoru, sniedz tam pārvades sistēmas operatora pienākumu veikšanai nepieciešamo informāciju un neizpauž ierobežotas pieejamības informāciju citām vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta struktūrām.

(2) Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks finansē ieguldījumus pārvades sistēmā, par kuriem lemj pārvades sistēmas operators un kurus apstiprina regulators. No šādiem ieguldījumiem finansētie tīkli un iekārtas kļūst par pārvades sistēmas daļu un ir elektroenerģijas sistēmas īpašnieka īpašums.

(3) Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks nodrošina finansējumu pārvades sistēmas darbībai un attīstībai, izņemot šā panta ceturtajā daļā minētos ieguldījumus.

(4) Elektroenerģijas sistēmas īpašnieks un pārvades sistēmas operators atsevišķos gadījumos, iepriekš saskaņojot ar regulatoru, var vienoties, ka ieguldījumus pārvades sistēmā finansē pārvades sistēmas operators. Ja ieguldījumus finansē pārvades sistēmas operators, tad no šādiem ieguldījumiem finansētie tīkli un iekārtas kļūst par pārvades sistēmas daļu un ir pārvades sistēmas operatora īpašums.”

16. Papildināt VII nodaļu ar 26.¹ pantu šādā redakcijā:

“26.¹ pants. Elektroenerģijas ražotāju reģistrēšana

(1) Elektroenerģijas ražotājam, kura darbību nepieciešams regulēt saskaņā ar likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”, ir tiesības uzsākt elektroenerģijas ražošanu, ja tas reģistrēts elektroenerģijas ražotāju reģistrā.

(2) Regulators nosaka elektroenerģijas ražošanas vispārējās atļaujas noteikumus, kas ir saistoši visiem elektroenerģijas ražotājiem, kuru darbību nepieciešams regulēt saskaņā ar likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”.

(3) Regulators veido elektroenerģijas ražotāju reģistru un nodrošina tā publisku pieejamību.

(4) Regulators nosaka elektroenerģijas ražotāju reģistrēšanas prasības un kārtību, kādā elektroenerģijas ražotājs nosūta paziņojumu par reģistrāciju (turpmāk — reģistrācijas paziņojums) vai paziņojumu par darbības izbeigšanu, reģistrācijas paziņojumā vai paziņojumā par darbības izbeigšanu ietveramo informāciju, kā arī kārtību, kādā elektroenerģijas ražotāju izslēdz no elektroenerģijas ražotāju reģistra, ja pārkāpti elektroenerģijas ražošanas vispārējās atļaujas noteikumi.

(5) Ja elektroenerģijas ražošanas vispārējās atļaujas noteikumi pārkāpti atkārtoti, regulators var uz laiku līdz pieciem gadiem pārtraukt elektroenerģijas ražotāja darbību, izslēdzot šo elektroenerģijas ražotāju no elektroenerģijas ražotāju reģistra. Pēc tam, kad beidzies regulatora noteiktais termiņš, uz kuru pārtraukta elektroenerģijas ražotāja darbība, attiecīgajam elektroenerģijas ražotājam ir tiesības atsākt elektroenerģijas ražošanu, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūtījis regulatoram jaunu reģistrācijas paziņojumu un šajā likumā noteiktajā kārtībā atkārtoti reģistrēts elektroenerģijas ražotāju reģistrā.

(6) Ja regulators mēneša laikā no reģistrācijas paziņojuma saņemšanas dienas nav rakstveidā informējis reģistrācijas paziņojuma iesniedzēju par atteikumu to reģistrēt, uzskatāms, ka elektroenerģijas ražotājs ir reģistrēts. Elektroenerģijas ražotāja reģistrēšanai nav nepieciešams regulatora lēmums.

(7) Reģistrācijas paziņojums tiek uzskatīts par iesniegtu dienā, kad regulators saņēmis visu tā noteikto informāciju. Ja iesniegtajos dokumentos ietvertā informācija ir nepietiekama vai neprecīza, regulators ir tiesīgs pieprasīt papildinformāciju. Laiku no papildinformācijas pieprasīšanas līdz pieprasītās informācijas saņemšanai neieskaita šā panta sestajā daļā noteiktajā termiņā.

(8) Elektroenerģijas ražotājs var izbeigt elektroenerģijas ražošanu, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūtījis regulatoram paziņojumu par darbības izbeigšanu un ir izslēgts no elektroenerģijas ražotāju reģistra.”

17. Papildināt 27.pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Cenu darījumiem elektroenerģijas biržā nosaka saskaņā ar šīs biržas reglamentu.”

18. Papildināt likumu ar 29.² pantu šādā redakcijā:

“29.² pants. Izcelsmes apliecinājums

Elektroenerģijas ražotāji, kuri elektroenerģijas ražošanai izmanto atjaunojamus energoresursus, var Ministru kabineta noteiktajā kārtībā par saražotās elektroenerģijas daudzumu, kas izteikts megavatstundās (MWh), saņemt izcelsmes apliecinājumu. Tajā ietveramo informāciju nosaka Ministru kabinets. Izcelsmes apliecinājumu izsniedz Ministru kabineta pilnvarota institūcija.”

19. Izteikt 32.panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Ar elektroenerģijas tirdzniecību var nodarboties:

- 1) elektroenerģijas ražotājs, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā reģistrēts elektroenerģijas ražotāju reģistrā;
- 2) sadales sistēmas operators, kura sadales tīkliem pieslēgti mazāk par simt tūkstošiem lietotāju, ja ir ievērotas šā likuma 19.panta prasības;
- 3) elektroenerģijas tirgotājs, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā reģistrēts elektroenerģijas tirgotāju reģistrā;
- 4) publiskais tirgotājs.

(2) Publiskajam tirgotājam licenci izsniedz regulators saskaņā ar šo likumu un likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”.”

20. Papildināt likumu ar 32.¹ pantu šādā redakcijā:

“32.¹ pants. Elektroenerģijas tirgotāju reģistrēšana

(1) Elektroenerģijas tirgotājam, kura darbību nepieciešams regulēt saskaņā ar likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”, izņemot publisko tirgotāju, ir tiesības uzsākt elektroenerģijas tirdzniecību, ja tas reģistrēts elektroenerģijas tirgotāju reģistrā.

(2) Regulators nosaka elektroenerģijas tirdzniecības vispārējās atļaujas noteikumus, kas ir saistoši visiem elektroenerģijas tirgotājiem, kuru darbību nepieciešams regulēt saskaņā ar likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”, izņemot publiskos tirgotājus.

(3) Regulators nosaka elektroenerģijas tirgotāju reģistrēšanas prasības un kārtību, kādā elektroenerģijas tirgotājs nosūta reģistrācijas paziņojumu vai paziņojumu par darbības izbeigšanu, reģistrācijas paziņojumā vai paziņojumā par darbības izbeigšanu ietveramo informāciju, kā arī kārtību, kādā elektroenerģijas tirgotāju izslēdz no elektroenerģijas tirgotāju reģistra, ja pārkāpti elektroenerģijas tirdzniecības vispārējās atļaujas noteikumi.

(4) Ja elektroenerģijas tirdzniecības vispārējās atļaujas noteikumi pārkāpti atkārtoti, regulators var uz laiku līdz pieciem gadiem pārtraukt elektroenerģijas tirgotāja darbību, izslēdzot šo elektroenerģijas tirgotāju no elektroenerģijas tirgotāju reģistra. Pēc tam, kad beidzies regulatora noteiktais termiņš, uz kuru pārtraukta elektroenerģijas tirgotāja darbība, attiecīgajam elektroenerģijas tirgotājam ir tiesības atsākt elektroenerģijas tirdzniecību, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūtījis regulatoram jaunu reģistrācijas paziņojumu un šajā likumā noteiktajā kārtībā atkārtoti reģistrēts elektroenerģijas tirgotāju reģistrā.

(5) Regulators veido elektroenerģijas tirgotāju reģistru un nodrošina tā publisku pieejamību.

(6) Ja regulators mēneša laikā no reģistrācijas paziņojuma saņemšanas dienas nav rakstveidā informējis reģistrācijas paziņojuma iesniedzēju par atteikumu to reģistrēt, uzskatāms, ka elektroenerģijas tirgotājs ir reģistrēts. Elektroenerģijas tirgotāja reģistrēšanai nav nepieciešams regulatora lēmums.

(7) Reģistrācijas paziņojums tiek uzskatīts par iesniegtu dienā, kad regulators saņēmis visu tā noteikto informāciju. Ja iesniegtajos dokumentos ietvertā informācija ir nepietiekama vai neprecīza, regulators ir tiesīgs pieprasīt papildinformāciju. Laiku no papildinformācijas pieprasīšanas līdz pieprasītās informācijas saņemšanai neieskaita šā panta sestajā daļā noteiktajā termiņā.

(8) Elektroenerģijas tirgotājs var izbeigt elektroenerģijas tirdzniecību, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūtījis regulatoram paziņojumu par darbības izbeigšanu un ir izslēgts no elektroenerģijas tirgotāju reģistra.”

21. 34.pantā:

papildināt otrās daļas otro teikumu pēc vārda “tirgotājs” ar vārdiem un skaitli “vai šā likuma 32.panta trešajā daļā minētais sadales sistēmas operators”;

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “publiskajam tirgotājam” ar vārdiem un skaitli “vai šā likuma 32.panta trešajā daļā minētajam sadales sistēmas operatoram”.

22. 35.pantā:

izteikt pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Paziņošanas termiņu nosaka elektroenerģijas tirdzniecības līgumā, lietotājam un tirgotājam savstarpēji vienojoties, bet ne ilgāku par 21 dienu.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā galalietotājs, kam ir pieslēgums sadales sistēmai, ir tiesīgs mainīt elektroenerģijas tirgotāju (elektroenerģijas piegādātāju).”

23. Izteikt 36.pantu šādā redakcijā:

“36.pants. Atbildība par balansēšanu

(1) Latvijā balansēšanu nodrošina pārvades sistēmas operators. Tirgus dalībnieks ir tiesīgs kļūt par balansēšanas pakalpojuma sniedzēju, noslēdzot balansēšanas līgumu ar pārvades sistēmas operatoru.

(2) Katrs tirgus dalībnieks ir atbildīgs par to, lai tā pārdotās elektroenerģijas daudzums katrā tirdzniecības intervālā atbilstu sistēmā nodotās elektroenerģijas daudzumam un nopirktās elektroenerģijas daudzums atbilstu no sistēmas saņemtās elektroenerģijas daudzumam.

(3) Tirgus dalībnieks un elektroenerģijas biržas dalībnieks slēdz ar pārvades sistēmas operatoru vai balansēšanas pakalpojuma sniedzēju līgumu par balansēšanas pakalpojuma saņemšanu.

(4) Tirgus dalībnieku, balansēšanas pakalpojuma sniedzēju un pārvades sistēmas operatora tiesības un pienākumus nosaka Tīkla kodeksā.”

24. 37.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Pārvades sistēmas operators saskaņā ar Tīkla kodeksu veic balansēšanas aprēķinus atklāti un nediskriminējoši attiecībā uz visiem balansēšanas pakalpojuma saņēmējiem. Balansēšanas pakalpojuma saņēmējiem ir pienākums apmaksāt balansēšanas pakalpojumu, kura apjoms tiek noteikts, balstoties uz pārvades un sadales sistēmu operatoru datiem.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pārvades sistēmas operators var pieprasīt garantijas no balansēšanas pakalpojuma saņēmējiem, lai nodrošinātu maksājumus par balansēšanas pakalpojumu saskaņā ar Tīkla kodeksu.”

25. Papildināt likumu ar VIII¹ nodaļu šādā redakcijā:

“VIII¹ nodaļa

Elektroenerģijas birža

37.¹ pants. Elektroenerģijas tirgus operators

(1) Elektroenerģijas tirgus operators ir juridiskā persona, kas, noslēdzot līgumu ar pārvades sistēmas operatoru, organizē elektroenerģijas biržu, kurā tās dalībnieki pērk un pārdod elektroenerģiju.

(2) Pārvades sistēmas operators šā panta pirmajā daļā minēto līgumu slēdz ar elektroenerģijas tirgus operatoru, kuram ir pieredze starptautisku elektroenerģijas biržu vadīšanā un kura vadībā elektroenerģijas birža gada laikā nodrošinājusi to, ka nākamās dienas elektroenerģijas tirdzniecībā ir sasniegtas vismaz 50 teravatstundas un tās pašas dienas elektroenerģijas piegādē — vismaz 0,5 teravatstundas.

(3) Elektroenerģijas tirgus operators uzrauga elektroenerģijas biržā veiktos tirdzniecības darījumus.

(4) Regulators savu funkciju veikšanai ir tiesīgs pieprasīt tam nepieciešamo informāciju no elektroenerģijas tirgus operatora.

37.² pants. Elektroenerģijas biržas darbības pamatprincipi

(1) Elektroenerģijas tirgus operators pirms elektroenerģijas biržas darbības uzsākšanas par to paziņo regulatoram.

(2) Ne vēlāk kā divus mēnešus pirms elektroenerģijas biržas darbības uzsākšanas elektroenerģijas tirgus operators savā mājaslapā internetā publicē elektroenerģijas biržas reglamentu, kas ir saistošs visiem elektroenerģijas biržas dalībniekiem.

(3) Elektroenerģijas birža organizē elektroenerģijas tirdzniecību, pamatojoties uz pārvades sistēmas operatora sniegto informāciju par tirdzniecībai pieejamo pārvades sistēmas un starpvalstu savienojumu jaudu. Tirdzniecība ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem, kas saistīti ar elektroenerģijas pirkšanu un pārdošanu, notiek Finanšu instrumentu tirgus likumā noteiktajā kārtībā.

37.³ pants. Darījumi elektroenerģijas biržā

Tirgus dalībnieki darījumus, kas pārsniedz tirdzniecības apgabala ietvarus un ietver fizisku elektroenerģijas pārvadīšanu, veic tikai elektroenerģijas biržā. Viena tirdzniecības apgabala ietvaros darījumus, kas saistīti ar fizisku elektroenerģijas pārvadīšanu, tirgus dalībnieki var veikt gan elektroenerģijas biržā, gan savstarpēji vienojoties.

37.⁴ pants. Tiešo un netiešo izsoļu rīkošana elektroenerģijas pārvades sastrēgumu vadības un pārslodzes novēršanas nolūkā

(1) Pārvades sistēmas operators, īstenojot pārvades sistēmas sastrēgumu vadību un novēršot pārslodzi, var uz savstarpēja līguma pamata nodot šo sastrēgumu pārvaldību elektroenerģijas biržai, kas nodrošina organizētu publisku elektroenerģijas tirdzniecību.

(2) Īstenojot pārvades sistēmas sastrēgumu vadību un novēršot pārslodzi attiecībā uz Eiropas Ekonomikas zonā neietilpstošām valstīm, pārvades sistēmas operators var rīkot tiešās vai netiešās izsoles.”

26. Izslēgt 38.panta pirmajā daļā vārdu “licencēto”.

27. Papildināt pārejas noteikumus ar 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26. un 27.punktu šādā redakcijā:

“18. Pārvades un sadales sistēmas aktīvu un saistību ieguldīšana elektroenerģijas sistēmas īpašnieka vai sadales sistēmas operatora kā iegūstošās sabiedrības pamatkapitālā ir uzskatāma par saimnieciskās darbības veida nodošanu likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 1.panta četrpadsmitās daļas izpratnē, un tai piemērojami likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 6.² panta noteikumi ar nosacījumu, ka elektroenerģijas sistēmas īpašnieks vai sadales sistēmas operators 12 mēnešu laikā pārņem no vienas vai vairākām “Latvenergo” koncerna sabiedrībām ar pārvades un sadales sistēmas darbību saistītos aktīvus un saistības.

19. Grozījumi šā likuma 32.panta pirmajā un otrajā daļā un 38.panta pirmajā daļā stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

20. Šā likuma 1.panta otrās daļas 23.punkts, 26.¹ un 32.¹ pants stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī. Elektroenerģijas ražotājiem un tirgotājiem, kuru licences elektroenerģijas ražošanai un elektroenerģijas tirdzniecībai 2012.gada 1.janvārī ir spēkā, nav jāiesniedz paziņojums par reģistrāciju. Šādus elektroenerģijas ražotājus un tirgotājus regulators pēc savas iniciatīvas reģistrē attiecīgajā reģistrā.

21. Kamēr nav pieņemts šā likuma 11.¹ pantā noteiktais lēmums par pārvades sistēmas operatora sertificēšanu, pārvades sistēmas operatora funkcijas pilda energoapgādes komersants, kuram izsniegta licence elektroenerģijas pārvadei.

22. Regulators līdz 2012.gada 1.martam izdod šā likuma 8.panta otrajā daļā, 11.¹ panta ceturtajā un desmitajā daļā, 12.panta trešajā un ceturtajā daļā, 15.¹ panta otrajā daļā, 16.pantā, 19.panta trešajā un ceturtajā daļā, 21.¹ panta ceturtajā un piektajā daļā minētos normatīvos aktus. Līdz šo normatīvo aktu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2012.gada 1.martam piemērojami šādi regulatora izdoti normatīvie akti, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

- 1) ar regulatora padomes 2006.gada 8.februāra lēmumu Nr.37 apstiprinātie “Noteikumi par minimālajām prasībām elektroenerģijas sistēmas operatora neatkarībai”;
- 2) ar regulatora padomes 2007.gada 28.novembra lēmumu Nr.556 apstiprinātā Elektroenerģijas pārvades sistēmas pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika;
- 3) ar regulatora padomes 2007.gada 12.decembra lēmumu Nr.592 apstiprinātā Elektroenerģijas tarifu aprēķināšanas metodika saistītajiem lietotājiem;
- 4) ar regulatora padomes 2008.gada 3.septembra lēmumu Nr.280 apstiprinātie noteikumi “Sistēmas pieslēguma noteikumi elektroenerģijas ražotājiem”;
- 5) ar regulatora padomes 2009.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.74 apstiprinātie “Sistēmas pieslēguma noteikumi elektroenerģijas sistēmas dalībniekiem”.

23. Pārvades sistēmas operators līdz 2011.gada 1.septembrim iesniedz regulatoram iesniegumu tā sertificēšanai saskaņā ar šā likuma 11.¹ pantu.

24. Pārvades sistēmas operators līdz 2011.gada 1.oktobrim izstrādā un iesniedz regulatoram Tīkla kodeksu. Līdz šā normatīvā akta spēkā stāšanās dienai piemērojams ar regulatora padomes 2010.gada 24.februāra lēmumu Nr.1/3 apstiprinātais Tīkla kodekss.

25. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.oktobrim izdod šā likuma 35.panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.oktobrim piemērojami Ministru kabineta 2009.gada 21.jūlija noteikumi Nr.793 “Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

26. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.novembrim izdod šā likuma 29.² pantā minētos noteikumus.

27. Regulators līdz 2012.gada 1.janvārim izdod šā likuma 26.¹ panta otrajā un ceturtajā daļā un 32.¹ panta otrajā un trešajā daļā minētos normatīvos aktus.”

28. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 5. un 6.punktu šādā redakcijā:

- “5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 13.jūlija direktīvas 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23.apriļa direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (Dokuments attiecas uz EEZ).”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 20. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

347. 245L/10 Grozījums likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”

Izdarīt likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22.nr.; 1998, 15.nr.; 1999, 24.nr.; 2001, 15., 17.nr.; 2002, 14.nr.; 2003, 9.nr.; 2004, 5.nr.; 2005, 8., 24.nr.; 2006, 14.nr.; 2007, 3., 12., 24.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 3., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200.nr.; 2010, 94., 131., 205.nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 20.¹ panta trešo teikumu pēc vārdiem “pārskata mēnešiem” ar vārdiem “un kārtību, kādā aprēķina un veic obligātās iemaksas par personām, kurām atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumam atlīdzināti darba ienākumi, kā arī iesniedz ziņojumus par obligātajām iemaksām”.

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

348. 246L/10 Grozījumi Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā

Izdarīt Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23.nr.; 2004, 2.nr.; 2005, 15.nr.; 2006, 1., 14.nr.; 2007, 9., 14.nr.; 2008, 24.nr., 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 100., 155., 193.nr.; 2010, 178.nr.) šādus grozījumus:

1. 2.pantā:

izslēgt otrās daļas 3.punktu;

izteikt trešās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Valsts akciju sabiedrība “Latvijas valsts meži”, Valsts meža dienests, Dabas aizsardzības pārvalde un valsts izglītības iestāde, kura īsteno profesionālās izglītības programmas mežsaimniecības izglītības programmu grupā, ar lietotāja tiesībām (Civillikuma 1195.—1200.pants) iegūst un par iespējami augstāko cenu, ņemot vērā svarīgas sabiedrības intereses un godīgu konkurenci, atsavina valsts mežu produkciju.”;

papildināt ceturto daļu pēc vārdiem “Kuģu atsavināšanai” ar vārdiem “izņemot karakuģu atsavināšanu”;

papildināt ceturto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu par karakuģu atsavināšanu pieņem Ministru kabinets.”

2. 4.pantā:

aizstāt ceturtais daļas 3.punktā vārdus “zemes starpgabalu, kas piegul šai zemei” ar vārdiem “zemesgabalu, uz kura atrodas ēka (būve), un zemes starpgabalu, kas piegul šai zemei”;

aizstāt ceturtais daļas 7.punktā vārdus “valsti vai pašvaldību” ar vārdiem “publisku personu”.

3. Papildināt 9.¹ panta trešo teikumu pēc vārdiem “nekustamā īpašuma” ar vārdu “dokumentu”.

4. 11.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “un vismaz vienā attiecīgās pašvaldības teritorijā izdotajā laikrakstā” ar vārdiem un skaitli “institūcijas, kas organizē nekustamā īpašuma atsavināšanu (9.pants), mājaslapā internetā un attiecīgās pašvaldības teritorijā izdotajā vietējā laikrakstā, ja tāds ir”;

aizstāt otrās daļas pirmajā teikumā vārdu “publicējami” ar vārdiem un skaitli “publicējami institūcijas, kas organizē nekustamā īpašuma atsavināšanu (9.pants), mājaslapā internetā un”.

5. 14.pantā:

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “izņemot šā likuma” ar skaitli un vārdiem “44.panta ceturtajā daļā un”;

papildināt ceturtais daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “rikojama izsole” ar vārdiem un skaitli “(izņemot šā likuma 44.panta ceturtajā un astotajā daļā minēto gadījumu)”.

6. 16.pantā:

izteikt pirmās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Izsoles dalībnieki pirms izsoles iesniedz nodrošinājumu 10 procentu apmērā no izsolāmās mantas nosacītās cenas (8.pants), bet atkārtotas izsoles gadījumā — no izsoles sākumcenas.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Juridiskā persona, kā arī personālsabiedrība iesniedz nekustamā īpašuma izsoles rīkotājam apliecinātu spēkā esošu statūtu (līguma) norakstu vai izrakstu par pārvaldes institūciju (amatpersonu) kompetences apjomu un attiecīgās institūcijas lēmumu par nekustamā īpašuma

iegādi. Ja institūcija, kas organizē mantas atsavināšanu, publiskajās datubāzēs nevar iegūt informāciju par attiecīgo juridisko personu vai personālsabiedrību, tā ir tiesīga papildus pieprasīt no juridiskās personas vai personālsabiedrības valsts reģistra iestādes izziņu par attiecīgo juridisko personu vai personālsabiedrību (izziņa ir derīga, ja tā izsniegta ne agrāk par sešām nedēļām no izsoles dienas);”;

papildināt trešās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “juridiskā persona” ar vārdiem “kā arī personālsabiedrība”.

7. 30.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Piedāvātā augstākā summa jāsamaksā par nosolīto nekustamo īpašumu divu nedēļu laikā, bet par kustamo mantu — nedēļas laikā no izsoles dienas, ja izsoles noteikumi neparedz citu termiņu. Iemaksātā nodrošinājuma (16.pants) summa tiek ieskaitīta pirkuma summā.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Pārdodot publiskas personas nekustamo īpašumu uz nomaksu, divu nedēļu laikā par nosolīto nekustamo īpašumu jāsamaksā avanss 10 procentu apmērā no piedāvātās augstākās summas, ja izsoles noteikumi neparedz citu termiņu. Iemaksātā nodrošinājuma (16.pants) summa tiek ieskaitīta avansā.”

8. Papildināt 31.pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja tiek pārdots publiskas personas nekustamais īpašums uz nomaksu, pircējam, kurš nosolījis nākamo augstāko cenu un ir paziņojis izsoles rīkotājam par nekustamā īpašuma pirkšanu par paša nosolīto augstāko cenu, divu nedēļu laikā par nosolīto nekustamo īpašumu jāsamaksā avanss 10 procentu apmērā no viņa piedāvātās augstākās summas, ja izsoles noteikumi neparedz citu termiņu. Iemaksātā nodrošinājuma (16.pants) summa tiek ieskaitīta avansā.”

9. 33.panta ceturtajā daļā:

izteikt otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja slepenā cena ir augstāka par piedāvāto cenu, par šo faktu paziņo klātesošajiem.”;

papildināt daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Slepeno cenu klātesošajiem nepaziņo.”

10. Izteikt 34.panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Institūcija, kas organizē mantas atsavināšanu (9.pants), izsoles rezultātus apstiprina ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc šā likuma 30.pantā paredzēto maksājumu nokārtošanas.”

11. Izteikt 36.panta trešās daļas otro un trešo teikumu šādā redakcijā:

“Par atlikto maksājumu pircējs maksā sešus procentus gadā no vēl nesamaksātās pirkuma maksas daļas un par pirkuma līgumā noteikto maksājumu termiņu kavējumiem — nokavējuma procentus 0,1 procenta apmērā no kavētās maksājuma summas par katru kavējuma dienu. Šos nosacījumus iekļauj pirkuma līgumā.”

12. 37.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Sludinājums par publiskas personas mantas pārdošanu publicējams institūcijas, kas organizē nekustamā īpašuma atsavināšanu (9.pants), mājaslapā internetā un attiecīgās pašvaldības teritorijā izdotajā vietējā laikrakstā, ja tāds ir.”;

papildināt trešo daļu ar vārdiem “starp šīm personām”.

13. 38.¹ pantā:

aizstāt pirmās daļas pirmajā teikumā vārdus “līdzvērtīgu citas personas” ar vārdiem “tādu citas publiskas personas kustamo mantu vai pret līdzvērtīgu privātpersonas”;

izslēgt pirmās daļas otrajā teikumā vārdus “pret līdzvērtīgu citas personas kustamo mantu”;

izslēgt otrajā daļā vārdu “līdzvērtīgu”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “un šo starpību sedz naudā” ar vārdiem “izņemot gadījumus, kad kustamo mantu savā starpā maina publiskas personas”;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Maināmo kustamo mantu nosacīto cenu starpība tiek segta naudā.”;

izslēgt ceturtās daļas otrajā teikumā vārdu “līdzvērtīgu”.

14. 42.pantā:

izteikt pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets lēmumā par valsts nekustamā īpašuma nodošanu bez atlīdzības atvasinātas publiskas personas īpašumā nosaka, kādu atvasinātas publiskas personas funkciju vai deleģēta pārvaldes uzdevuma veikšanai nekustamais īpašums tiek nodots.”;

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja nodotais nekustamais īpašums vairs netiek izmantots Ministru kabineta lēmumā par valsts nekustamā īpašuma nodošanu bez atlīdzības atvasinātas publiskas personas īpašumā norādīto funkciju vai deleģēta pārvaldes uzdevuma veikšanai, atvasināta publiska persona šo īpašumu bez atlīdzības nodod valstij.”;

izteikt otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Atvasinātas publiskas personas lēmēj institūcija lēmumā par atvasinātas publiskas personas nekustamā īpašuma nodošanu bez atlīdzības nosaka, kādas valsts pārvaldes funkcijas, atvasinātas publiskas personas funkcijas vai deleģēta pārvaldes uzdevuma veikšanai nekustamais īpašums tiek nodots.”;

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja nodotais nekustamais īpašums vairs netiek izmantots atvasinātas publiskas personas lēmēj institūcijas lēmumā par atvasinātas publiskas personas nekustamā īpašuma nodošanu bez atlīdzības norādītās valsts pārvaldes funkcijas, atvasinātas publiskas personas funkcijas vai deleģēta pārvaldes uzdevuma veikšanai, valsts vai atvasināta publiska persona šo īpašumu bez atlīdzības nodod tai atvasinātai publiskai personai, kura šo nekustamo īpašumu nodevusi.”;

papildināt pantu ar 2.¹ un 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja valsts pārvaldes funkcija tiek nodota atvasinātai publiskai personai, valsts pienākums ir ar funkcijas nodošanas brīdi atvasinātas publiskas personas īpašumā bez atlīdzības nodot funkcijas izpildes nodrošināšanai izmantoto nekustamo īpašumu, izņemot biroja ēkas, ja atvasināta publiska persona to pieprasa. Ja nodotais nekustamais īpašums vairs netiek izmantots attiecīgās funkcijas veikšanai, atvasināta publiska persona savā īpašumā esošo nekustamo īpašumu bez atlīdzības nodod atpakaļ valstij, ja valsts to pieprasa.

(2²) Ja atvasinātas publiskas personas funkcija tiek nodota valstij vai citai atvasinātai publiskai personai, atvasinātas publiskas personas pienākums ir ar funkcijas nodošanas brīdi valsts vai attiecīgās atvasinātas publiskas personas īpašumā bez atlīdzības nodot funkcijas izpildes nodrošināšanai izmantoto nekustamo īpašumu, izņemot biroja ēkas, ja valsts vai atvasināta publiska persona to pieprasa. Ja nodotais nekustamais īpašums vairs netiek izmantots attiecīgās funkcijas veikšanai, atvasināta publiska persona savā īpašumā esošo nekustamo īpašumu bez atlīdzības nodod atpakaļ otrai atvasinātai publiskai personai, ja otra atvasināta publiska persona to pieprasa.”

15. 44.pantā:

papildināt piekto daļu ar otro un trešo teikumu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā aprēķināma apbūvēta zemesgabala nomas maksa. Nosakot zemesgabala nomas maksu, par pamatu ņem zemesgabala kadastrālo vērtību.”;

papildināt pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Zemes starpgabalu, kuram nav iespējams nodrošināt pieslēgumu koplietošanas ielai (ceļam), šajā likumā noteiktajā kārtībā drīkst atsavināt:

- 1) tam zemes īpašniekam vai visiem kopīpašniekiem, kuru zemei piegul attiecīgais zemes starpgabals;
- 2) zemesgrāmatā ierakstītas ēkas (būves) īpašniekam vai visiem kopīpašniekiem, ja viņi vēlas nopirkt arī zemesgabalu, uz kura atrodas viņiem piederošā ēka (būve), un šai zemei piegul attiecīgais zemes starpgabals.”

16. Papildināt 44.¹ pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Pārdodot apbūvētu publiskas personas zemesgabalu uz nomaksu, nomaksas termiņš nedrīkst būt ilgāks par pieciem gadiem. Par atlikto maksājumu pircējs maksā sešus procentus gadā no vēl nesamaksātās pirkuma maksas daļas un par pirkuma līgumā noteikto maksājumu termiņu kavējumiem — nokavējuma procentus 0,1 procenta apmērā no kavētās maksājuma summas par katru kavējuma dienu. Šos nosacījumus iekļauj pirkuma līgumā. Institūcija, kas organizē publiskas personas nekustamā īpašuma atsavināšanu, var piešķirt pircējam tiesības nostiprināt iegūto īpašumu zemesgrāmatā uz sava vārda, ja viņš vienlaikus zemesgrāmatā nostiprina ķīlas tiesības par labu atsavinātājam.

(6) Ja ēkas (būves) īpašnieks šā panta piektajā daļā minētā nomaksas pirkuma līguma darbības laikā atsavina ēku (būvi), ar tās jauno īpašnieku tiek slēgts minētā nomaksas pirkuma līguma pārjaunojuma līgums. Ja minētā nomaksas pirkuma līguma pārjaunojums netiek noslēgts, līguma izbeigšanas gadījumā iestājas sekas, kādas līgumā noteiktas gadījumam, kad pārdevējs izmanto tiesības vienpusēji atkāpties no līguma. Ja līgumā nav noteikts līgumsods, tad pircējs maksā līgumsodu iemaksātā avansa apmērā. Pēc šajā panta daļā minētā līgumsoda, šā panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā aprēķinātās maksas par atlikto maksājumu līdz līguma izbeigšanas dienai, nokavējuma procentu par pirkuma līgumā noteikto maksājumu termiņu kavējumiem un līgumsodu par citiem līguma noteikumu pārkāpumiem, ja tādi noteikti līgumā, ieturēšanas atlikumu no zemesgabala pircēja iemaksātās pirkuma maksas daļas pārdevējs pārskaita uz pircēja norādīto kontu ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā no līguma izbeigšanas.”

17. Izteikt 45.panta piektās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(5) Ja īrnieks vai viņa ģimenes locekļi mēneša laikā no piedāvājuma saņemšanas dienas nepaziņo par pirmpirkuma tiesību izmantošanu, viendzīvokļa māju vai dzīvokļa īpašumu atsavina šādā kārtībā:”

18. Papildināt V nodaļu ar 46.¹ pantu šādā redakcijā:

“**46.¹pants.** (1) Kopīpašuma izbeigšana daudzdzīvokļu mājā, kas ir publiskas personas un kādas citas personas kopīpašumā, notiek, rīkojot izsoli, pamatojoties uz Ministru kabineta rīkojumu vai attiecīgās atvasinātas publiskas personas lēmējinstīcijas lēmumu.

(2) Valstij piederošās kopīpašuma domājamās daļas izsoli organizē valsts akciju sabiedrība “Valsts nekustamie īpašumi”. Atvasinātai publiskai personai piederošās kopīpašuma domājamās daļas izsoli organizē atvasinātas publiskas personas lēmējinstīcijas noteikta instīcija.

(3) Kopīpašuma izbeigšanas gadījumā pirmpirkuma tiesības uz kopīpašuma domājamo daļu ir:

- 1) kopīpašniekam;
- 2) zemes īpašniekam, kura īpašumā ir zemesgabals, uz kura atrodas daudzdzīvokļu māja, ja šīs daļas 1.punktā minētā persona nav realizējusi savas pirmpirkuma tiesības.

(4) Šā panta trešajā daļā minētās personas, ja tās piesakās mēneša laikā no dienas, kad publicēts paziņojums par izsoli, iegūst pirmpirkuma tiesības.

(5) Pēc trešās nesekmīgās izsoles valsts akciju sabiedrība “Valsts nekustamie īpašumi” vai atvasinātas publiskas personas lēmējinstīcija var izstrādāt projektu kopīpašuma sadalei dzīvokļu

īpašumos vai reālās daļās. Kopīpašuma sadales projekts tiek nosūtīts kopīpašniekam izskatīšanai, un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" tiek publicēts sludinājums par kopīpašuma sadales projektu.

(6) Ja kopīpašnieks piedāvātajam kopīpašuma sadales projektam piekrīt un tiek noslēgts līgums par kopīpašuma sadali dzīvokļu īpašumos vai reālās daļās, publiska persona tai piederošos dzīvokļu īpašumus atsavina šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(7) Ja kopīpašnieks piedāvātajam kopīpašuma sadales projektam nepiekrīt vai nav sniedzis atbildi divu mēnešu laikā no dienas, kad sludinājums publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis", valsts akciju sabiedrība "Valsts nekustamie īpašumi" vai atvasinātas publiskas personas lēmējinstītūcija, kura ir piedāvājusi kopīpašuma sadales projektu, var ierosināt atkārtotu novērtēšanu un organizēt atkārtotu publiskai personai piederošās kopīpašuma domājamās daļas izsoli."

19. Pārejas noteikumus:

papildināt 11. un 12.punktu pēc vārdiem "nedrīkst būt zemāka par" ar vārdiem "zemāko no šādām vērtībām: attiecīgā zemesgabala kadastrālo vērtību vai";

papildināt pārejas noteikumus ar 13. un 14.punktu šādā redakcijā:

"13. Laika periodā no 2011.gada 1.augusta līdz 2012.gada 31.decembrim ir paredzēta šāda maksājumu veikšanas kārtība:

- 1) tos maksājumus, kurus veic nekustamā īpašuma pircējs par attiecīgo nekustamo īpašumu, atsavināšanu veicošā instītūcija vispirms ieskaita pirkuma maksas pamatsummas un procentu maksājuma par atlikto maksājumu (nomaksa) proporcionālai dzēšanai;
- 2) pirkuma maksas pamatsummas un procentu maksājuma par atlikto maksājumu dzēšana neatbrīvo nekustamā īpašuma pircēju no nomaksas pirkuma līgumā noteiktajā kārtībā aprēķinātās soda naudas maksājumiem;
- 3) ja nekustamā īpašuma pircējs neveic nomaksas pirkuma līgumā paredzētos maksājumus pamatsummas un procentu maksājuma par atlikto maksājumu dzēšanai, atsavināšanu veicošā instītūcija uzrēķina nomaksas pirkuma līgumā paredzēto soda naudu;
- 4) pēc nekustamā īpašuma pirkuma maksas pamatsummas un procentu maksājuma par atlikto maksājumu dzēšanas turpmākos šā nekustamā īpašuma pircēja maksājumus ieskaita nomaksas pirkuma līgumā noteiktajā kārtībā uzrēķinātās soda naudas dzēšanai, piemērojot šā punkta 3.apakšpunktā minēto kārtību.

14. Laika periodā no 2011.gada 1.augusta līdz 2012.gada 31.decembrim atsavināšanu veicošā instītūcija pēc nekustamā īpašuma pircēja lūguma var atlikt šā nekustamā īpašuma nomaksas pirkuma līgumā noteikto pirkuma maksas pamatsummas un soda naudas samaksu uz laiku, kādu lūdz nekustamā īpašuma pircējs, bet ne ilgāk kā uz vienu gadu, ja pircējs iesniedz kompetentas instītūcijas izsniegtu dokumentu par to, ka ir nomaksājis likumā noteiktos nodokļus, kā arī var pierādīt savu maksātspēju."

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.augustā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

349. 247L/10 Grozījumi Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā

Izdarīt Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15.nr.; 2009, 2., 14.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 3.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja notiesātā persona, pamatojoties uz tiesas, prokurora vai Latvijas Republikas ģenerālprokurora lēmumu, pārvietota uz izmeklēšanas cietumu vai citā brīvības atņemšanas iestādē izveidotu izmeklēšanas cietuma nodaļu (turpmāk — izmeklēšanas cietums) sakarā ar lietas izskatīšanu tiesā vai izmeklēšanas darbībām lietā, minētās personas tiesību apjomu nosaka Latvijas Sodu izpildes kodekss.”

2. Izteikt 4.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Apcietinājumu izpilda izmeklēšanas cietumā. Izmeklēšanas cietumus Latvijā izveido un likvidē Tieslietu ministrija.”

3. Izslēgt 5.pantu.

4. Aizstāt 9.panta otrajā daļā vārdus “Valsts ieņēmumu dienesta nodaļai atbilstoši cietuma atrašanās vietai” ar vārdiem “Valsts ieņēmumu dienestam”.

5. Izteikt 11.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Apcietināto un notiesāto, kas izmeklēšanas cietumā ievietots kriminālsodu izpildi reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos, izmeklēšanas cietumā ievieto slēgtā telpā (kamerā).”

6. 13.pantā:

izteikt pirmās daļas 6.punktu šādā redakcijā:

“6) uz vismaz stundu ilgu tikšanos ar radniekiem vai citām personām ne retāk kā reizi mēnesī;”;

izteikt pirmās daļas 10.punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“izmantot personisko mazgabarīta sadzīves tehniku — televizoru (ekrāna izmērs līdz 50 cm pa diagonāli) un tam pievienojamās videospēles, kā arī ledusskapi, ūdens sildāmās ierīces, radiouztvērēju (bez balss ieraksta iespējām).”;

izslēgt otro daļu;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Lemjot par šā panta pirmās daļas 6.punktā noteiktās tikšanās ilgumu un biežumu, izmeklēšanas cietuma administrācija izvērtē nepieciešamību nodrošināt vienādas tikšanās iespējas visiem apcietinātajiem.”

7. Papildināt likumu ar 13.¹ pantu šādā redakcijā:

“13.¹ pants. Tikšanās norises noteikumi

(1) Šā likuma 13.panta pirmās daļas 6.punktā noteiktā tikšanās ar radniekiem vai citām personām notiek bez izmeklēšanas cietuma administrācijas pārstāvja klātbūtnes.

(2) Izmeklēšanas cietuma priekšnieks izņēmuma gadījumā, individuāli izvērtējot katru gadījumu un pamatojot šādu lēmumu, var pieņemt lēmumu par šā panta pirmajā daļā minētās tikšanās norisi izmeklēšanas cietuma administrācijas pārstāvja klātbūtnē, ja tas nepieciešams drošības apsvērumu vai kriminālprocesa interešu dēļ vai to lūdz apmeklētājs. Šo lēmumu var apstrīdēt Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvās rajona tiesas lēmums nav pārsūdzams.”

8. 18.pantā:

izteikt pirmās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) tikšanos ar radniekiem vai citām personām reizi nedēļā šā likuma 13.¹ pantā minētajā kārtībā;”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Izmeklēšanas cietuma priekšnieks var atļaut nepilngadīgajam apcietinātajam atstāt izmeklēšanas cietuma teritoriju uz laiku, kas nepieciešams eksāmenu kārtošanai vispārējās vai profesionālās izglītības iestādē. Šajā laikā izmeklēšanas cietums nodrošina nepilngadīgā apcietinātā uzraudzību.”

9. Aizstāt 28.panta otrajā daļā vārdu “otrajā” ar vārdu “trešajā”.

10. Izslēgt 29.panta 2.punktu.

11. 30.pantā:

aizstāt panta nosaukumā un pirmajā daļā vārdu “neievērošanu” ar vārdu “pārkāpšanu”;

papildināt pirmo daļu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) atņemt personīgo televizoru vai radiouztvērēju (bez balss ieraksta iespējām) uz laiku līdz vienam mēnesim un nodot glabāšanā izmeklēšanas cietuma noliktavā vai atdot personām, kas to nodevušas lietošanā apcietinātajam;”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Šā panta pirmās daļas 1.¹ punktā paredzēto sodu piemēro tikai par izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumos paredzētās personīgā televizora vai radiouztvērēja (bez balss ieraksta iespējām) lietošanas kārtības pārkāpšanu.

(5) Ja pastaigas laikā tiek pārkāpti izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumos paredzētie pastaigu kārtības noteikumi, tad pastaiga tiek pārtraukta un apcietinātajam piemēro sodu par izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumu pārkāpšanu.”

12. Aizstāt 31.panta nosaukumā vārdu “neievērošanu” ar vārdu “pārkāpšanu”.

13. Aizstāt 32.panta trešajā daļā vārdu “bērnu” ar vārdu “zīdaiņi”.

14. Papildināt 34.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Nepilngadīgajiem apcietinātajiem, kas ievietoti soda izolatorā, atļauj saraksti ar ģimeni.”

15. Papildināt 35.pantu ar 5.¹ punktu šādā redakcijā:

“5¹) atteikšanās doties uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai, ja apcietinātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem;”;

16. Izslēgt 37.panta trešo daļu.

17. 38.pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“38.pants. Kārtība, kādā atceļams piemērotais sods par izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumu pārkāpšanu”;

izslēgt pirmo daļu.

18. Izteikt 40.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja beidzies apcietinājuma termiņš un nav saņemts lēmums par apcietinājuma termiņa pagarināšanu, apcietināto atbrīvo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 314.panta ceturto daļu.”

19. Aizstāt 42.pantā skaitli un vārdu “10 dienu” ar skaitli un vārdu “10 darbdienu”.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

350. 248L/10 Grozījums Prokuratūras likumā

Izdarīt Prokuratūras likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 12.nr.; 1996, 5., 13.nr.; 1998, 9., 23.nr.; 2000, 14.nr.; 2002, 13., 22.nr.; 2003, 15.nr.; 2005, 14.nr.; 2007, 10.nr.; 2008, 16.nr.; 2009, 3., 13.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194.nr.; 2010, 205.nr.) šādu grozījumu:

15.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Prokurors veic uzraudzību, kas vērsta uz noziedzīgu nodarījumu atklāšanu un novēršanu tajās vietās, kur tiek turētas apcietinātās, aizturētās un apsardzībā turamās personas, kā arī personas, kuras izcieš ar brīvības atņemšanu saistītu sodu, un likumos noteiktajos gadījumos piedalās ar kriminālsodu izpildi saistītu jautājumu izskatīšanā.”;

izslēgt trešo daļu.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

351. 249L/10 Grozījumi Kriminālprocesa likumā

Izdarīt Kriminālprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 11., 20.nr.; 2006, 4.nr.; 2007, 3., 13.nr.; 2008, 1., 15.nr.; 2009, 9., 14., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 178.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 421.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Prokurors var piemērot arī papildsodus — tiesību ierobežošanu vai probācijas uzraudzību saskaņā ar Krimināllikumā noteikto.”

2. Izteikt 627.panta otrās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) ziņas par faktiem, kas pamato mantas saistību ar noziedzīgu nodarījumu vai mantas noziedzīgo izcelsmi, kā arī to, kādi materiāli no izmeklēšanā esošās krimināllietas par noziedzīgu nodarījumu tiek izdalīti lietā par noziedzīgi iegūtu mantu;”

3. 629.pantā:

izslēgt trešajā daļā vārdus “un pārbauda iesniegtos pierādījumus”;

izslēgt ceturtajā daļā vārdus “piedalīties pierādījumu pārbaudē”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Procesa par noziedzīgi iegūtu mantu lietā esošie materiāli ir izmeklēšanas noslēpums, un ar tiem drīkst iepazīties procesa virzītājs, prokurors un tiesa, kas izskata šo lietu. Šā likuma 628.pantā minētās personas ar lietā esošajiem materiāliem var iepazīties ar procesa virzītāja atļauju un viņa noteiktajā apjomā.”

4. Izslēgt 631.panta otrajā daļā vārdus “un pārbaudot iesniegtos pierādījumus”.

5. Papildināt likumu ar 644.¹ pantu šādā redakcijā:

“644.¹ pants. Probācijas uzraudzības aizstāšana vai atcelšana

(1) Ja notiesātais, kuram piemērots papildsods — probācijas uzraudzība —, probācijas uzraudzības laikā bez attaisnojoša iemesla pārkāpj tās noteikumus, rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis pēc notiesātā dzīvesvietas uz Valsts probācijas dienesta iesnieguma pamata var aizstāt neizciesto papildsoda laiku ar brīvības atņemšanu saskaņā ar Krimināllikumā noteikto.

(2) Ja ir saņemts Valsts probācijas dienesta iesniegums, rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis pēc notiesātā dzīvesvietas saskaņā ar Krimināllikumā noteikto var samazināt probācijas uzraudzības termiņu vai probācijas uzraudzību atcelt.”

6. Izteikt 649.pantu šādā redakcijā:

“649.pants. Sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu izpilde, ja ir vairāki spriedumi vai priekšraksti par sodu

Ja attiecībā uz notiesāto ir vairāki spriedumi vai priekšraksti par sodu, pēc sprieduma vai priekšraksta par sodu izpildes iestādes vai prokurora iesnieguma tās tiesas tiesnesis, kura taisījusi pēdējo spriedumu pirmajā instancē, vai tāda paša līmeņa tiesas tiesnesis pēc sprieduma izpildes vietas, vai rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis pēc priekšraksta par sodu izpildes vietas, ja ir tikai vairāki priekšraksti par sodu, saskaņā ar Krimināllikumā noteikto pieņem lēmumu par galīgā soda noteikšanu pēc šo spriedumu vai priekšrakstu par sodu kopības.”

7. Aizstāt 651.panta pirmajā daļā skaitli “639.” ar skaitli “74.”.

8. Aizstāt 652.panta pirmajā daļā vārdu “aizstāšanu” ar vārdiem “aizstāšanu, probācijas uzraudzības termiņa samazināšanu vai probācijas uzraudzības atcelšanu”.

9. Pārejas noteikumos:

aizstāt 29.punktā vārdus un skaitļus “ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.septembrim” ar vārdiem un skaitļiem “ne ilgāk kā līdz 2012.gada 1.janvārim”;

papildināt pārejas noteikumus ar 32.punktu šādā redakcijā:

“32. Grozījumi šā likuma 421.panta trešajā daļā un 652.panta pirmajā daļā par probācijas uzraudzību, kā arī 644.¹ pants stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

352. 250L/10 Grozījumi Krimināllikumā

Izdarīt Krimināllikumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15.nr.; 2000, 12., 13.nr.; 2001, 15.nr.; 2002, 11., 16., 22., 23.nr.; 2003, 10., 15.nr.; 2004, 2., 3., 4., 6., 11., 12., 13.nr.; 2005, 2., 11., 12., 13., 20., 21.nr.; 2006, 1., 7., 22.nr.; 2007, 3., 15., 24.nr.; 2008, 3., 24.nr.; 2009, 13., 15., 21.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193.nr.; 2010, 178., 199.nr.; 2011, 99.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “policijas kontrole” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “probācijas uzraudzība” (attiecīgā locījumā).

2. 36.pantā:

izslēgt otrās daļas 5.punktu;

papildināt otro daļu ar 5.¹ punktu šādā redakcijā:

“5¹) probācijas uzraudzība;”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “papildsodu — tiesību ierobežošanu” ar vārdiem “papildsodus — tiesību ierobežošanu vai probācijas uzraudzību”.

3. Izslēgt 45.pantu.

4. Papildināt IV nodaļu ar 45.¹ pantu šādā redakcijā:

“45.¹ pants. Probācijas uzraudzība

(1) Probācijas uzraudzība ir papildsods, ko piespriež tiesa vai priekšrakstā par sodu nosaka prokurors kā piespiedu līdzekli, lai nodrošinātu notiesātās personas vai personas, kurai papildsods noteikts ar prokurora priekšrakstu par sodu, uzvedības uzraudzību, sekmētu šīs personas resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu.

(2) Probācijas uzraudzību var piemērot tikai šā likuma sevišķajā daļā minētajos gadījumos uz laiku no viena gada līdz trim gadiem. Prokurors, priekšrakstā par sodu nosakot probācijas uzraudzību, var piemērot ne vairāk kā pusi no šā likuma sevišķās daļas attiecīgajā pantā paredzētā maksimālā probācijas uzraudzības ilguma.

(3) Probācijas uzraudzības laikā notiesātais vai persona, kurai papildsods noteikts ar prokurora priekšrakstu par sodu, pilda Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

(4) Ja probācijas uzraudzība piemērota kopā ar brīvības atņemšanu vai arestu, tās izpildi uzsāk pēc pamatsoda izciešanas, bet, ja piemērots naudas sods vai piespiedu darbs, — ar brīdi, kad persona sāk izciest pamatsodu. Gadījumos, kad persona ir nosacīti pirms termiņa atbrīvota no brīvības atņemšanas soda izpildes, papildsoda — probācijas uzraudzības — izpildi uzsāk ar brīdi, kad beigusies personas uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.

(5) Tiesa pēc Valsts probācijas dienesta iesnieguma saņemšanas var samazināt probācijas uzraudzības termiņu vai probācijas uzraudzību atcelt.

(6) Ja notiesātais vai persona, kurai papildsods noteikts ar prokurora priekšrakstu par sodu, papildsoda izciešanas laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52.panta noteikumiem.

(7) Ja persona, kurai ar tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu noteikta probācijas uzraudzība, bez attaisnojoša iemesla pārkāpj tās noteikumus, tiesa pēc Valsts probācijas dienesta iesnieguma saņemšanas var aizstāt neizciesto papildsoda laiku, divas probācijas uzraudzības dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.”

5. 52.panta pirmajā daļā:

izslēgt 3.punktu;

papildināt daļu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) divām probācijas uzraudzības dienām.”

6. Izteikt 55.panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Nosacīti notiesājot, var piespriest papildsodus, izņemot probācijas uzraudzību un izraidīšanu no Latvijas Republikas.”

7. Izslēgt 61.panta sesto daļu.

8. Izteikt 159.panta pirmās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz desmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.”

9. 160.pantā:

izteikt pirmās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz desmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.”;

izteikt otrās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no pieciem līdz piecpadsmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.”

10. Papildināt 161.panta sankciju ar vārdiem “vai ar naudas sodu līdz divsimt minimālajām mēnešalgām un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās”.

11. 162.pantā:

papildināt pirmās daļas sankciju ar vārdiem “vai ar naudas sodu līdz simt piecdesmit minimālajām mēnešalgām un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās”;

izteikt otrās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz divsimt minimālajām mēnešalgām un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”

12. 162.¹ pantā:

izteikt pirmās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar arestu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz simt minimālajām mēnešalgām un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”;

izteikt otrās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz simt piecdesmit minimālajām mēnešalgām un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”

13. 164.pantā:

aizstāt pirmās daļas sankcijā vārdu “sešdesmit” ar vārdiem “simt piecdesmit”;

izteikt otrās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz divsimt minimālajām mēnešalgām, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”;

izteikt trešās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”;

papildināt ceturtais daļas sankciju ar vārdiem “un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem”.

14. 165.pantā:

izteikt pirmās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz divsimt minimālajām mēnešalgām, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”;

papildināt otrās daļas sankciju ar vārdiem “un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem”.

15. 166.pantā:

aizstāt pirmās daļas sankcijā vārdu “trīsdesmit” ar vārdiem “simt piecdesmit”;

izteikt otrās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz divsimt minimālajām mēnešalgām, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.”;

izteikt trešās daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz sešiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”;

izteikt ceturtais daļas sankciju šādā redakcijā:

“soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz divpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.”

16. Izteikt 168.panta dispozīciju šādā redakcijā:

“Par ļaunprātīgu izvairīšanos no tiesas vai bāriņtiesas nolēmuma, kas izriet no aizgādības, aprūpes vai saskarsmes tiesībām ar bērnu, kā arī tiesas nolēmuma, kas paredz bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, izpildes vai ļaunprātīgu šāda nolēmuma nepildīšanu, vai ļaunprātīgu šāda nolēmuma izpildes kavēšanu —”.

17. Pārejas noteikumos:

papildināt 6.punktu ar otro teikumu šādā redakcijā:

“Attiecībā uz personām, kas sodītas pēc šā likuma 159., 160., 161., 162., 162.¹, 164., 165. un 166. panta, grozījums šā likuma 61.panta ceturtajā daļā par obligāto pienākumu piedalīties probācijas programmās stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 10., 11., 12., 13. un 14.punktu šādā redakcijā:

“10. Grozījumi šā likuma 36.panta otrās daļas 5.punktā, 45.pantā, 52.panta pirmās daļas 3.punktā un 55.panta piektajā daļā par papildsoda — policijas kontroles — izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

11. Grozījumi šā likuma 98.panta trešajā daļā, 99.panta ceturtajā daļā, 116., 117., 118., 125. pantā, 148.panta trešajā daļā, 152.panta trešajā daļā, 153.panta trešajā daļā, 154.panta trešajā daļā, 154.¹ panta trešajā daļā, 165.¹ panta trešajā daļā, 174.pantā, 175.panta ceturtajā daļā, 176.pantā, 177.panta trešajā daļā, 177.¹ panta trešajā daļā, 183.panta otrajā daļā, 184.pantā, 187.panta otrajā daļā, 190.panta ceturtajā daļā, 190.¹ panta trešajā daļā, 192.panta otrajā daļā, 193.panta ceturtajā daļā, 193.¹ panta trešajā daļā, 195.panta trešajā daļā, 206.panta trešajā daļā, 218.panta trešajā daļā, 220.¹ panta otrajā daļā, 221.panta trešajā daļā, 221.¹ panta trešajā daļā, 224., 225.pantā, 231.panta otrajā daļā, 233.panta trešajā daļā, 243.panta trešajā daļā, 253., 253.¹ pantā, 269.panta otrajā daļā, 285.panta trešajā daļā, 294.¹ panta trešajā daļā, 295.panta trešajā daļā, 311.pantā, 314.panta trešajā daļā, 320.panta ceturtajā daļā, 323.panta trešajā daļā par papildsoda — policijas kontroles — aizstāšanu ar papildsodu — probācijas uzraudzību — stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

12. Papildsodu — policijas kontroli — turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

13. Papildsodu — policijas kontroli — turpina izciest personas, kurām tas piespriests, un tām piemērojami šādi policijas kontroles izpildes nosacījumi:

- 1) ja persona ir nosacīti pirms termiņa atbrīvota no soda izciešanas, papildsoda — policijas kontroles — izpildi uzsāk ar brīdi, kad beigusies personas uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas;
- 2) tiesa pēc brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas vai policijas iestādes iesnieguma var samazināt policijas kontroles termiņu vai policijas kontroli atcelt;
- 3) ja notiesātais papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziegumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar šā likuma 51.panta noteikumiem, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu;
- 4) ja persona, kurai ar tiesas spriedumu noteikta policijas kontrole, ļaunprātīgi pārkāpj tās noteikumus, tiesa pēc policijas iestādes iesnieguma var aizstāt neizciesto papildsoda laiku, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Policijas kontroles noteikumu pārkāpšana ir ļaunprātīga, ja persona gada laikā divas reizes administratīvi sodīta par šādu pārkāpumu.

14. Papildsodu — probācijas uzraudzību — sāk piemērot ar 2011.gada 1.oktobri personām, kuras izdarījušas šā likuma 159., 160., 161., 162., 162.¹, 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet ar 2015.gada 1.janvāri — personām, kuras izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 28.07.2011., Nr.117.

353. 251L/10 Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību

Izdarīt Likumā par budžetu un finanšu vadību (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 8.nr.; 1996, 24.nr.; 1997, 21.nr.; 1998, 9.nr.; 1999, 24.nr.; 2001, 1.nr.; 2002, 23.nr.; 2003, 2., 23.nr.; 2005, 2., 24.nr.; 2007, 3.nr.; 2008, 1., 24.nr.; 2009, 13., 15., 20.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200.nr.; 2010, 178., 206.nr.; 2011, 103.nr.) šādus grozījumus:

1. 16.² pantā:

izslēgt trešajā daļā vārdus un skaitli “ievērojot šā likuma 19.panta piektās daļas nosacījumus”;
izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ministru kabinets, apstiprinot vidēja termiņa makroekonomiskās attīstības un fiskālās politikas ietvaru, uzklaua Valsts prezidenta kancelejas, Augstākās tiesas, Satversmes tiesas, zemesgrāmatu nodaļu, rajonu (pilsētu) tiesu, apgabaltiesu, Valsts kontroles, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Tiesībsarga biroja un Ģenerālprokuratūras viedokli par maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu attiecīgajai iestādei un nodrošina minēto iestāžu viedokļa un Ministru kabineta lēmuma pamatojuma iekļaušanu Ministru kabineta sēdes protokolā.”

2. Izteikt 19.panta piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Valsts prezidenta kancelejas, Augstākās tiesas, Satversmes tiesas, Valsts kontroles, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes un Tiesībsarga biroja budžeta pieprasījumi līdz gadskārtējā budžeta likuma projekta iesniegšanai Ministru kabinetam bez pieprasījuma iesniedzēja piekrišanas nav grozāmi, ievērojot nosacījumu, ka budžeta pieprasījums nepārsniedz attiecīgajai iestādei Ministru kabineta apstiprināto maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu. Ja Ministru kabinets groza budžeta pieprasījumu bez iesniedzēja piekrišanas, lēmuma pamatojumā norādāms, kā finansējuma samazinājums ietekmēs normatīvajos aktos noteiktās attiecīgo institūciju darbības nodrošināšanu.

(6) Zemesgrāmatu nodaļu, rajonu (pilsētu) tiesu, apgabaltiesu un prokuratūras iestāžu budžeta pieprasījumi līdz gadskārtējā budžeta likuma projekta iesniegšanai Ministru kabinetam bez pieprasījuma iesniedzēja piekrišanas nav grozāmi, ievērojot nosacījumu, ka budžeta pieprasījums nepārsniedz attiecīgajai iestādei Ministru kabineta apstiprināto maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu. Ja Ministru kabinets groza budžeta pieprasījumu bez iesniedzēja piekrišanas, lēmuma pamatojumā norādāms, kā finansējuma samazinājums ietekmēs normatīvajos aktos noteiktās attiecīgo institūciju darbības nodrošināšanu. Zemesgrāmatu nodaļu, rajonu (pilsētu) tiesu un apgabaltiesu iesniegtos budžeta pieprasījumus apkopo un Finanšu ministrijai nodod Tieslietu ministrija, bet prokuratūras iestāžu iesniegtos budžeta pieprasījumus apkopo un tālāk nodod Ģenerālprokuratūra.”

3. Papildināt 20.pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Ministru kabinets uzklaua Valsts prezidenta kancelejas, Augstākās tiesas, Satversmes tiesas, zemesgrāmatu nodaļu, rajonu (pilsētu) tiesu, apgabaltiesu un prokuratūras, Valsts kontroles, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Tiesībsarga biroja un Ģenerālprokuratūras viedokli par attiecīgo iestāžu budžeta projektiem, nodrošinot minēto iestāžu viedokļa un Ministru kabineta lēmuma pamatojuma iekļaušanu Ministru kabineta sēdes protokolā.”

4. 21.pantā:

papildināt otro daļu ar 17.punktu šādā redakcijā:

“(17) informāciju par Valsts prezidenta kancelejas, Augstākās tiesas, Satversmes tiesas, zemesgrāmatu nodaļu, rajonu (pilsētu) tiesu, Valsts kontroles, Nacionālās

elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Tiesībsarga biroja un Ģenerālprokuratūras rakstveidā iesniegtajiem viedokļiem par attiecīgo iestāžu budžeta projektiem, kā arī šā likuma 16.² panta ceturtajā daļā un 20.panta 4.¹ daļā minēto Ministru kabineta protokollēmumu un Tieslietu padomes atzinumu, ja tāds ir iesniegts Ministru kabinetam.”;

papildināt piekto daļu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) attiecīgo šā panta otrās daļas 17.punktā minēto informāciju, ja grozījumi valsts budžeta likumā paredz izmaiņas Valsts prezidenta kancelejas, Augstākās tiesas, Satversmes tiesas, zemesgrāmatu nodaļu, rajonu (pilsētu) tiesu, apgabaltiesu un prokuratūras iestāžu, Valsts kontroles, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes un Tiesībsarga biroja izdevumos.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 57.punktu šādā redakcijā:

“57. Ministru kabinets nodrošina šā likuma 16.² panta ceturtais daļas nosacījumu izpildi, apstiprinot 2012.gadam attiecīgajām šajā panta daļā minētajām iestādēm maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**354. 252L/10 Grozījums likumā “Par 1973.gada Vašingtonas
konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar
apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām”**

Izdarīt likumā “Par 1973.gada Vašingtonas konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 3.nr.) šādu grozījumu:

Papildināt likumu ar 3.¹ pantu šādā redakcijā:

“**3.¹ pants.** Saskaņā ar Konvencijas XVI panta 2.punktu Latvija piesaka atrunu par šādām III pielikumā iekļautām sugām:

- 1.) *Vulpes vulpes graffithii* (Eirāzijas lapsas Kašmiras pasuga);
- 2.) *Vulpes vulpes Montana* (Eirāzijas lapsas Tibetas pasuga);
- 3.) *Vulpes vulpes pussilla* (Eirāzijas lapsas tuksneša pasuga);
- 4.) *Mustela erminea ferghanae* (Holarktikas sermulis);
- 5.) *Mustela altaica* (kalnu zebiekste);
- 6.) *Mustela kathiah* (dzeltenvēdera zebiekste);
- 7.) *Mustela sibirica* (Sibīrijas kolonoks).”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

355. 253L/10 Grozījumi likumā “Par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijā Republikā”

Izdarīt likumā “Par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijā Republikā” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt likuma nosaukumā un tekstā vārdu “Kopienas” ar vārdu “Savienības”.

2. 1.pantā:

aizstāt 1.punktā vārdus “nepārvaramas varas iestāšanās u.tml.” ar vārdiem un skaitļiem “nepārvaramas varas iestāšanās u.tml.). Eiropas Savienības zilās kartes turētājam prombūtne uzskatāma par attaisnojamu, ja tās iemesls ir saimnieciskās darbības veikšana darbinieka vai pašnodarbinātas personas statusā vai brīvprātīgā dienesta pildīšana, vai studēšana savā izcelsmes valstī un prombūtne no Eiropas Savienības nav bijusi ilgāka par 12 secīgiem mēnešiem vai kopā nepārsniedz 18 mēnešus”;

papildināt pantu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) **izcelsmes valsts** — personas valstspiederības valsts (valstis) vai agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts.”

3. 3.pantā:

papildināt pirmās daļas 3.punktu pēc vārdiem “ar uzturēšanās atļauju” ar vārdiem “vai pēdējos divus gadus pirms pieteikuma iesniegšanas uzturējies Latvijā Republikā kā Eiropas Savienības zilās kartes turētājs vai Eiropas Savienības zilās kartes turētāja ģimenes loceklis”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Nepārtrauktas uzturēšanās laikā ieskaita:

- 1) akreditētas izglītības iestādes audzēkņa vai pilna laika studenta mācību laiku Latvijā Republikā, bet ne vairāk kā pusi no tā;
- 2) laiku, kuru trešās valsts pilsonis kā Eiropas Savienības zilās kartes turētājs vai viņa ģimenes loceklis uzturējies citā Eiropas Savienības dalībvalstī tieši pirms Eiropas Savienības zilās kartes iegūšanas Latvijā Republikā;
- 3) laiku, kuru Latvijas nepilsonis uzturējies citā Eiropas Savienības dalībvalstī, ja tas nav bijis ilgāks par pieciem gadiem.”;

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “Latvijā Republikā ar vīzu” ar vārdiem “vai bez vīzas atbilstoši kārtībai, kāda noteikta Latvijā Republikai saistošajos starptautiskajos līgumos vai Eiropas Savienības tiesību aktos”.

4. 4.pantā:

papildināt pirmās daļas ievaddaļu pēc vārdiem “konsulārajā pārstāvniecībā” ar vārdu “personīgi”;

izteikt pirmās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) iesniegumu;”;

izslēgt pirmās daļas 2.punktu;

papildināt trešo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Ja līdz trešās valsts pilsoņa likumīgās uzturēšanās termiņa beigām Latvijas Republikā ir atlikušas mazāk nekā 90 dienas, Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona var atļaut iesniegt dokumentus statusa pieprasīšanai, ja tas atbilst Latvijas valsts interesēm vai ir saistīts ar nepārvaramu varu vai humāniem apsvērumiem un ir pamatots ar attiecīgiem dokumentiem. Šādos gadījumos lēmumu pieņem 45 dienu vai 10 darbdienu laikā atkarībā no tā, cik ilgi trešās valsts pilsonis ir tiesīgs uzturēties Latvijas Republikā.”

5. Izteikt 6.pantu šādā redakcijā:

“**6.pants.** Lēmumu par statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt pieņem 90 dienu laikā no dokumentu iesniegšanas dienas. Ja statusu pieprasa Latvijas nepilsonis, lēmumu pieņem 30 dienu laikā.”

6. 7.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “EK pastāvīgais iedzīvotājs” ar vārdiem “ES pastāvīgais iedzīvotājs”;
papildināt pirmo daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja statusu saņem Eiropas Savienības zilās kartes turētājs, viņa uzturēšanās atļaujā papildus izdara atzīmi “Bijušais Eiropas Savienības zilās kartes turētājs”.”;

uzskatīt līdzšinējo pirmās daļas otro teikumu par trešo teikumu;

izslēgt otrajā daļā vārdus “iesniedzot Pārvaldei anketu uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai un uzrādot derīgu ceļošanas dokumentu”;

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lai uzturēšanās atļauju reģistrētu, trešās valsts pilsonis Pārvaldē uzrāda derīgu ceļošanas dokumentu un maksājuma dokumentu, kas apliecina, ka ir samaksāta valsts nodeva par uzturēšanās atļaujas reģistrēšanu.”

7. Papildināt 12.panta pirmās daļas 4.punktu ar vārdiem un skaitli “vai 24 mēnešus, ja trešās valsts pilsonis pirms statusa saņemšanas ir bijis Eiropas Savienības zilās kartes turētājs vai viņa ģimenes loceklis un prombūtne saistīta ar saimnieciskās darbības veikšanu darbinieka vai pašnodarbinātas personas statusā vai brīvprātīgā dienesta pildīšanu”.

8. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2003.gada 25.novembra direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kas ir pastāvīgi dzīvojošas personas;
- 2) Padomes 2009.gada 25.maija direktīvas 2009/50/EK par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

356. 254L/10 Par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses

1.pants. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu aviācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses (turpmāk — Nolīgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2.pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Satiksmes ministrija.

3.pants. Nolīgums stājas spēkā tā 29.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija un pielikums "Latvijas Vēstnesī" 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

357. 255L/10 Par Kopējās aviācijas telpas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses

1.pants. Kopējās aviācijas telpas nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses (turpmāk — Nolīgums), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2.pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Satiksmes ministrija.

3.pants. Nolīgums stājas spēkā tā 29.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2011. gada 14. jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**358. 256L/10 Par Pasaules Pasta savienības konstitūcijas Astoto
papildprotokolu un Pasaules Pasta savienības
Vispārīgā reglamenta Pirmo papildprotokolu**

1.pants. Pasaules Pasta savienības konstitūcijas 2008.gada 12.augusta Astotais papildprotokols (turpmāk — Konstitūcijas Astotais papildprotokols) un Pasaules Pasta savienības Vispārīgā reglamenta 2008.gada 12.augusta Pirmais papildprotokols (turpmāk — Vispārīgā reglamenta Pirmais papildprotokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2.pants. Konstitūcijas Astotajā papildprotokolā un Vispārīgā reglamenta Pirmajā papildprotokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Satiksmes ministrija.

3.pants. Konstitūcijas Astotais papildprotokols stājas spēkā tā X pantā noteiktajā laikā un kārtībā, Vispārīgā reglamenta Pirmais papildprotokols stājas spēkā tā XXVI pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”.

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Konstitūcijas Astotais papildprotokols un Vispārīgā reglamenta Pirmais papildprotokols angļu valodā un to tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija un pielikums “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

359. 257L/10 Par 2008.gada Pasaules Pasta konvenciju, 2008.gada Pasaules Pasta konvencijas Noslēguma protokolu un 2008.gada Nolīgumu par pasta maksājumu pakalpojumiem

1.pants. 2008.gada 12.augusta Pasaules Pasta konvencija (turpmāk — Konvencija), 2008.gada 12.augusta Pasaules Pasta konvencijas Noslēguma protokols (turpmāk — Noslēguma protokols) un 2008.gada 12.augusta Nolīgums par pasta maksājumu pakalpojumiem (turpmāk — Nolīgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2.pants. Konvencijā, Noslēguma protokolā un Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Satiksmes ministrija.

3.pants. Konvencija un Noslēguma protokols stājas spēkā Konvencijas 37.pantā noteiktajā laikā, Nolīgums stājas spēkā tā 28.pantā noteiktajā laikā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija, Noslēguma protokols un Nolīgums angļu valodā un to tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija un pielikums "Latvijas Vēstnesī" 28.07.2011., Nr.117.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

360. 258L/10 Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā

Izdarīt Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23.nr.; 2003, 2.nr.; 2004, 14., 18.nr.; 2005, 2.nr.; 2006, 13.nr.; 2007, 12., 15.nr.; 2008, 3., 21.nr.; 2009, 3., 12.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 170.nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 14.panta 3.punktu.

2. 15.¹ pantā:

izteikt pirmās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) sniedz sociālās rehabilitācijas pakalpojumus personām, to skaitā Nacionālo bruņoto spēku karavīriem un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, pielietojot ārstniecību;”;

izteikt pirmās daļas 3.punktu šādā redakcijā:

“3) koordinē valsts finansētu sociālās rehabilitācijas, profesionālās rehabilitācijas un ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu sniegšanu;”;

izslēgt pirmās daļas 5.punktu;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Šā panta pirmās daļas 1.punktā minētie sociālās rehabilitācijas pakalpojumi, pielietojot ārstniecību, Nacionālo bruņoto spēku karavīriem un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm tiek nodrošināti gadskārtējā valsts budžeta likumā šim mērķim noteiktajā apmērā.”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

361. 259L/10 Grozījumi Dziesmu un deju svētku likumā

Izdarīt Dziesmu un deju svētku likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 14.nr.; 2006, 9.nr.; 2009, 14.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 4.pantu šādā redakcijā:

“4.pants. Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plāns

Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plāns nodrošina Dziesmu un deju svētku ciklisku norisi un savlaicīgu to sagatavošanas procesu.”

2. Izteikt 5.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Dziesmu un deju svētku starplaikā notiek:

- 1) māksliniecisko kolektīvu darbība;
- 2) repertuāra sagatavošana un apgūšana;
- 3) skates, konkursi un izstādes;
- 4) diriģentu un kolektīvu vadītāju tālākizglītība un profesionālā pilnveide;
- 5) administratīvajās teritorijās organizēti svētki;
- 6) jaunrades pasākumi un iniciatīvas;
- 7) citi Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības pasākumi un norises.”

3. 6.pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “jauktie, sieviešu un vīru”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Dziesmu un deju svētku laikā kopmēģinājumu un koncertu norises vietas nodrošina valsts. Dziesmu un deju svētku kopmēģinājumi un koncerti notiek Rīgā, Mežaparka Lielajā estrādē, tās teritorijā un citās šiem pasākumiem piemērotās vietās.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Dziesmu un deju svētku starplaikā kopmēģinājumu un koncertu norises vietas nodrošina pašvaldības sadarbībā ar valsts institūcijām un nevalstiskajām organizācijām.”

4. 7.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ministru kabinets:

- 1) nosaka kārtējo Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku norises laiku un vietu;
- 2) nosaka kārtējo Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku norises laiku un vietu;
- 3) izveido Dziesmu un deju svētku padomi un apstiprina tās nolikumu;
- 4) apstiprina Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plānošanas dokumentus, to skaitā Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plānu;
- 5) sagatavojot ikgadējā valsts budžeta likumprojektu, paredz tajā finansējumu Dziesmu un deju svētkiem un to sagatavošanas procesa nodrošināšanai;
- 6) nosaka kārtību, kādā tiek izraudzīti nozaru, nevalstisko organizāciju un kultūras centru pārstāvji apstiprināšanai Dziesmu un deju svētku padomē, kā arī izraudzīšanas kritērijus;

- 7) nosaka kārtību, kādā tiek sadalīta valsts mērķdotācija kolektīvu vadītāju darba samaksai un sociālā nodokļa samaksai, kā arī sadalīšanas kritērijus;
- 8) apstiprina Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku un Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku rīcības komiteju sastāvu.”;

izslēgt otrās daļas 2.punktu;

izteikt otrās daļas 3.punktu šādā redakcijā:

- “3) sadarbībā ar Izglītības un zinātnes ministriju izstrādā Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plānu;”;

izslēgt otrās daļas 4.punktu;

izteikt otrās daļas 6.punktu šādā redakcijā:

- “6) valsts budžeta sagatavošanu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iesniedz Ministru kabinetam Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku un to sagatavošanas procesa budžeta projektu.”;

izteikt trešās daļas 3.punktu šādā redakcijā:

- “3) piedalās Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plāna izstrādē;”;

izslēgt trešās daļas 4.punktu;

izteikt trešās daļas 6.punktu šādā redakcijā:

- “6) valsts budžeta sagatavošanu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iesniedz Ministru kabinetam Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku un to sagatavošanas procesa budžeta projektu.”;

papildināt pantu ar sesto, septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“(6) Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku rīkotājs ir Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centrs.

(7) Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku rīkotājs ir Valsts izglītības satura centrs.

(8) Dziesmu un deju svētku starplaikā Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centrs un Valsts izglītības satura centrs sniedz metodisku atbalstu starpsvētku norišu plānošanā un īstenošanā sadarbībā ar valsts un pašvaldību institūcijām un nevalstiskajām organizācijām.”

5. 8.pantā:

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības pārraudzībai Ministru kabinets izveido Dziesmu un deju svētku padomi.

(2) Dziesmu un deju svētku padomes sastāvu un tās priekšsēdētāju apstiprina uz pieciem gadiem.”;

izteikt trešās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(3) Dziesmu un deju svētku padomes sastāvā ir:”;

papildināt trešo daļu ar 6.¹ un 6.² punktu šādā redakcijā:

“6¹) Valsts prezidenta kancelejas pārstāvis;

6²) Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas Latvijas Nacionālās komisijas pārstāvis;”;

papildināt trešo daļu ar 14. un 15.punktu šādā redakcijā:

“14) pašvaldību kultūras centru pārstāvis;

15) nevalstisko organizāciju pārstāvis.”;

izteikt ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Dziesmu un deju svētku padomes sastāvā, ja nepieciešams, var iekļaut arī citus ministrus un citu institūciju un organizāciju pārstāvjus.

(5) Dziesmu un deju svētku padomes darbību organizatoriski un materiāltehniski nodrošina Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centrs.”;

izteikt sestās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) ierosina Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plānošanas dokumentu izstrādi un sniedz atzinumus par to projektiem;”;

izslēgt sestās daļas 2. un 3.punktu;

izteikt sestās daļas 5. un 6.punktu šādā redakcijā:

“5) pārrauga Dziesmu un deju svētku sagatavošanu un norisi;

6) reizi gadā iesniedz Ministru kabinetam ziņojumu par Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanas un attīstības plāna īstenošanas gaitu;”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“7) Dziesmu un deju svētku padome no šā panta trešās daļas 7.—15.punktā minētajiem locekļiem izveido Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku māksliniecisko padomi, kas izskata un pieņem lēmumus radošajos un mākslinieciskajos jautājumos.”

6. Papildināt likumu ar 8.¹ pantu šādā redakcijā:

“8.¹ pants. Rīcības komiteja

(1) Rīcības komiteju apstiprina kārtējiem Vispārējiem latviešu dziesmu un deju svētkiem un kārtējiem Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkiem.

(2) Rīcības komitejā iekļauj pārstāvjus no Finanšu ministrijas, Iekšlietu ministrijas, Izglītības un zinātnes ministrijas, Kultūras ministrijas, Veselības ministrijas, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Latvijas Pašvaldību savienības, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta, Rīgas domes un citām institūcijām, kuras iesaistītas Dziesmu un deju svētku sagatavošanā un norisē.

(3) Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku rīcības komitejas priekšsēdētājs ir kultūras ministrs, Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku rīcības komitejas priekšsēdētājs — izglītības un zinātnes ministrs.

(4) Rīcības komiteja izskata un pieņem lēmumus Dziesmu un deju svētku sagatavošanas un norises organizatoriskajos jautājumos un nodrošina svētku rīkošanā iesaistīto institūciju darbības koordināciju.

(5) Ārkārtas situācijās rīcības komitejas priekšsēdētājs ir tiesīgs pieņemt lēmumus, nesusaucot rīcības komitejas sēdi.

(6) Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku rīcības komitejas darbu organizatoriski un materiāltehniski nodrošina Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centrs. Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku rīcības komitejas darbu organizatoriski un materiāltehniski nodrošina Valsts izglītības satura centrs.”

7. 9.pantā:

izslēgt otrās daļas 1.punktā vārdus “un tautas mūzikas svētku”;

aizstāt otrās daļas 2.punktā vārdu “programmā” ar vārdu “plānā”;

izslēgt otrās daļas 3.punktā vārdu “rajonu”;

izteikt otrās daļas 8.punktu šādā redakcijā:

“8) diriģentu un kolektīvu vadītāju tālākizglītibai;”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“4) Dziesmu un deju svētku sagatavošanas procesa koordinēšanai pašvaldībās un sadarbībai ar valsts un pašvaldību institūcijām pašvaldības izvirza Dziesmu un deju svētku koordinatorus un nodrošina to darbību, kā arī iespēju robežās piedalās Dziesmu un deju svētku sagatavošanas procesā un norisē.”

8. Papildināt pārejas noteikumus ar 5.punktu šādā redakcijā:

“5. Šā likuma 7.panta pirmās daļas 7.punkts stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.septembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

362. 260L/10 Grozījumi Invaliditātes likumā

Izdarīt Invaliditātes likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 91., 205.nr.) šādus grozījumus:

1. 12.pantā:

izteikt pirmās daļas 5.punktu šādā redakcijā:

“5) nodrošinot tiesības saņemt no valsts budžeta apmaksātu surdotulka pakalpojumu izglītības programmu apguvei;”;

izslēgt trešajā, piektajā un sestajā daļā skaitli un vārdu “5. un”.

2. Papildināt likumu ar 13.pantu šādā redakcijā:

“13.pants. Surdotulka pakalpojums izglītības programmu apguvei

(1) Surdotulka pakalpojumu izglītības programmu apguvei ir tiesības saņemt personai, kura apgūst izglītības programmu profesionālās pamatizglītības, profesionālās vidējās izglītības vai augstākās izglītības iestādē, kurai dzirdes traucējumus nevar kompensēt ar tehniskajiem palīgīdzekļiem un kurai, pamatojoties uz ārstējošā ārsta izziņu, pakalpojuma sniedzējs ir noteicis surdotulka pakalpojuma nepieciešamību.

(2) Izglītības programmas apguvei noteiktā surdotulka pakalpojuma apjoms vienai personai nevar pārsniegt 480 akadēmiskās stundas mācību gada laikā.

(3) Izglītības programmas apguvei noteiktā surdotulka pakalpojuma sniegšanu nodrošina Latvijas Nedzirdīgo savienība, ja nepieciešams, iesaistot kapitālsabiedrības, kurās tā ir dalībniece (akcionāre). Ja nepieciešams, Latvijas Nedzirdīgo savienība izvēlas arī citus pakalpojumu sniedzējus publiskos iepirkumos regulējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(4) Īstenojot šā panta trešajā daļā paredzētā deleģētā uzdevuma izpildi, Latvijas Nedzirdīgo savienība atrodas Labklājības ministrijas funkcionālā pārraudzībā, nodrošina piešķirto valsts budžeta līdzekļu racionālu izlietojumu un kontroli, administrēšanas izdevumiem izlietojot ne vairāk kā 10 procentus no šo pakalpojumu nodrošināšanai piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem. Šā uzdevuma izpildes nodrošināšanai Latvijas Nedzirdīgo savienība ir tiesīga izdot administratīvos aktus.

(5) Izglītības programmas apguvei noteiktā surdotulka pakalpojuma piešķiršanas kārtību un šā panta trešajā daļā paredzētā uzdevuma izpildes nosacījumus un kārtību reglamentē Ministru kabinets.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.septembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 8.jūlijā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

363. 261L/10 Grozījumi likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”

Izdarīt likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 22.nr.; 2001, 11., 21.nr.; 2005, 2.nr.; 2006, 1., 24.nr.; 2007, 15.nr.; 2008, 3.nr.; 2009, 2., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 175., 200.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 6.panta pirmajā daļā vārdus “valsts sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas iestāde” ar vārdiem “Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija”.

2. 7.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Regulators ir institucionāli un funkcionāli neatkarīgs, pilntiesīgs, autonomas publisko tiesību subjekts un patstāvīgs sava likumā apstiprinātā budžeta izpildē.”;

papildināt ceturto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Padomes locekli atkārtoti iecelt amatā var ne vairāk kā vienu reizi.”;

papildināt sestās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “Regulators ir” ar vārdiem “atvasināta publisko tiesību”.

3. 9.panta pirmajā daļā:

izteikt 5.punktu šādā redakcijā:

“5) izskata strīdus šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.”;

izslēgt 10. un 11.punktu.

4. 10.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Regulatora priekšsēdētājs var piedalīties Ministru kabineta komitejas sēdēs. Normatīvo aktu projektus izskatīšanai Ministru kabinetā regulators iesniedz ar tā Ministru kabineta locekļa starpniecību, kurš ir politiski atbildīgs par attiecīgo jomu, nozari vai apakšnozari. Institūcijām, kas iesniedz Ministru kabinetam ar sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu saistītu normatīvo aktu projektus, tie jāiesniedz arī regulatoram saskaņošanai.”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdu “likumā” ar vārdiem “Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā”.

5. Izteikt 11.panta ceturtais daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Regulatora administratīvo aktu, kas izdots saskaņā ar šo likumu, vai regulatora faktisko rīcību var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā.”

6. Izteikt 14.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Regulators reizi gadā līdz 1.jūlijam iesniedz Saeimai rakstveida pārskatu par savu darbību iepriekšējā gadā un zvērīnāta revidenta pārbaudītu pilnu finanšu pārskatu. Šī informācija tiek publicēta regulatora mājaslapā internetā.”

7. Izslēgt 15.¹ pantu.

8. Izslēgt 16.panta ceturtajā daļā vārdus “laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” un”.

9. Papildināt 18.pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Lēmumu par licences izsniegšanu, piešķirtās licences anulēšanu (atcelšanu), atteikumu piešķirt licenci, par grozījumiem licences nosacījumos vai licences darbības apturēšanu vai atjaunošanu regulators pieņem mēneša laikā no iesnieguma un visu normatīvajos aktos noteikto dokumentu vai visas lēmuma pieņemšanai nepieciešamās informācijas saņemšanas dienas.”

10. 19.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Regulators izvērtē sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja iesniegto noteiktā kārtībā aprēķināto tarifu projektu un tarifu aprēķina projektā minēto tarifus veidojošo izmaksu pamatojumu 90 dienu laikā pēc tā saņemšanas. Ja regulators konstatē, ka tarifu projekts ir aprēķināts nepareizi vai tarifu aprēķina projektā minētās tarifus veidojošās izmaksas ir nepamatotas, regulators 10 darbdienu laikā var uzdot sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam veikt tarifu projekta pārrēķinu vai noraidīt tarifu projektu.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Tarifu projekta pārrēķinu sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs veic regulatora noteiktā termiņā, kas nevar būt īsāks par piecām darbdienu.”;

izslēgt ceturto daļu;

izteikt piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Regulators ir tiesīgs pieprasīt papildu informāciju vai dokumentus, ja sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja iesniegtajā aprēķināto tarifu projektā un tarifus veidojošo izmaksu pamatojuma dokumentos nav pietiekamu ziņu objektīvai aprēķināto tarifu projekta apstiprināšanai vai noraidīšanai. Regulatora pieprasīto papildu informāciju vai dokumentus sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs iesniedz regulatora noteiktā termiņā, kas nevar būt īsāks par 10 dienām.

(6) Regulators, ja nepieciešams, tarifu projekta izvērtēšanai vai paskaidrojumu sniegšanai pieaicina attiecīgā sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja un Patērētāju tiesību aizsardzības centra pārstāvjus, Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktajā kārtībā izveidotu patērētāju tiesību aizsardzības biedrību pārstāvjus vai neatkarīgus ekspertus.”;

papildināt pantu ar trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Tarifu projekta pārrēķina termiņu un regulatora pieprasītās papildu informācijas vai dokumentu iesniegšanas termiņu neieskaita šā panta otrajā daļā noteiktajā tarifu projekta izvērtēšanas termiņā.”

11. Izteikt 20.panta tekstu šādā redakcijā:

“Tarifi nosakāmi tādā apmērā, lai lietotāju izdarītie tarifu maksājumi segtu ekonomiski pamatotas sabiedrisko pakalpojumu izmaksas un nodrošinātu sabiedrisko pakalpojumu rentabilitāti, ja nozares speciālie likumi neparedz citus tarifu noteikšanas principus. Ja mainās tarifus ietekmējošie faktori, piemēram, rentabilitāte, regulators var ierosināt tarifu pārskatīšanu un pieprasīt, lai sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs noteiktā termiņā iesniedz aprēķināto tarifu projektu kopā ar tarifus veidojošo izmaksu pamatojumu.”

12. 21.pantā:

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs informāciju par aprēķināto tarifu projektu 10 dienu laikā pēc projekta iesniegšanas regulatoram publicē laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” un savā mājaslapā internetā, ja tāda ir, kā arī iesniedz to regulatoram publicēšanai regulatora mājaslapā internetā. Ja sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja tarifu projekts skar lietotājus, kuri atrodas konkrētā administratīvajā teritorijā, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs informāciju par aprēķināto tarifu projektu nosūta attiecīgajai pašvaldībai iedzīvotāju informēšanai un ieviešanai tās mājaslapā internetā.

(4) Regulators lēmumu, ar kuru noteikts tarifs, 10 dienu laikā pēc tā pieņemšanas publicē laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”. Ja noteiktais tarifs skar lietotājus, kuri atrodas konkrētā administratīvajā teritorijā, regulators lēmumu, ar kuru noteikts tarifs, nosūta attiecīgajai pašvaldībai iedzīvotāju informēšanai un ieviešanai tās mājaslapā internetā.”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Regulators, nosakot šā panta otrajā daļā minēto kārtību, uzliek sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam par pienākumu, publicējot informāciju par iesniegto tarifu projektu, norādīt tajā

piedāvātās izmaiņas, spēkā esošo tarifu un piedāvāto tarifu (palielinājuma vai samazinājuma) salīdzinājumu, piedāvāto tarifu spēkā stāšanās datumu un tarifu izmaiņu pamatojumu, ja saskaņā ar Informācijas atklātības likumu tarifu projektā un tarifus veidojošo izmaksu pamatojumā ietvertā informācija ir vispārpieejama.”

13. Aizstāt 22.panta trešās daļas otrajā teikumā vārdus “regulatora lēmumu” ar vārdiem “normatīvo aktu prasībām”.

14. Papildināt 25.pantu ar ceturto, piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(4) Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs nodrošina atbildes sniegšanu uz lietotāju rakstveida iesniegumiem un sūdzībām 15 dienu laikā pēc iesnieguma vai sūdzības saņemšanas. Ja iesnieguma vai sūdzības izskatīšanai ir nepieciešama papildu pārbaude vai būtiska papildu informācija, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs nodrošina atbildes sniegšanu 30 dienu laikā pēc iesnieguma vai sūdzības saņemšanas.

(5) Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs atstāt iesniegumu vai sūdzību bez izskatīšanas, piemērojot Iesniegumu likuma noteikumus, kā arī gadījumā, kad iesniegums vai sūdzība nav tieši saistīta ar sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja pakalpojumu.

(6) Par iesnieguma vai sūdzības atstāšanu bez izskatīšanas sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs 15 dienu laikā rakstveidā informē lietotāju, pamatojot savu lēmumu.”

15. Izslēgt 30.panta ceturto daļu.

16. 31.pantā:

papildināt pantu ar 2.², 2.³ un 2.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(2²) Ja sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu uzsākuša komersanta saskaņā ar šā panta 2.¹ daļu par pirmo darbības gadu samaksātā valsts nodeva ir mazāka par šā panta pirmajā un otrajā daļā paredzētajā kārtībā noteikto likmi, komersants līdz nākamā gada 30.janvārim samaksā atlikušo valsts nodevas summu.

(2³) Ja sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu uzsākuša komersanta saskaņā ar šā panta 2.¹ daļu par pirmo darbības gadu samaksātā valsts nodeva pārsniedz šā panta pirmajā un otrajā daļā paredzētajā kārtībā noteikto likmi, pārmaksāto summu izlīdzina, valsts nodevas aprēķinā nākamajam kalendāra gadam samazinot maksājumu summu par pārmaksāto daļu.

(2⁴) Ja attiecīgajā kalendāra gadā samaksātā valsts nodeva par sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu pārsniedz regulatora darbības nodrošināšanai nepieciešamās izmaksas, to izmanto regulatora darbības nodrošināšanai nākamajā gadā un sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam, kas attiecīgajā kalendāra gadā ir samaksājis valsts nodevu par sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu, nākamajā gadā šīs nodevas apmēru samazina par pārmaksāto summu proporcionāli iemaksātās nodevas lielumam attiecīgajā gadā.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ja komersants Ministru kabineta noteiktajā termiņā nav samaksājis valsts nodevu par sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu, tam tiek aprēķināta nokavējuma nauda saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām””

17. Izteikt VII nodaļu šādā redakcijā:

“VII nodaļa. Strīdu izskatīšana

32.pants. Strīdu ārpustiesas izskatīšana

(1) Regulators kā ārpustiesas instance izskata strīdus starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju un lietotāju vai starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem par to tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šā likuma vai regulējamās nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem.

(2) Pirms vērsšanās regulatorā ar iesniegumu, kurā lūgts izskatīt no sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas attiecībām izrietošu strīdu, tajā iesaistītās puses veic pasākumus strīda atrisināšanai izlīguma veidā.

(3) Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam un lietotājam ir tiesības no sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas attiecībām izrietošos strīdus risināt tiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, nevēršoties regulatorā ar iesniegumu par strīda izskatīšanu.

(4) Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs un lietotājs zaudē tiesības vērsties regulatorā, ja ir izmantojis šā panta trešajā daļā noteiktās tiesības vai kopš strīda priekšmeta rašanās dienas ir pagājuši trīs gadi.

(5) Regulators, izskatot strīdu, piemēro šajā likumā noteikto kārtību.

(6) Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja un lietotāja vai sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju strīdu par zaudējumiem, maksājuma dokumentiem vai parāda piedziņu izskata tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

33.pants. Iesniegums par strīda izskatīšanu

(1) Lai regulators šajā likumā noteiktajā kārtībā varētu izskatīt strīdus, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs vai lietotājs iesniedz regulatoram rakstveida iesniegumu par strīda izskatīšanu.

(2) Iesniegumā par strīda izskatīšanu sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs vai lietotājs norāda šādu informāciju:

- 1) iesniedzējs (fiziskajai personai — vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese);
- 2) atbildētājs (fiziskajai personai — vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese);
- 3) citi lietas dalībnieki vai ieinteresētās personas;
- 4) strīda priekšmets un iesniedzēja prasījums;
- 5) pierādījumi, kas apliecina, ka ir veikti pasākumi strīda atrisināšanai izlīguma veidā.

(3) Iesniedzējs pievieno iesniegumam par strīda izskatīšanu rakstveida materiālus un citus pierādījumus, kas pamato strīda izcelšanos un strīda priekšmetu un pierāda strīda atrisināšanai izlīguma veidā veiktos pasākumus.

34.pants. Pušu pārstāvība

(1) Fiziskās personas savu lietu strīda izskatīšanā ved pašas vai ar pilnvarotu pārstāvju starpniecību.

(2) Juridisko personu lietas strīda izskatīšanā ved to amatpersonas, kas darbojas likumā, statūtos vai nolikumā piešķirto pilnvaru ietvaros, vai arī citi juridisko personu pilnvaroti pārstāvji.

(3) Strīdā iesaistītās puses strīda izskatīšanas procesā var pieaicināt advokātus juridiskās palīdzības sniegšanai.

(4) Fizisko personu pārstāvību noformē ar notariāli apliecinātu pilnvaru. Pārstāvja pilnvarojumu pārstāvamais strīda izskatīšanas sēdē var izteikt mutvārdu paziņojumā, un par to izdarāms ieraksts strīda izskatīšanas sēdes protokolā.

(5) Juridisko personu pārstāvību noformē ar rakstveida pilnvaru vai dokumentiem, kas apliecina amatpersonas tiesības bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt juridisko personu.

(6) Advokāta pilnvarojumu juridiskās palīdzības sniegšanai apliecina orderis. Ja advokāts uzstājas kā strīdā iesaistītās puses pilnvarots pārstāvis, šo pilnvarojumu apliecina ar rakstveida pilnvaru.

(7) Pārstāvim ir tiesības pārstāvamā vārdā izpildīt visas procesuālās darbības. Ja fiziskā persona lietu ved ar pilnvarota pārstāvja starpniecību, regulatora paziņojumi un dokumenti nosūtāmi tikai pārstāvim.

(8) Visas procesuālās darbības, kuras pārstāvis veicis saskaņā ar viņam izdoto pilnvaru, ir saistošas pārstāvamajam.

(9) Pārstāvamais var jebkurā laikā atsaukt pārstāvim doto pilnvarojumu, rakstveidā paziņojot par to regulatoram. Mutvārdu paziņojumu par pilnvarojuma atsaukšanu var sniegt strīda izskatīšanas sēdē, un par to izdarāms ieraksts strīda izskatīšanas sēdes protokolā.

(10) Pārstāvim ir tiesības atteikties no lietas vešanas, par to rakstveidā paziņojot pārstāvamajam un regulatoram.

35.pants. Iesnieguma par strīda izskatīšanu izvērtēšana

(1) Regulators ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts iesniegums par strīda izskatīšanu, izvērtē to, tam pievienotos rakstveida materiālus un citus pierādījumus, kas pamato strīda ierosināšanu, strīda priekšmetu un pierāda veiktos pasākumus strīda atrisināšanai izlīguma veidā, un veic vienu no šādām darbībām:

- 1) šā panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos neizskata strīdu un sniedz atbildi uz iesniegumu par strīda izskatīšanu;
- 2) pieņem lēmumu par strīda izskatīšanas ierosināšanu.

(2) Regulators neizskata strīdu un saskaņā ar Iesniegumu likumu sniedz atbildi uz iesniegumu par strīda izskatīšanu, kuru paraksta regulatora priekšsēdētājs, ja konstatēta atbilstība vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

- 1) nav pamata strīda izskatīšanas ierosināšanai saskaņā ar šo likumu vai regulējamās nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem;
- 2) iesniedzējs nav iesniedzis apliecinājumu tam, ka ir izmantotas iespējas strīdu atrisināt izlīguma veidā. Par šādu apliecinājumu var būt rakstveida sūdzība vai pretenzija, kas nosūtīta vai iesniegta atbildētājam, un tā atbilde, ja tāda ir saņemta.

(3) Lēmumā par strīda izskatīšanas ierosināšanu regulators norāda šādu informāciju:

- 1) iesniedzējs (fiziskajai personai — vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese), tā pārstāvis un pārstāvības pamats;
- 2) atbildētājs (fiziskajai personai — vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese), tā pārstāvis un pārstāvības pamats;
- 3) strīda priekšmets un iesniedzēja prasījums;
- 4) iesniedzēja pierādījumi par veiktajiem pasākumiem strīda atrisināšanai izlīguma veidā;
- 5) konstatējums, ka strīds pēc būtības ir izskatāms regulatorā;
- 6) lēmuma pamatojums;
- 7) piemērotās tiesību normas (normatīvā akta pants, tā daļa, punkts un apakšpunkts).

(4) Lēmums par strīda izskatīšanas ierosināšanu stājas spēkā tā pieņemšanas dienā un nav pārsūdzams.

(5) Regulatora lēmumu par strīda izskatīšanas ierosināšanu piecu darbdienu laikā pēc tā pieņemšanas regulators nosūta lietas dalībniekiem.

35.¹ pants. Strīda izskatīšanas termiņš

Regulators izvērtē strīdu pēc būtības, konstatē lēmuma pieņemšanai nepieciešamos faktus un izskata strīdu triju mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par strīda izskatīšanas ierosināšanu.

35.² pants. Strīda izskatīšanas process

(1) Visus lēmumus strīda izskatīšanas lietā pieņem regulatora padome šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Strīds tiek izskatīts padomes sēdē. Strīda izskatīšanas sēdes ir atklātas. Atsevišķos gadījumos, izskatot konfidenciāla rakstura jautājumus, pēc strīdā iesaistīto pušu pamatota rakstveida lūguma strīds tiek izskatīts slēgtā sēdē.

(3) Regulators rakstveidā, norādot sēdes norises laiku un vietu, uzaicina uz sēdi strīdā iesaistītās puses vai to pārstāvjus, lai uzklausītu paskaidrojumus un iebildumus.

(4) Strīdā iesaistītais sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs un lietotājs īsteno savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Abām strīdā iesaistītajām pusēm ir vienādas tiesības izklāstīt savu viedokli un aizstāvēt savas tiesības.

(5) Sacīkste notiek, strīdā iesaistītajām pusēm sniedzot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, regulatoram adresētus pieteikumus, piedaloties ekspertu uzklaušanās, citu pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā, strīda izskatīšanas sēdē un veicot citas procesuālās darbības šajā nodaļā noteiktajā kārtībā.

(6) Strīda izskatīšanas laikā regulators vai jebkura strīdā iesaistītā puse var pieaicināt ekspertu atzinuma sniegšanai.

(7) Ja regulators vai kāda no strīdā iesaistītajām pusēm vēlas uzaicināt ekspertu vai veikt citas darbības, kuru mērķis ir pierādījumu iegūšana, izdevumus sedz attiecīgi regulators vai tā strīdā iesaistītā puse, kura ierosinājusi šādas darbības.

(8) Strīds tiek izskatīts valsts valodā.

(9) Dokumentus svešvalodās strīdā iesaistītās puses iesniedz, pievienojot noteiktā kārtībā apliecinātu tulkojumu valsts valodā.

(10) Strīdā iesaistītās puses vai to pārstāvji, kuri neprot valsts valodu, paši nodrošina sev tulka palīdzību.

(11) Strīda izskatīšanas sēdes protokols un regulatora pieņemtie lēmumi sagatavojami rakstveidā valsts valodā.

(12) Regulators var izskatīt strīdu bez strīdā iesaistīto pušu vai to pārstāvju klātbūtnes sēdē, pamatojoties tikai uz iesniegtajiem rakstveida un citiem pierādījumiem, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un ja strīdā iesaistītās puses vai to pārstāvji, iesniedzot rakstveida pierādījumus, rakstveidā ir tam piekrituši.

(13) Regulators var izskatīt strīdu bez strīdā iesaistīto pušu vai to pārstāvju klātbūtnes sēdē, ja strīdā iesaistītās puses vai to pārstāvji nav ieradušies uz strīda izskatīšanas sēdi.

(14) Ja kāda no strīdā iesaistītajām pusēm vai tās pārstāvis brīdina regulatoru par neierašanos uz strīda izskatīšanas sēdi, regulators, ņemot vērā strīdā iesaistītās puses vai tās pārstāvja sniegto informāciju par neierašanās iemesliem, var atlikt strīda izskatīšanu.

(15) Regulators strīda izskatīšanas laikā, pirms tiek pieņemts lēmums par strīda izskatīšanu, piedāvā strīdā iesaistītajām pusēm vienoties par izlīgumu.

35.³ pants. Izlīgums

(1) Ja strīda izskatīšanas laikā strīdā iesaistītās puses noslēdz izlīgumu, regulators strīda izskatīšanas procesu izbeidz.

(2) Izlīgumu puses slēdz rakstveidā un tajā norāda: fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas kodu un dzīvesvietu; juridiskajai personai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi; strīda priekšmetu un katras strīdā iesaistītās puses saistības, ko tā labprātīgi uzņemas pildīt.

(3) Pēc strīdā iesaistīto pušu iesnieguma regulators ar savu lēmumu apstiprina izlīgumu, ja tā noteikumi nav pretrunā ar likumu. Šādam lēmumam ir tāds pats juridiskais spēks kā lēmumam par strīda izskatīšanu.

35.⁴ pants. Lēmums par strīda izskatīšanu

(1) Regulators lietā par strīda izskatīšanu pieņem lēmumu un nosaka tā izpildes kārtību un termiņus.

(2) Lēmumu par strīda izskatīšanu regulators piecu darbdienu laikā pēc tā pieņemšanas nosūta strīdā iesaistītajām pusēm.

(3) Lēmumā par strīda izskatīšanu regulators norāda šādu informāciju:

- 1) regulatora nosaukums un adrese;
- 2) iesniedzējs (fiziskajai personai — vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese), tā pārstāvis un pārstāvības pamats;
- 3) atbildētājs (fiziskajai personai — vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese), tā pārstāvis un pārstāvības pamats;
- 4) iesniedzēja prasījums;
- 5) strīdā iesaistīto pušu viedokļi, argumenti, ja tādi ir izteikti, pierādījumi;
- 6) ekspertu atzinumi, ja tādi ir;
- 7) faktu konstatējums, kas nodibināts ar pierādījumiem, izskatot strīdu;
- 8) lēmuma pamatojums;
- 9) piemērotās tiesību normas (normatīvā akta pants, tā daļa, punkts un apakšpunkts);
- 10) regulatora nolēmums, kas ietver adresātam uzlikto tiesisko pienākumu, nolēmuma izpildes kārtību un termiņu un lēmuma spēkā stāšanās kārtību;
- 11) kur, kādā termiņā un kādā kārtībā lietas dalībnieks ir tiesīgs vērsties tiesā.

(4) Ja strīdā iesaistītā puse nav apmierināta ar regulatora lēmumu par strīda izskatīšanu, tā ar prasības pieteikumu par strīda priekšmetu ir tiesīga vērsties tiesā vai šķīrējtiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par strīda izskatīšanu, un tiesa vai šķīrējtiesa šādu strīdu izskata pēc būtības.

(5) Ja strīdā iesaistītā puse nav apmierināta ar regulatora lēmumu par strīda izskatīšanu un šā panta ceturtajā daļā minētajā termiņā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā ir vērsusies šķīrējtiesā, bet šķīrējtiesa pieņēmusi lēmumu par procesa izbeigšanu vai atzīst, ka strīds nav pakļauts šķīrējtiesai, strīdā iesaistītā puse, kura nav apmierināta ar regulatora lēmumu, ir tiesīga vērsties tiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā 30 dienu laikā no šķīrējtiesas lēmuma spēkā stāšanās dienas.

(6) Regulatora lēmums par strīda izskatīšanu stājas likumīgā spēkā dienā, kad:

- 1) beidzas šā panta ceturtajā un piektajā daļā minētais termiņš, ja neviena strīdā iesaistītā puse par strīda priekšmetu nav iesniegusi attiecīgu prasības pieteikumu tiesā vai šķīrējtiesā;
- 2) beidzas šā panta ceturtajā un piektajā daļā minētais termiņš, ja par strīda priekšmetu šajā termiņā iesniegts attiecīgs prasības pieteikums, bet stājies spēkā lēmums par atteikšanos pieņemt prasības pieteikumu;
- 3) beidzas šā panta ceturtajā un piektajā daļā minētais termiņš, ja par strīda priekšmetu šajā termiņā iesniegts attiecīgs prasības pieteikums, bet ir stājies spēkā lēmums par prasības pieteikuma uzskatīšanu par neiesniegtu un atdošanu prasītājam;
- 4) stājies spēkā tiesas lēmums, ar kuru prasība atstāta bez izskatīšanas, izņemot gadījumu, kad prasība atstāta bez izskatīšanas, jo strīds prasības lietā starp tām pašām strīdā iesaistītajām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata atrodas tās pašas vai citas tiesas izskatīšanā;
- 5) stājies spēkā tiesas lēmums, ar kuru izbeigta tiesvedība, izņemot gadījumu, kad tiesvedība izbeigta, jo likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums, kas taisīts strīdā starp tām pašām strīdā iesaistītajām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata, puses noslēgušas izlīgumu un tiesa to apstiprinājusi vai puses likumā noteiktajā kārtībā vienojušas par strīda nodošanu izskatīšanai šķīrējtiesā;

6) stājies spēkā šķīrējtiesas lēmums par šķīrējtiesas procesa izbeigšanu, jo prasītājs atsaucis savu prasību un atbildētājs neiebilst pret to vai puses vienojas par strīda izbeigšanu izlīguma veidā.

(7) Ja strīdā iesaistītā puse iesniedz prasības pieteikumu tiesā vai šķīrējtiesā šā panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā par strīda priekšmetu, kas skar daļu regulatora lēmuma, regulatora lēmums daļā, par kuru nav iesniegts prasības pieteikums tiesā vai šķīrējtiesā, stājas spēkā, kad beidzies šā panta ceturtajā daļā noteiktais termiņš.

(8) Strīdā iesaistītā puse, kā arī tās tiesību pārņēmējs pēc tam, kad regulatora lēmums par strīda izskatīšanu stājies likumīgā spēkā, nav tiesīgs no jauna iesniegt regulatoram iesniegumu par strīda izskatīšanu par to pašu priekšmetu uz tā paša pamata.

(9) Regulatora lēmums par strīda izskatīšanu, kas stājies likumīgā spēkā, ir obligāts strīdā iesaistītajām pusēm.

(10) Fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos regulatora lēmumu par strīda izskatīšanu vienā lietā, strīdā iesaistītajām pusēm nav no jauna jāpierāda, kad regulatorā tiek izskatīta cita lieta par cita strīda izskatīšanu, kurā piedalās tās pašas strīdā iesaistītās puses.

(11) Regulatora lēmuma par strīda izskatīšanu izpilde tiek nodrošināta lēmumā noteiktajā apjomā un termiņos.

(12) Ja regulatora lēmums par strīda izskatīšanu netiek izpildīts labprātīgi, ieinteresētā strīdā iesaistītā puse ir tiesīga vērsties tiesā ar pieteikumu par izpildi raksta izsniegšanu regulatora lēmuma par strīda izskatīšanu piespiedu izpildei.”

18. Izteikt 38.panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pēc pilnvaru termiņa beigām padomes locekļa komercdarbības, ienākumu gūšanas, amatu savienošanas, darbu pildīšanas ierobežojumus, kā arī ar tiem saistītos citus ierobežojumus un pienākumus nosaka likums “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”.”

19. 43.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Padome lēmumus pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsis sadalās līdzīgi, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus ““pret” vai “atturas”” ar vārdiem “vai “pret””.

20. Pārejas noteikumos:

izslēgt 9.punktu;

izslēgt 16.punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 24., 25. un 26.punktu šādā redakcijā:

“24. Šā likuma 9.panta pirmās daļas 10. un 11.punkta izslēgums stājas spēkā 2012.gada 1.jūlijā.

25. Strīdus, kuru izskatīšana regulatorā ierosināta līdz brīdim, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 32.—35.pantā, regulators izskata un pieņem lēmumu lietā par strīda izšķiršanu šajā likumā noteiktajā kārtībā, kāda bija spēkā līdz brīdim, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 32.—35.pantā. Regulatora lēmumu lietā par strīda izšķiršanu, kas ierosināta līdz brīdim, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 32.—35.pantā, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa triju tiesnešu sastāvā. Tiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

26. Šā likuma VII nodaļas “Strīdu izskatīšana” jaunā redakcija stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Civilprocesa likumā.”

21. Papildināt likumu ar informatīvu atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 13.jūlija direktīvas 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 13.jūlija direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvas 2009/136/EK, ar ko groza direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē, regulu (EK) Nr.2006/2004 par sadarbību starp valsts iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvas 2009/140/EK, ar ko izdara grozījumu direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 7.marta direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva).”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

364. 262L/10 Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā

Izdarīt Latvijas Soduzpildes kodeksā šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā kodeksā vārdus “Brīvības atņemšanas iestāžu iekšējās kārtības noteikumi” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumi” (attiecīgā locījumā).

2. Izteikt 1.pantu šādā redakcijā:

“1.pants. Kriminālsodu izpildes uzdevums

Kriminālsodu izpildes uzdevums ir izpildīt kriminālsodu saskaņā ar šajā kodeksā noteiktajiem kriminālsodu izpildes pamatprincipiem, piemērojot notiesātajam šajā kodeksā noteiktos resocializācijas līdzekļus, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Šis kodekss reglamentē kriminālsodu izpildes noteikumus un kārtību, notiesāto tiesisko statusu, valsts un pašvaldību iestāžu kompetenci sodu izpildē.”

3. Izteikt 4.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“Pamats kriminālsoda izpildei ir spēkā stājies tiesas nolēmums vai prokurora priekšraksts par sodu, kā arī tiesas lēmums, kurš nav stājies spēkā un par kuru iesniegtā sūdzība atbilstoši Kriminālprocesa likumam neaptur tā izpildi.”

4. Izslēgt 7.pantu.

5. Izteikt 8.pantu šādā redakcijā:

“8.pants. Soda izpildes mērķis

Soda izpildes mērķis ir efektīvi piemērot notiesātajam visus šajā kodeksā noteiktos soda izpildes noteikumus, tādējādi nodrošinot personas resocializāciju un tiesisku uzvedību pēc soda izpildes.”

6. Aizstāt 9.pantā vārdus “sprieduma un režīma” ar vārdiem “nolēmuma vai prokurora priekšraksta par sodu un soda izciešanas kārtības”.

7. Izteikt 10.pantu šādā redakcijā:

“10.pants. Sabiedrības piedalīšanās notiesāto resocializācijā

Sabiedrība piedalās notiesāto resocializācijā atbilstoši šajā kodeksā un citos normatīvajos aktos noteiktajam veidam un apjomam.”

8. Izslēgt 12.pantu.

9. Aizstāt 13.¹ pantā vārdu “vietā” ar vārdu “iestādē”.

10. Papildināt 15.panta pirmo daļu pēc vārdiem “ne vēlāk kā desmit” ar vārdu “darba”.

11. 18.pantā:

aizstāt pirmās daļas pirmajā teikumā vārdu “vietās” ar vārdu “iestādēs”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“Personas, kam piemērots drošības līdzeklis — apcietinājums —, turamas atsevišķi no notiesātajiem, izņemot gadījumus, kad tās piekrīt kopīgai izvietošanai vai iesaistīšanai kopīgos pasākumos un tam piekrīt izmeklēšanas iestāde, prokuratūra vai tiesa, kuras rīcībā ir apcietinātais.”

12. 20.pantā:

aizstāt vārdus “ko izdarījusi” ar vārdiem “ko izdarījis notiesātais vai”;

papildināt pantu ar otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmajā daļā minēto notiesāto tiesību apjomu izmeklēšanas cietumā nosaka šis kodekss.

Šis pants neattiecas uz notiesātajiem, kas izcieš brīvības atņemšanas sodu atklātajos cietumos.”

13. Papildināt kodeksu ar 20.¹ pantu šādā redakcijā:

“20.¹ pants. Brīvības atņemšanas soda izpildes pamatprincipi

Brīvības atņemšanas soda izpildes pamatprincipi ir šajā kodeksā noteiktā soda izpildes kārtības (režīma) un notiesātā resocializācijas (sociālās uzvedības korekcijas un sociālās rehabilitācijas līdzekļi) procesa nodrošināšana.”

14. Izteikt septītās nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Septītā nodaļa

Režims brīvības atņemšanas iestādēs”.

15. 41.pantā:

papildināt otro daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Prasības attiecībā uz notiesātā ārējo izskatu nosaka brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumi.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “darba un audzināšanas” ar vārdu “resocializācijas”.

16. Izteikt 42.panta otro daļu šādā redakcijā:

“Brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumus izvieta visiem notiesātajiem pieejamā vietā.”

17. 45.pantā:

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“Ar brīvības atņemšanu notiesātajiem šajā kodeksā noteiktajā kārtībā un apjomā ir iespējas satikties ar radniekiem un citām personām bez brīvības atņemšanas iestādes pārstāvja klātbūtnes: īslaicīgi — uz laiku no vienas stundas līdz divām stundām, lai veicinātu sociāli lietderīgu saikņu saglabāšanu un atjaunošanu; ilglaicīgi — uz laiku no sešām līdz četrdesmit astoņām stundām, lai veicinātu radniecisko un ģimenes sakaru saglabāšanu.

Ilglaicīgo satikšanos laikā notiesātajam atļauts uzturēties kopā ar radniekiem — vecākiem, bērniem, adoptētājiem, brāļiem un māsām, vectēvu, vecmāti, mazbērniem vai laulāto. Ar brīvības atņemšanas iestādes administrācijas lēmumu var tikt atļautas ilglaicīgās satikšanās arī ar citu personu, ja līdz soda izciešanas sākumam notiesātajam ar šo personu ir bijusi kopēja saimniecība vai kopīgs bērns.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajiem nav atļautas satikšanās ar apcietinātām personām un personām, kuras izcieš sodu citās brīvības atņemšanas iestādēs. Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks ar lēmumu var aizliegt notiesātajam tikt ar konkrētu personu drošības apsvērumu dēļ, un šo lēmumu var apstrīdēt Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmumu var pārsūdzēt administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvās rajona tiesas lēmums nav pārsūdzams.”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks izņēmuma kārtā, individuāli izvērtējot katru gadījumu, var pieņemt pamatotu lēmumu par šā panta pirmajā daļā minētās īslaicīgās satikšanās norisi brīvības atņemšanas iestādes pārstāvja klātbūtnē, ja tas nepieciešams drošības apsvērumu vai kriminālprocesa interešu dēļ vai to lūdz apmeklētājs. Šo lēmumu var apstrīdēt Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ieslodzījuma vietu

pārvaldes priekšnieka lēmumu var pārsūdzēt administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvās rajona tiesas lēmums nav pārsūdzams.”

18. Izteikt 47.¹ pantu šādā redakcijā:

“47.¹ pants. Notiesāto tiesības izmantot televizorus un radiouztvērējus (bez balss ieraksta iespējām)

Notiesātajiem atļauts izmantot brīvības atņemšanas iestādes un personīgos televizorus un radiouztvērējus (bez balss ieraksta iespējām) brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumos noteiktajā laikā un kārtībā.”

19. Izteikt 49.pantu šādā redakcijā:

“49.pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto personu sarakste, telegrammas un telefonsarunas

Notiesātajiem atļauts nosūtīt un saņemt vēstules un telegrammas bez skaita ierobežojumiem.

Notiesātajiem adresētās vēstules un telegrammas izsniedz, kā arī viņu vēstules un telegrammas nosūta adresātiem brīvības atņemšanas iestādes administrācija ne vēlāk kā triju dienu laikā no vēstules un telegrammas saņemšanas vai nodošanas dienas.

Notiesātajiem adresētās un viņu adresātiem nosūtāmās vēstules un telegrammas var aizturēt, ja:

- 1) to saturs apdraud soda izpildes mērķus, brīvības atņemšanas iestādes drošību un tajā noteikto kārtību;
- 2) to satura tālāknodošana varētu veicināt kāda krimināli vai administratīvi sodāma nodarījuma izdarīšanu;
- 3) tās varētu apdraudēt citas personas ar likumu aizsargātās tiesības un intereses;
- 4) sarakstes mērķis ir informācijas apmaiņa starp notiesātajiem, kas kopīgi izdarījuši noziedzīgu nodarījumu.

Aizturētās vēstules un telegrammas reģistrē un uzglabā iestādes darbinieks, kuram uzdots cenzēt saraksti.

Notiesātajiem ir atļautas telefonsarunas par saviem vai adresāta līdzekļiem tādā skaitā, kāds noteikts attiecīgā veida brīvības atņemšanas iestādē un atbilst soda izciešanas režīma pakāpei.

Telefonsarunas, izņemot telefonsarunas ar advokātu, tiek kontrolētas.”

20. Papildināt kodeksu ar 49.¹ pantu šādā redakcijā:

“49.¹ pants. Notiesātā pienākums atgriezties brīvības atņemšanas iestādē

Notiesātajam, kam cietuma priekšnieks devis atļauju atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju, ir pienākums atgriezties brīvības atņemšanas iestādē atļaujā norādītajā laikā.

Ja notiesātais, kam cietuma priekšnieks devis atļauju atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju, atrodies ārpus tās, pēkšņi saslimst un tiek ievietots ārstniecības iestādē un viņa veselības stāvoklis nepieļauj atgriešanos brīvības atņemšanas iestādē noteiktajā laikā, notiesātajam vai viņa radniekiem nekavējoties jāpaziņo cietuma priekšniekam par notiesātā saslimšanu un atrašanās vietu.

Saņemot šā panta otrajā daļā minēto informāciju, brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks sadarbībā ar Ieslodzījuma vietu pārvaldi un ārstniecības iestādi, kurā notiesātais atrodas, lemj par laiku, kad notiesātais atgriezīsies brīvības atņemšanas iestādē, un izvērtē iespēju pārvest notiesāto uz Latvijas cietumu slimnīcu.

Ja notiesātais nespēj atgriezties brīvības atņemšanas iestādē atļaujā norādītajā laikā objektīvu un iepriekš neparedzamu vai nenovēršamu apstākļu dēļ, notiesātā pienākums ir nekavējoties informēt cietuma priekšnieku un atgriezties brīvības atņemšanas iestādē, tikko radusies tāda iespēja.

Notiesātais par neatgriešanos brīvības atņemšanas iestādē atļaujā norādītajā laikā tiek saukts pie atbildības atbilstoši Krimināllikumā paredzētajai kārtībai par izvairīšanos no soda izciešanas, izņemot šā panta otrajā un ceturtajā daļā minētos gadījumus.”

21. Izslēgt 50.² pantu.

22. Izteikt 50.³ pantu šādā redakcijā:

“50.³ pants. Soda izpildes režīma noteikšana

Notiesātie slēgtajos cietumos sodu izcieš trijās režīma pakāpēs — zemākajā, vidējā un augstākajā, bet daļēji slēgtajos cietumos — divās režīma pakāpēs — zemākajā un augstākajā. Notiesātajiem nepilngadīgajiem atklātajos cietumos un audzināšanas iestādēs soda izpildes režīma pakāpes nenosaka.

Soda izpildes režīmu slēgtajos cietumos un daļēji slēgtajos cietumos nosaka šis kodekss, kas paredz soda izpildes režīma:

- 1) pakāpenisku mīkstināšanu, lai sagatavotu notiesāto atbrīvošanai un veicinātu viņa iekļaušanos dzīvē pēc soda izciešanas;
- 2) pastiprināšanu, lai nodrošinātu likuma prasībām atbilstošu notiesātā uzvedību.

Notiesāto var pārvietot no slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstākās pakāpes uz daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstāko pakāpi, bet no daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstākās pakāpes — uz atklāto cietumu, ja:

- 1) notiesātais ir sasniedzis pozitīvi vērtējamus resocializācijas rezultātus;
- 2) attiecīgā pārvietošana veicinās viņa iekļaušanos sabiedrībā pēc atbrīvošanas;
- 3) ir pagājis viens gads pēc soda — ievietošana soda vai disciplinārajā izolatorā — piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu vai pagājuši seši mēneši pēc cita šajā kodeksā noteiktā soda piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu vai notiesātajam ir piemērots šā kodeksa 68.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktais pamudinājums un notiesātais atzīstams par administratīvi nesodītu.

Notiesāto par atsevišķu rupju soda izciešanas režīma pārkāpumu vai sistemātiskiem pārkāpumiem ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot no atklātā cietuma uz daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstāko pakāpi, bet no daļēji slēgtā cietuma — uz slēgtā cietuma soda izciešanas režīma zemāko pakāpi.”

23. 50.⁴ pantā:

izteikt ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātie uzsāk soda izciešanu režīma zemākajā pakāpē. Pēc ievietošanas cietumā viņiem šajā pakāpē jāizcieš ne mazāk kā viena ceturtdaļa no piesprietā soda. Ja notiesātais pirmstiesas apcietinājumā un soda izpildes vietā izcietis vienu ceturtdaļu no piesprietā soda un atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, viņu ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot no soda izciešanas režīma zemākās pakāpes uz soda izciešanas režīma vidējo pakāpi. Ne mazāk kā viena ceturtdaļa no piesprietā soda viņam jāizcieš soda izciešanas režīma vidējā pakāpē, bet atlikusī daļa — soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē. Ja notiesātais pirmstiesas apcietinājumā un soda izpildes vietā izcietis pusi no piesprietā soda un atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, viņu ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot uz soda izciešanas režīma augstāko pakāpi. No soda izciešanas režīma augstākās pakāpes viņu ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot uz daļēji slēgto cietumu, ja notiesātais atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, vai likumā noteiktajā kārtībā pirms termiņa atbrīvot, ja notiesātais atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 1., 2. un 3.punktā minētajiem nosacījumiem.

Notiesātie ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) un personas, kurām nāves sods aizstāts ar brīvības atņemšanu, soda izciešanu uzsāk režīma zemākajā pakāpē. Pēc ievietošanas cietumā viņiem šajā pakāpē jāizcieš ne mazāk kā septiņi gadi. Ja notiesātais pirmstiesas apcietinājumā un soda izpildes vietā izcietis vismaz septiņus gadus no piesprietā soda un atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, viņu ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot no soda izciešanas režīma zemākās

pakāpes uz soda izciešanas režīma vidējo pakāpi. Ne mazāk kā 10 gadus no piesprietā soda viņam jāizcieš soda izciešanas režīma vidējā pakāpē, bet atlikusī daļa — soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē. No soda izciešanas režīma augstākās pakāpes notiesāto var atbrīvot no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa likumā noteiktajā kārtībā, ja viņš atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 1., 2. un 3.punktā minētajiem nosacījumiem.”;

aizstāt septītās daļas 5.punktā vārdus “tranzistoru radiouztvērēju” ar vārdiem “radiouztvērēju (bez balss ieraksta iespējām)”.

24. 50.⁵ pantā:

aizstāt pirmās daļas 3.punktā vārdus “ja viņi agrāk izcietuši sodu cietumā” ar vārdiem “ja viņi agrāk izcietuši sodu brīvības atņemšanas iestādē, par kuru sodāmība nav noņemta vai dzēsta”;

izteikt trešo, ceturto, piekto, sesto, septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“Pēc ievietošanas cietumā notiesātajam ne mazāk kā viena ceturtdaļa no piesprietā soda laika jāizcieš soda izciešanas režīma zemākajā pakāpē. Ne mazāk kā viena ceturtdaļa no piesprietā soda viņam jāizcieš soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē.

Ja notiesātais pirmstiesas apcietinājumā un soda izpildes vietā izcietis vienu ceturtdaļu no piesprietā soda un atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, viņu ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot no soda izciešanas režīma zemākās pakāpes uz soda izciešanas režīma augstāko pakāpi.

Notiesāto no soda izciešanas režīma augstākās pakāpes ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot uz atklāto cietumu, ja notiesātais atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, vai atbrīvot no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa likumā noteiktajā kārtībā, ja viņš atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 1., 2. un 3.punktā minētajiem nosacījumiem.

Sievietes, kas notiesātas ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums), soda izciešanu uzsāk soda izciešanas režīma zemākajā pakāpē. Pēc ievietošanas cietumā viņām šajā pakāpē jāizcieš ne mazāk kā septiņi gadi. Ja notiesātā pirmstiesas apcietinājumā un soda izpildes vietā izcietusi vismaz septiņus gadus no piesprietā soda un atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem, viņu ar brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas lēmumu var pārvietot no soda izciešanas režīma zemākās pakāpes uz soda izciešanas režīma augstāko pakāpi. No soda izciešanas režīma augstākās pakāpes notiesāto var atbrīvot no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa likumā noteiktajā kārtībā, ja viņa atbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 1., 2. un 3.punktā minētajiem nosacījumiem.

Notiesātajiem, kuri sodu izcieš daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē, ir tiesības:

- 1) izmantot gadā astoņas ilglaicīgas satikšanās — no divdesmit četrām līdz četrdesmit astoņām stundām un astoņas īslaicīgas satikšanās — no pusotras stundas līdz divām stundām;
- 2) iepirkties cietuma veikalā par naudas summu vienas Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā;
- 3) izmantot sešas telefonsarunas mēnesī;
- 4) izmantot tiesības, kas paredzētas šā kodeksa 50.⁴ panta septītās daļas 5., 6., 7., 8., 9. un 10.punktā;
- 5) ar cietuma priekšnieka atļauju īslaicīgi atstāt cietuma teritoriju līdz septiņām diennaktīm gadā vai līdz piecām diennaktīm sakarā ar tuva radnieka nāvi vai smagu slimību, kas apdraud slimā dzīvību. Ārpus cietuma pavadītais laiks ieskaitāms soda izciešanas laikā.

Notiesātajiem, kuri sodu izcieš daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma zemākajā pakāpē, ir tiesības:

- 1) izmantot gadā piecas ilglaicīgas satikšanās — no divpadsmit līdz divdesmit četrām stundām un četras īslaicīgas satikšanās — no pusotras stundas līdz divām stundām;
- 2) dienas kārtībā paredzētajā laikā iepirkties cietuma veikalā par naudas summu, kas nepārsniedz trīs ceturtdaļas no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas;
- 3) izmantot divas telefonsarunas mēnesī;
- 4) izmantot tiesības, kas paredzētas šā kodeksa 50.⁴ panta devītās daļas 5., 6., 7., 8. un 9.punktā.”;

papildināt pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“Šajā pantā minētās tiesības ar cietuma priekšnieka atļauju īslaicīgi atstāt cietuma teritoriju neattiecas uz personām, kas notiesātas ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums), un personām, kurām nāves sods aizstāts ar brīvības atņemšanu.”

25. 50.⁶ pantā:

aizstāt ceturtajā daļā vārdus un skaitli “Ja notiesātais nav disciplināri sodīts pēdējo 30 dienu laikā” ar vārdiem un skaitli “Ja notiesātajam pēdējo 30 dienu laikā nav ticis piemērots sods par soda izciešanas režīma pārkāpumiem vai administratīvais sods”;

izslēgt piekto daļu;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“Ar cietuma priekšnieka atļauju notiesātais var iegūt izglītību izglītības iestādēs, kas atrodas ārpus tās pašvaldības administratīvās teritorijas, kurā atrodas brīvības atņemšanas iestāde. Ar cietuma priekšnieka atļauju notiesātais var atstāt iestādes teritoriju uz laiku, kas nepieciešams eksāmenu kārtošanai vispārējās vai profesionālās izglītības iestādē.”

26. 50.⁷ pantā:

izteikt otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Šādā gadījumā notiesāto pārvieto uz daļēji slēgtā cietuma augstāko pakāpi.”;

aizstāt piektās daļas 1.punktā skaitli “12” ar skaitli “15”;

aizstāt piektās daļas 4.punktā vārdu “sešas” ar vārdu “astoņas”;

papildināt pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“Nepilngadīgajam notiesātajam, kurš cietis no prettiesiskām darbībām, tiek nodrošināta iespēja saņemt palīdzību atbilstoši normatīvajiem aktiem par palīdzību bērniem, kuri cietuši no prettiesiskām darbībām.”

27. 50.⁹ pantā:

aizstāt otrās daļas otrajā teikumā vārdus “Brīvības atņemšanas administratīvās komisijas” ar vārdiem “Brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas”;

papildināt pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“Brīvības atņemšanas iestādes administratīvā komisija izskata:

- 1) notiesātā iesniegumu par noteiktā soda izciešanas režīma mīkstināšanu;
- 2) notiesātā iesniegumu par ierosinājuma nosūtīšanu tiesai par iespējamu atbrīvošanu no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa;
- 3) brīvības atņemšanas iestādes administrācijas priekšlikumu par notiesātajam noteiktā soda izciešanas režīma pastiprināšanu;
- 4) brīvības atņemšanas iestādes administrācijas priekšlikumu tiesai par notiesātajam noteiktā papildsoda — policijas kontrole — termiņa samazināšanu vai atcelšanu.

Šā panta piektajā daļā minētie notiesātā iesniegumi adresējami brīvības atņemšanas iestādes priekšniekam.”

28. 50.¹¹ pantā:

aizstāt otrās daļas 1.punktā vārdu “zemāko” ar vārdu “augstāko”;

izteikt otrās daļas 3.punktu šādā redakcijā:

“3) pārvietot notiesāto, kas sodu izcieš slēgtajā cietumā, no soda izciešanas režīma augstākās pakāpes uz soda izciešanas režīma vidējo pakāpi;”;

papildināt otro daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) pārvietot notiesāto, kas sodu izcieš daļēji slēgtajā cietumā, no soda izciešanas režīma augstākās pakāpes uz soda izciešanas režīma zemāko pakāpi;”;

papildināt otrās daļas 4.punktu pēc vārdiem “pārvietot notiesāto no” ar vārdiem “slēgtā cietumā”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“Izskatot ierosinājumu atbrīvojot notiesāto no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa, administratīvā komisija ņem vērā viņa uzvedību brīvības atņemšanas iestādē, kā arī Valsts probācijas dienesta sagatavoto izvērtēšanas ziņojumu par notiesāto.”;

aizstāt sestajā daļā vārdus “stājas spēkā” ar vārdu “izpildāms”.

29. 50.¹² pantā:

aizstāt ceturtajā daļā skaitli “30” ar skaitli “40”;

izteikt desmito daļu šādā redakcijā:

“Atkārtota lietas izskatīšana par soda izciešanas režīma mīkstināšanu vai ierosinājuma nosūtīšanu tiesai par notiesātā iespējamu atbrīvošanu no soda izciešanas nosacīti pirms termiņa pieļaujama ne agrāk kā pēc trim mēnešiem no lēmuma pieņemšanas dienas.”;

papildināt pantu ar vienpadsmito, divpadsmito, trīspadsmito, četrpadsmito un piecpadsmito daļu šādā redakcijā:

“Komisijas sēdē neskata notiesātā iesniegumu par soda izciešanas režīma mīkstināšanu, ja:

- 1) nav beidzies šajā likumā noteiktais soda termiņš, pēc kura notiesāto varētu pārvietot soda izciešanai uz citu cietumu vai soda izciešanas režīma pakāpi;
- 2) notiesātais neatbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem.

Komisijas sēdē neskata notiesātā iesniegumu par ierosinājuma nosūtīšanu tiesai par notiesātā nosacītu pirmstermiņa atbrīvošanu, ja:

- 1) nav izciesta Krimināllikumā noteiktā soda daļa, pēc kuras izciešanas notiesātais varētu pretendēt uz nosacītu pirmstermiņa atbrīvošanu;
- 2) notiesātais neatbilst šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem.

Ja brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks konstatē, ka notiesātais neatbilst vismaz vienam no šā panta vienpadsmitajā vai divpadsmitajā daļā minētajiem nosacījumiem, iesniegumu izskatīšanai komisijas sēdē nevirza, bet nodod atpakaļ notiesātajam, norādot iemeslus šā iesnieguma nevirzīšanai un laiku, kad notiesātajam radīsies tiesības uz soda izciešanas režīma mīkstināšanu vai nosacītu pirmstermiņa atbrīvošanu no soda izciešanas.

Ja, izskatot jautājumu par noteiktā soda izciešanas režīma mīkstināšanu vai ierosinājuma nosūtīšanu tiesai par notiesātā nosacītu pirmstermiņa atbrīvošanu, notiesātais traucē brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas sēdes gaitu un nepilda komisijas priekšsēdētāja norādījumus, notiesāto izraida no komisijas sēdes telpas. Šādā gadījumā notiesātā iesniegumu neizskata un par to izdara atzīmi komisijas sēdes protokolā.

Ja, izskatot jautājumu par soda izciešanas režīma pastiprināšanu, notiesātais traucē brīvības atņemšanas iestādes administratīvās komisijas sēdes gaitu un nepilda komisijas priekšsēdētāja norādījumus, notiesāto izraida no sēdes telpas un jautājumu par soda izciešanas režīma pastiprināšanu izskata bez viņa klātbūtnes.”

30. 56.¹⁰ pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “vietu” ar vārdu “iestāžu”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Brīvības atņemšanas iestādes administrācija nodrošina darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasību ievērošanu minēto darbu laikā.”

31. Izslēgt devīto nodaļu.

32. Papildināt kodeksu ar devīto “A” nodaļu šādā redakcijā:

“Devītā “A” nodaļa

Ar brīvības atņemšanu notiesāto resocializācija

61.¹ pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto resocializācija

Ar brīvības atņemšanu notiesāto resocializācijas process (turpmāk — notiesāto resocializācija) ir sociālās uzvedības korekcijas un sociālās rehabilitācijas pasākumu kopums, kura mērķis ir veicināt notiesātā tiesisku uzvedību un veidot viņam sociāli pozitīvu vērtību izpratni.

Ar brīvības atņemšanu notiesāto sociālās uzvedības korekcija (turpmāk — notiesāto sociālās uzvedības korekcija) ir līdzekļu kopums, kas brīvības atņemšanas soda izpildes ietvaros tiek īstenots, lai veicinātu notiesātā tiesisku uzvedību un novērstu prettiesiskas uzvedības iemeslus.

Ar brīvības atņemšanu notiesāto sociālā rehabilitācija (turpmāk — notiesāto sociālā rehabilitācija) ir līdzekļu kopums, kas brīvības atņemšanas soda izpildes ietvaros tiek īstenots, lai notiesātais saglabātu vai apgūtu sociālās iemaņas, profesionālās vai vispārīgās zināšanas un prasmes. Šajā kodeksā noteiktā notiesāto sociālā rehabilitācija nav normatīvajos aktos noteiktā sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības sniegšana.

Notiesāto piedalīšanās resocializācijā ir stimulējama un pozitīvi novērtējama šajā kodeksā noteiktajā kārtībā.

61.² pants. Notiesāto resocializācijas līdzekļi

Notiesāto resocializāciju īsteno, piemērojot notiesāto sociālās uzvedības korekcijas vai sociālās rehabilitācijas līdzekļus.

Notiesāto resocializācijas līdzekļus piemēro individuālā vai grupu darba formā atbilstoši brīvības atņemšanas iestādes veidam, notiesātajam noteiktajam soda izpildes režīmam un notiesātā risku un vajadzību novērtējumam.

61.³ pants. Notiesāto sociālās rehabilitācijas līdzekļi

Notiesāto sociālās rehabilitācijas līdzekļi ir:

- 1) izglītošana — notiesātā iesaistīšana vispārējās, profesionālās un interešu izglītības programmās;
- 2) šajā kodeksā noteiktā notiesāto iesaistīšana sabiedriski lietderīgā nodarbināšanā (notiesāto darbs brīvības atņemšanas iestāžu saimnieciskajā apkalpē, komersanta izveidotajās darba vietās brīvības atņemšanas iestādē vai ārpus tās atkarībā no notiesātajam noteiktā soda izciešanas režīma, likumā noteiktā nodarbināšana bez atlīdzības);
- 3) notiesātā sociālo problēmu risināšana, ņemot vērā ieslodzījuma radītās sekas (notiesātā sociālo prasmju uzlabošana, atjaunošana un apguves nodrošināšana, informācijas sniegšana par sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības saņemšanas iespējām pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes, personu apliecinošu dokumentu kārtošana);

- 4) psiholoģiskā aprūpe — notiesātā psiholoģiskā izpēte, psiholoģiskā konsultēšana, kā arī psiholoģiskās palīdzības sniegšana krīzes situācijā brīvības atņemšanas vietā;
- 5) brīvā laika pasākumu organizēšana — notiesātā iesaistīšana kultūras, informatīvos, mākslas, pašdarbības un sporta pasākumos.

61.⁴ pants. Notiesāto sociālās uzvedības korekcijas līdzeklis

Notiesāto sociālās uzvedības korekcijas līdzeklis ir sociālās uzvedības korekcijas programma.

61.⁵ pants. Resocializācijas darba norise

Divu mēnešu laikā pēc notiesātā ievietošanas brīvības atņemšanas iestādē soda izciešanas uzsākšanai iestādes priekšnieks nodrošina notiesātā risku un vajadzību izvērtēšanu, nosakot:

- 1) notiesātā resocializācijas vajadzības, antisociālas uzvedības un atkārtota noziedzīga nodarījuma izdarīšanas riska pakāpi brīvības atņemšanas iestādē;
- 2) piemērotākos sociālās uzvedības korekcijas vai sociālās rehabilitācijas līdzekļus un citus pasākumus, kas īstenojami soda izpildes laikā un iekļaujami notiesātā resocializācijas plānā.

Atkārtots notiesātā risku un vajadzību izvērtējums tiek veikts ne retāk kā reizi gadā visā soda izciešanas laikā. Atbilstoši risku un vajadzību izvērtējuma rezultātiem tiek izdarīti grozījumi notiesātā resocializācijas plānā.

Notiesāto resocializācijas īstenošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Notiesāto resocializāciju organizē brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks, un tās īstenošanā piedalās visi brīvības atņemšanas iestādes darbinieki un normatīvajos aktos noteiktie citu institūciju pārstāvji.

61.⁶ pants. Ar brīvības atņemšanu notiesātā resocializācijas plāns

Notiesātā resocializācijas plānā tiek paredzēta notiesātā resocializācijas gaita un atspoguļoti notiesātā resocializācijas rezultāti. Resocializācijas plānu veido kā notiesātā personas lietas sadaļu.”

33. Izteikt 62.panta tekstu šādā redakcijā:

“Brīvības atņemšanas iestādē resocializācijas ietvaros tiek nodrošinātas mācības, lai notiesātie jaunieši varētu iegūt vispārējo izglītību.

Ar brīvības atņemšanu notiesāto vispārīzglītojošās mācības veicināmas un ņemamas vērā, nosakot viņu resocializācijas pakāpi.”

34. 64.pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“**64.pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto profesionālā izglītība**”;

aizstāt pirmajā daļā vārdus “Brīvības atņemšanas iestādēs” ar vārdiem “Brīvības atņemšanas iestādē resocializācijas ietvaros”.

35. Izteikt 65.pantu šādā redakcijā:

“**65.pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto profesionālās kvalifikācijas celšana**

Brīvības atņemšanas iestādē resocializācijas ietvaros var organizēt ar brīvības atņemšanu notiesāto profesionālās kvalifikācijas celšanu un iesaistīšanu jaunu specialitāšu apgūvē, kas var būt noderīgas pēc soda izciešanas.

Ar brīvības atņemšanu notiesāto profesionālā apmācība vai profesionālās kvalifikācijas celšana veicināma un ņemama vērā, nosakot viņu resocializācijas pakāpi.”

36. 68.pantā:

izteikt pirmās daļas 5.punktu šādā redakcijā:

- “5) atzīt notiesāto par atbilstošu šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem pirms tajā noteiktā termiņa beigām;”;

izslēgt otro daļu;

papildināt pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmās daļas 5.punktā minētais pamudinājums neattiecas uz administratīvā soda spēkā esamību.

Brīvības atņemšanas iestādes administrācija var atzīt notiesāto par atbilstošu šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā minētajiem nosacījumiem pirms tajā noteiktā termiņa beigām, ja ir pagājuši:

- 1) ne mazāk kā seši mēneši pēc soda — ievietošana soda izolatorā — piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu;
- 2) ne mazāk kā trīs mēneši pēc soda — ievietošana disciplinārajā izolatorā — piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu;
- 3) ne mazāk kā trīs mēneši pēc cita šajā kodeksā noteiktā soda piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu, ja sods piemērots pilngadīgai personai, vai ne mazāk kā viens mēnesis, ja sods piemērots nepilngadīgai personai.”

37. 70.pantā:

papildināt pirmo daļu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

- “1¹) aizliegt izmantot personīgo televizoru vai radiouztvērēju (bez balss ieraksta iespējām) uz laiku līdz vienam mēnesim un likt to nodot glabāšanā brīvības atņemšanas iestādes noliktavā vai atdot personām, kas to nodevušas lietošanā notiesātajam;”;

papildināt ceturto daļu ar 4.¹ punktu šādā redakcijā:

- “4¹) atteikšanās no došanās uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai, ja notiesātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem;”;

papildināt pantu ar septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmās daļas 1.¹ punktā paredzēto sodu piemēro tikai par brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumos minētās personīgā televizora vai radiouztvērēja (bez balss ieraksta iespējām) lietošanas kārtības pārkāpšanu.

Ja pastaigas laikā tiek pārkāpti brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumos minētie pastaigu kārtības nosacījumi, pastaiga tiek pārtraukta un notiesātajam piemēro sodu par soda izciešanas režīma pārkāpšanu.”

38. Papildināt 71.pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajam, kurš pārkāpj soda izciešanas režīmu soda vai disciplinārajā izolatorā, var piemērot visus šajā kodeksā paredzētos sodus par soda izciešanas režīma pārkāpumiem, arī atkārtotu ievietošanu soda vai disciplinārajā izolatorā, par kuras sākumu uzskatāma iepriekšējā soda izciešanas pēdējā diena.”

39. Aizstāt 72.pantā vārdu “disciplinārsodus” ar vārdiem “sodus par soda izciešanas režīma pārkāpumiem”.

40. Izteikt 74.pantu šādā redakcijā:

“74.pants. Režims soda un disciplinārajos izolatoros

Notiesātajiem, kurus tur soda vai disciplinārajos izolatoros, nav tiesību satikties, saņemt sūtījumus, pienesumus un bandroles, iegādāties pārtikas produktus, nosūtīt vēstules privātpersonām un lietot galda spēles; viņiem aizliegts smēķēt un skatīties televizoru.

Notiesātajiem, kurus tur disciplinārajos izolatoros, atļauj katru dienu vienu stundu ilgu pastaigu un saraksti ar ģimeni.

Notiesātie, kurus tur soda izolatoros un ved uz darbu, strādā atsevišķi no citiem notiesātajiem.

Notiesātajiem, kurus tur disciplinārajos izolatoros, nodrošina uzsāktās izglītības apguvi un profesionālo apmācību.”

41. Izslēgt 77.panta trešās daļas otro teikumu.

42. Izteikt piektās sadaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Piektā sadaļa

Pamats atbrīvošanai no soda izciešanas; palīdzība personām, kas atbrīvotas no brīvības atņemšanas iestādēm; to novērošana un uzraudzība”.

43. 112.pantā:

izslēgt pirmās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“Ja atbrīvojamā persona atbrīvošanas dienā nepieņem vai atstāj ieslodzījuma vietā tai piederošās mantas, ieslodzījuma vietā tās uzglabā trīs mēnešus pēc personas atbrīvošanas. Pēc šā termiņa beigām brīvības atņemšanas iestādē notiesātā mantas iznīcina atbilstoši normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā veicama valstij piekritīgās mantas uzskaitē, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā.”

44. Izteikt 115.panta otro daļu šādā redakcijā:

“Iesniegumā un tam pievienotajos materiālos jābūt ziņām, kas raksturo notiesātā uzvedību, iesaisti resocializācijas pasākumos un resocializācijas rezultātus, viņa attieksmi pret darbu un mācībām visā soda izciešanas laikā, kā arī Valsts probācijas dienesta sagatavotajam izvērtēšanas ziņojumam par notiesāto.”

45. Aizstāt 115.¹ panta otrajā daļā vārdu “piecu” ar vārdu “desmit”.

46. Aizstāt 119.panta pirmajā daļā vārdus “Nodarbinātības valsts dienestā” ar vārdiem “Nodarbinātības valsts aģentūrā”.

47. Aizstāt 133.panta pirmajā daļā vārdu “piecu” ar vārdu “desmit”.

48. Papildināt 134.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātais priekšzīmīgi pilda piespiedu darbu un citus viņam uzliktos pienākumus un faktiski ir izciesta ne mazāk kā puse no noteiktā soda, piespiedu darba izpildes institūcija var sagatavot un iesniegt rajona (pilsētas) tiesai iesniegumu par notiesātā atbrīvošanu no turpmākas soda izciešanas. Piespiedu darba izpilde līdz lietas izskatīšanai tiesā netiek apturēta.”

49. Papildināt 135.pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Ja piespiedu darba izpildes institūcija pieņemusi lēmumu noraidīt notiesātā iesniegumu ar lūgumu atļaut izbraukt no valsts vai citu svarīgu iemeslu dēļ atļaut uz laiku neveikt piespiedu darbu, notiesātajam nekavējoties jāuzsāk vai jāturpina piespiedu darba izpilde.”

50. Papildināt 136.pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātais ir jaunāks par 15 gadiem vai līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai turpina iegūt pamatizglītību, viņu drīkst nodarbināt ne ilgāk par divām stundām dienā un 10 stundām nedēļā, ja piespiedu darbu veic mācību gada laikā, un ne ilgāk par četrām stundām dienā un 20 stundām nedēļā, ja piespiedu darbu veic brīvlaikā.

Ja notiesātais ir vecāks par 15 gadiem, bet nav sasniedzis 18 gadu vecumu un neturpina iegūt pamatizglītību, viņu drīkst nodarbināt ne ilgāk par septiņām stundām dienā un 35 stundām nedēļā.”

51. Papildināt 138.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem un atsakās doties uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai, šāda viņa rīcība tiek uzskatīta par piespiedu darba izpildes nosacījumu un kārtības pārkāpumu.”

52. Aizstāt 155.panta pirmās daļas 1.punktā vārdu “piecu” ar vārdu “desmit”.

53. Papildināt kodeksu ar 159.pantu šādā redakcijā:

“159.pants. Atteikšanās no alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā vai tās rezultātu pārbaudes un šādas atteikšanās sekas

Ja nosacīti notiesātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem un atsakās doties uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai, šāda nosacīti notiesātā rīcība uzskatāma par viņam noteikto pienākumu nepildīšanu.”

54. Papildināt pārejas noteikumus ar 17., 18., 19., 20., 21., 22. un 23.punktu šādā redakcijā:

“17. No dienas, kad stājas spēkā šā kodeksa 50.³, 50.⁴, 50.⁵, 50.⁷ un 50.¹¹ panta grozījumi, kas paredz pāreju uz divām soda izciešanas režīma pakāpēm daļēji slēgtajā cietumā, līdz 2015.gada 1.janvārim apstākļus, kādos tiek turēta persona, kurai tiesa neizciesto sodu — piespiedu darbs vai naudas sods — aizstāj ar arestu, pielīdzina to notiesāto turēšanas apstākļiem, kuri sodu izcieš daļēji slēgtā cietumā soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē.

18. Šā kodeksa 61.⁵ panta otrā daļa attiecībā uz regulāru notiesātā riska un vajadzību izvērtēšanu stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

19. Ministru kabinets līdz 2012.gada 1.martam nosaka šā kodeksa 61.⁵ panta trešajā daļā paredzēto notiesāto resocializācijas īstenošanas kārtību.

20. Šā kodeksa 61.⁶ pants par resocializācijas plānu stājas spēkā 2012.gada 1.aprīlī un attiecas uz personām, kas pēc minētā datuma tiek ievietotas brīvības atņemšanas iestādē soda izpildei. Resocializācijas plāni pārējām ar brīvības atņemšanas sodu notiesātajām personām sagatavojami līdz 2013.gada 1.janvārim. Ar brīvības atņemšanu notiesātajam, kamēr viņam nav veikts šā kodeksa 61.⁵ pantā noteiktais risku un vajadzību izvērtējums, resocializācijas līdzekļus piemēro, ievērojot soda izpildes plānā noteikto, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un sabiedriskās bīstamības pakāpi, notiesātā personību, kā arī uzvedību un attieksmi pret darbu.

21. Šā kodeksa 50.³, 50.⁴, 50.⁵, 50.⁷ un 50.¹¹ panta grozījumi, kas paredz pāreju uz divām soda izciešanas režīma pakāpēm daļēji slēgtajā cietumā, stājas spēkā trīs mēnešus pēc šo grozījumu pieņemšanas dienas.

22. Lai nodrošinātu šā kodeksa 50.³, 50.⁴, 50.⁵, 50.⁷ un 50.¹¹ pantā paredzēto pāreju uz divām soda izciešanas režīma pakāpēm daļēji slēgtajos cietumos, brīvības atņemšanas iestādes administratīvā komisija triju mēnešu laikā pēc šā kodeksa 50.³, 50.⁴, 50.⁵, 50.⁷ un 50.¹¹ panta grozījumu spēkā stāšanās nodrošina lēmuma pieņemšanu par soda izciešanas režīmu notiesātajiem, kas sodu izcieš daļēji slēgtā cietuma režīma zemākajā un vidējā pakāpē, ņemot vērā šādus nosacījumus:

- 1) soda izciešana režīma augstākajā pakāpē nosakāma tiem notiesātajiem, kuri izcietuši šā kodeksa 50.⁵ pantā noteikto soda daļu un kuriem no soda piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu ir pagājis šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā noteiktais laiks, ja šāds sods ticis viņiem piemērots un viņi uzskatāmi par administratīvi nesodītiem;
- 2) soda izciešana režīma augstākajā pakāpē nosakāma tiem notiesātajiem, kuri minēto grozījumu spēkā stāšanās dienā izcieš sodu daļēji slēgtā cietuma režīma vidējā pakāpē un nav izcietuši šā kodeksa 50.⁵ pantā noteikto soda daļu, bet kuriem no soda piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumu ir pagājis šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā noteiktais laiks, ja šāds sods ticis viņiem piemērots un viņi uzskatāmi par administratīvi nesodītiem;
- 3) soda izciešana režīma zemākajā pakāpē nosakāma tiem notiesātajiem, kuri ir izcietuši šā kodeksa 50.⁵ pantā noteikto soda daļu, bet kuriem no soda piemērošanas par soda izciešanas režīma pārkāpumiem nav pagājis šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā noteiktais laiks vai kuri uzskatāmi par administratīvi sodītiem. Šos notiesātos pēc šā kodeksa 50.³ panta trešās daļas 3.punktā noteiktā termiņa beigām brīvības atņemšanas iestādes administratīvā komisija var pārvietot uz daļēji slēgto cietumu soda izciešanai režīma augstākajā pakāpē.

23. No 2012.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 1.janvārim brīvības atņemšanas iestāde papildus šā kodeksa 112.² panta otrajā daļā minētajai informācijai nosūta bāriņtiesai informāciju arī par to, vai noziedzīgajā nodarījumā cietušais ir bijis nepilngadīgs, ja persona, kas tiek atbrīvota no brīvības atņemšanas iestādes, sodu izcieta par Krimināllikuma 159., 160., 161., 162., 162.¹, 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28.jūlijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 28.07.2011., Nr.117.

365. 263L/10 Grozījumi likumā “Par pievienotās vērtības nodokli”

Izdarīt likumā “Par pievienotās vērtības nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 9., 24.nr.; 1996, 11.nr.; 1997, 24.nr.; 1999, 10., 24.nr.; 2001, 1., 7., 24.nr.; 2002, 21.nr.; 2003, 2., 15., 24.nr.; 2004, 2., 6., 8., 10., 23.nr.; 2005, 2., 14., 24.nr.; 2006, 14.nr.; 2007, 3.nr.; 2008, 5., 24.nr.; 2009, 2., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 178., 200.nr.; 2010, 59., 199., 206.nr.; 2011, 65.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 16.punktu šādā redakcijā:

“16) **nelietots nekustamais īpašums:**

- a) jaunuzcelta ēka vai būve (arī tajā iemontētās stacionārās iekārtas), ja to pēc pieņemšanas ekspluatācijā neizmanto,
- b) jaunuzcelta ēka vai būve (arī tajā iemontētās stacionārās iekārtas), ja to izmanto un pirmo reizi pārdod gada laikā pēc pieņemšanas ekspluatācijā,
- c) ēka vai būve, ja to pēc renovācijas, rekonstrukcijas vai restaurācijas darbu pabeigšanas neizmanto,
- d) ēka vai būve, ja to pēc renovācijas, rekonstrukcijas vai restaurācijas darbu pabeigšanas izmanto un pirmo reizi pārdod gada laikā pēc pieņemšanas ekspluatācijā,
- e) nepabeigtās celtniecības objekts — ēka vai būve, ja tā nav pieņemta ekspluatācijā,
- f) ēka vai būve, ja tai veic renovāciju, rekonstrukciju vai restaurāciju, bet tā vēl nav pieņemta ekspluatācijā;”

papildināt pantu ar 42.punktu šādā redakcijā:

“42) **izsoles cena** — vērtība, kas saskaņā ar Civilprocesa likumu atbilst pilnai nosolītajai cenai, augstākajai nosolītajai cenai vai izsoles sākumcenai gadījumos, kad izsole pasludināta par nenotikušu.”

2. 2.pantā:

izteikt septiņpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(17) Ar nodokli ir apliekama starpība starp ēkas vai būves pārdošanas vērtību un šīs ēkas vai būves vērtību pirms renovācijas, rekonstrukcijas vai restaurācijas darbu uzsākšanas, ja tiek pārdots šā likuma 1.panta 16.punkta “c”, “d” vai “f” apakšpunktā minētais nelietotais nekustamais īpašums.”;

izslēgt 17.¹ daļu;

izslēgt 21.⁴ daļā vārdus “(pilna nosolītā cena, augstākā nosolītā cena vai izsoles sākumcena gadījumos, kad izsole pasludināta par nenotikušu)”;

izslēgt 21.⁵ daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar 21.⁶, 21.⁷, 21.⁸, 21.⁹, 21.¹⁰ un 21.¹¹ daļu šādā redakcijā:

“(21⁶) Ja apliekamā persona nav paziņojusi tiesu izpildītājam šā panta 21.⁵ daļā minēto informāciju un tiesu izpildītājs konstatē, ka izsoles izsludināšanas dienā izsolē pārdodamā manta ir kustamā manta, ar nodokli ir apliekama izsoles cena.

(21⁷) Ja apliekamā persona nav paziņojusi tiesu izpildītājam šā panta 21.⁵ daļā minēto informāciju un tiesu izpildītājs konstatē, ka izsoles izsludināšanas dienā izsolē pārdodamā manta ir nekustamā manta, tiesu izpildītājs vērtē, vai minētā nekustamā manta atbilst nelietota nekustamā

īpašuma statusam saskaņā ar šā likuma 1.panta 16.punktu vai apbūves zemes statusam saskaņā ar šā likuma 1.panta 39.punktu.

(21⁸) Informāciju, ko tiesu izpildītājam nepieciešams noskaidrot, lai konstatētu nekustamā īpašuma atbilstību nelietota nekustamā īpašuma vai apbūves zemes statusam, nosaka Ministru kabinets.

(21⁹) Ja tiesu izpildītājs, veicot šā panta 21.⁷ daļā noteikto vērtēšanu, konstatē, ka izsoles izsludināšanas dienā izsolē pārdodamā manta atbilst šā likuma 1.panta 16.punkta “a”, “b” vai “e” apakšpunktā minētajam nelietota nekustamā īpašuma vai apbūves zemes statusam, ar nodokli apliek izsoles cenu.

(21¹⁰) Ja tiesu izpildītājs, veicot šā panta 21.⁷ daļā noteikto vērtēšanu, konstatē, ka izsoles izsludināšanas dienā izsolē pārdodamā manta atbilst šā likuma 1.panta 16.punkta “c”, “d” vai “f” apakšpunktā minētajam nelietota nekustamā īpašuma statusam, ar nodokli apliek starpību starp nekustamā īpašuma iegādes vērtību saskaņā ar zemesgrāmatā pieejamo informāciju un šā nekustamā īpašuma izsoles cenu.

(21¹¹) Ja tiesu izpildītājs, veicot šā panta 21.⁷ daļā noteikto vērtēšanu, konstatē, ka izsolē pārdodamā manta neatbilst nelietota nekustamā īpašuma statusam saskaņā ar šā likuma 1.panta 16.punktu vai apbūves zemes statusam saskaņā ar šā likuma 1.panta 39.punktu, nodokli šim darījumam nepiemēro.”

3. 3.pantā:

papildināt 1.³ daļas 6.punkta “b” apakšpunktu ar tekstu šādā redakcijā:

“Fiskālais pārstāvis pēc katra taksācijas perioda beigām pārliecinās, ka iespējamā nodokļa parāda summa nav lielāka par šajā apakšpunktā minētā galvojuma apmēru. Ja galvojuma apmērs nav pietiekams, lai segtu iespējamo nodokļa parādu, fiskālais pārstāvis nodrošina tā palielināšanu;”;

papildināt pantu ar 1.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(1⁴) Ministru kabinets nosaka kritērijus apliecinājumā norādāmā iespējamā nodokļa parāda segšanai paredzamā apmēra samazināšanai, šā apmēra samazināšanas kārtību un darījumus, attiecībā uz kuriem šis apliecinājums nav nepieciešams.”;

izslēgt 5.⁶ daļas pirmajā teikumā vārdus un skaitli “kuru kopējā vērtība pārsniegtu 35 000 latu”;

papildināt 8.¹ daļu ar 6.punktu šādā redakcijā:

“6) saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām” ir apturēta apliekamās personas saimnieciskā darbība.”;

aizstāt 8.³ daļas 2.punktā skaitļus un vārdus “2. un 4.punktu” ar skaitļiem un vārdiem “2., 4. vai 6.punktu”;

aizstāt 8.⁴ daļas ievaddaļā skaitļus un vārdus “2. vai 4.punktu” ar skaitļiem un vārdiem “2., 4. vai 6.punktu”;

papildināt 8.⁴ daļu ar 5.punktu šādā redakcijā:

“5) pēc tam, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par apliekamās personas saimnieciskās darbības atjaunošanu.”

4. 6.pantā:

izslēgt pirmās daļas 23.punktā vārdu “pirmo”;

izteikt pirmās daļas 26.punktu šādā redakcijā:

“26) pasta pakalpojumus, ko sniedz universālā pasta pakalpojuma sniedzējs:

- a) tādu vēstuļu korespondences sūtījumu savākšanu, šķirošanu, pārvadāšanu un piegādi, kuru svars nepārsniedz divus kilogramus,
- b) tādu pasta paku savākšanu, šķirošanu, pārvadāšanu un piegādi, kuru svars nepārsniedz 10 kilogramus;”;

papildināt pirmo daļu ar 26.¹ punktu šādā redakcijā:

“26¹) pasta apmaksas zīmes, ko laiž apgrozībā un piegādā saskaņā ar Pasta likumu;”

5. Papildināt 6.² pantu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) avīzēm, žurnāliem, biļeteniem un citiem periodiskajiem izdevumiem, kuri iznāk ne retāk kā reizi trijos mēnešos un kuru vienreizējā tirāža pārsniedz 100 eksemplārus, un to abonentmaksai, izņemot erotiska un pornogrāfiska rakstura izdevumus, kā arī tādus izdevumus, kuru saturiskā ievirze un uzdevums ir reklāmas vai komercsludinājumu publicēšana.”

6. 7.pantā:

papildināt pirmās daļas 6.punkta “e” apakšpunktu pēc vārdiem “tā īstenošanas līgumos” ar vārdiem “vai mītnes līgumos”;

papildināt pirmās daļas 6.punkta “g” apakšpunktu pēc vārdiem “šīs organizācijas izveidotas,” ar vārdiem “vai mītnes līgumos”.

7. 8.pantā:

papildināt 5.¹ daļas 16.¹ punktu pēc skaitļa “13.³” ar skaitli “13.⁵”;

papildināt pantu ar 5.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(5⁴) Ja preču piegādei vai sniegtajam pakalpojumam tiek piemērots kāds no šā likuma 13.² vai 13.⁵ pantā paredzētajiem īpašiem noteikumiem, nodokļa rēķinā nenorāda šā panta 5.¹ daļas 11. un 12.punktā minēto informāciju.”

8. Papildināt 10.panta pirmo daļu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) aprēķināto nodokļa summu par precēm, kas iegādātas saskaņā ar šā likuma 13.² vai 13.⁵ pantu savu apliekamo darījumu nodrošināšanai.”

9. 11.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja apliekamā persona, izmantojot likumā “Par nodokļiem un nodevām” paredzētās tiesības, nodokļa deklarāciju un tās pielikumus iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam papīra formā, deklarācijas iesniegšanas termiņš ir 15 dienas pēc taksācijas perioda beigām.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Persona, kura ir izslēgta no apliekamo personu reģistra, 20 dienu laikā pēc izslēgšanas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam nodokļa deklarāciju un tās pielikumus par taksācijas periodu, kurā šī persona ir izslēgta no apliekamo personu reģistra.”;

izslēgt piektās daļas 6.punktu;

papildināt piekto daļu ar 7.punktu šādā redakcijā:

“7) pārskats par fiskālā pārstāvja veiktajiem darījumiem.”

10. 12.pantā:

papildināt pantu ar 1.²¹ un 1.²² daļu šādā redakcijā:

“(1²¹) Nodokli par precēm, kas iegādātas, un pakalpojumiem, kas saņemti saskaņā ar šā likuma 13.² vai 13.⁵ pantu, maksā valsts budžetā tajā taksācijas periodā, kad ir saņemtas preces vai pakalpojums un saņemts nodokļa rēķins vai samaksa veikta avansā saskaņā ar rēķinu.

(1²²) Persona, kura ir izslēgta no apliekamo personu reģistra, nodokli, kas aprēķināms saskaņā ar šā likuma 11.panta 3.¹ daļu, iemaksā valsts budžetā 20 dienu laikā pēc izslēgšanas no apliekamo personu reģistra.”;

izteikt 12.⁷ daļas 4.punktu šādā redakcijā:

“4) pārmaksātā nodokļa summa pārsniedz 1000 latu un ir izveidojusies par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem šā likuma 13.² vai 13.⁵ pantā minēto darījumu nodrošināšanai.”

11. Izteikt 13.² pantu šādā redakcijā:

“13.² pants. Nodokļa piemērošana kokmateriālu piegādei un ar to saistītiem pakalpojumiem

(1) Nodokli par šā panta trešajā daļā minēto kokmateriālu piegādi, kas veikta iekšzemē, valsts budžetā maksā kokmateriālu saņēmējs, ja kokmateriālu piegādātājs un kokmateriālu saņēmējs ir apliekamās personas.

(2) Nodokli par šā panta ceturtajā daļā minētajiem pakalpojumiem, kas iekšzemē sniegti darījumos, kuri saistīti ar šā panta trešajā daļā minēto kokmateriālu piegādi, valsts budžetā maksā pakalpojumu saņēmējs, ja pakalpojumu sniedzējs un pakalpojumu saņēmējs ir apliekamās personas.

(3) Šā panta pirmajā daļā minēto kārtību piemēro šādu kokmateriālu piegādei:

- 1) nocirsti un atzaroti, sagarumoti vai nesagarumoti, mizoti vai nemizoti, garenvirzienā sašķelti vai nesašķelti apaļkoki, kuri sastāv no viena elementa bez mākslīgiem savienojumiem un kuru garums ir lielāks par vienu metru, bet tievgaļa diametrs nav mazāks par trim centimetriem;
- 2) jebkurā garumā sazāģēti, ēvelēti vai neēvelēti zāģmateriāli, kuri sastāv no viena elementa bez mākslīgiem savienojumiem un ir biezāki par sešiem milimetriem.

(4) Šā panta otrajā daļā minēto kārtību piemēro šādiem pakalpojumiem:

- 1) ar kokmateriālu sagatavošanu saistītie pakalpojumi (tajā skaitā ciršanas tiesību piešķiršana, platību stigošana meža zemē un cirsmu parauglaukuma ierīkošana, augoša koka un apaļkoka uzmērīšana, vērtēšana, nozāģēšana, atzarošana un krautņu veidošana);
- 2) kokmateriālu apstrādes un pārstrādes pakalpojumi (tajā skaitā zāģēšana, garināšana, mizošana, frēzēšana, ēvelēšana, virpošana, slīpēšana, žāvēšana, līmēšana, lakošana un šķeldošana);
- 3) kokmateriālu marķēšana, brāķēšana, šķirošana, pakošana;
- 4) kokmateriālu ķīmiskās apstrādes pakalpojumi (tajā skaitā kokmateriālu antiseptēšana);
- 5) kokmateriālu transportēšana, iekraušana, izkraušana, pārkraušana un glabāšana;
- 6) ar kokmateriālu piegādi saistītie tirgus izpētes (mārketinga) un starpniecības pakalpojumi.

(5) Kokmateriālu piegādātājs izraksta kokmateriālu saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā piegādāto kokmateriālu vērtību norāda bez nodokļa.

(6) Kokmateriālu saņēmējs samaksā kokmateriālu piegādātājam nodokļa rēķinā norādīto kokmateriālu vērtību.

(7) Ar kokmateriālu piegādi saistīta pakalpojuma sniedzējs izraksta pakalpojuma saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā sniegtā pakalpojuma vērtību norāda bez nodokļa.

(8) Ar kokmateriālu piegādi saistīta pakalpojuma saņēmējs samaksā pakalpojuma sniedzējam nodokļa rēķinā norādīto pakalpojuma vērtību.”

12. 13.⁴ pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Šajā pantā noteikto nodokļa maksāšanas un priekšnodokļa atskaitīšanas kārtību ir tiesības piemērot apliekamajai personai, kurai iepriekšējā taksācijas gadā ar nodokli apliekamo darījumu vērtība ir sasniegusi vai pārsniegusi 70 000 latu un kura ir:

- 1) apliekamā persona, kas darbojas zivsaimniecības nozarē, attiecībā uz svaigu, saldētu vai atdzesētu zivju un vēžveidīgo piegādēm;

- 2) lauksaimniecības produkcijas ražotājs vai lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība, attiecībā uz šādu lauksaimniecības produktu piegādi:
 - a) dzīvi dzīvnieki,
 - b) piens un piena pārstrādes produkti,
 - c) putnu olas,
 - d) dabīgais medus,
 - e) dārzeņi, sakņaugi, bumbuļaugi,
 - f) graudaugu produkti,
 - g) eļļas augu sēklas un augļi, dažādi graudi, sēklas un augļi.”;

aizstāt devītajā daļā vārdus “pirmstaksācijas gadā” ar vārdiem “taksācijas gadā”;
papildināt pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Personas, kuras ir izslēgtas no apliekamo personu reģistra un līdz izslēgšanai piemēroja šajā pantā noteikto īpašo nodokļa maksāšanas un priekšnodokļa atskaitīšanas kārtību, iepriekšējos taksācijas periodos veiktos darījumus, kas netika uzrādīti nodokļa deklarācijās, izmantojot šajā pantā noteikto kārtību, uzrāda nodokļa deklarācijā un iemaksā valsts budžetā nodokli 20 dienu laikā pēc to izslēgšanas no apliekamo personu reģistra. Vienlaikus šajā nodokļa deklarācijā uzrāda atskaitāmo priekšnodokli par iepriekšējos taksācijas periodos saņemtajos nodokļa rēķinos norādītajām nesamaksātajām nodokļa summām.”

13. Papildināt likumu ar 13.⁵ pantu šādā redakcijā:

“13.⁵ pants. Nodokļa piemērošana metāllūžņu piegādei un ar to saistītiem pakalpojumiem

(1) Nodokli par šā panta trešajā daļā minēto metāllūžņu piegādi, kas veikta iekšzemē, valsts budžetā maksā metāllūžņu saņēmējs, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- 1) metāllūžņu piegādātājs un metāllūžņu saņēmējs ir apliekamās personas;
- 2) metāllūžņu saņēmējam ir licence metālu atgriezumam un metāllūžņu iepirkšanai Latvijā Republikā.

(2) Nodokli par šā panta ceturtajā daļā minētajiem ar metāllūžņu piegādi saistītajiem pakalpojumiem, kas sniegti iekšzemē, valsts budžetā maksā pakalpojumu saņēmējs, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- 1) pakalpojumu sniedzējs un pakalpojumu saņēmējs ir apliekamās personas;
- 2) pakalpojumu saņēmējam ir licence metālu atgriezumam un metāllūžņu iepirkšanai Latvijā Republikā.

(3) Šā panta pirmajā daļā noteikto kārtību piemēro šādu metāllūžņu piegādei:

- 1) melno un krāsaino metālu un to sakausējumu atgriezumi un lūžņi, kas radušies saimnieciskās darbības rezultātā rūpniecībā, celtniecībā, lauksaimniecībā vai citās jomās, kā arī sadzīvē;
- 2) metāla izstrādājumi vai to daļas, kas nav izmantojamas paredzētajam mērķim lūzumam, griezumam, nodiluma vai citu iemeslu dēļ;
- 3) dažādu veidu nolietoti un atkārtoti neizmantojami transportlīdzekļi vai to daļas, tajā skaitā automašīnu vraki;
- 4) elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi, svina akumulatori.

(4) Šā panta otrajā daļā noteikto kārtību piemēro šādu ar metāllūžņu piegādi saistīto pakalpojumu sniegšanai:

- 1) melno un krāsaino metālu un to sakausējumu atkritumu atšķīrošana no rūpniecisko un sadzīves atkritumu plūsmām;
- 2) melno un krāsaino metālu un to sakausējumu atgriezumam un lūžņu šķīrošana, sadalīšana, griešana, saspiešana, presēšana, liešana lietņos;

- 3) nolietotu melno vai krāsaino metālu un to sakausējumu izstrādājumu un citu atkārtoti neizmantojamu materiālu salaušana, sadalīšana, griešana, saspiešana, presēšana;
- 4) atkārtoti neizmantojamu ēku, inženierbūvju vai citu infrastruktūras objektu vai to daļu metāla konstrukciju salaušana, sadalīšana un šķirošana.

(5) Metāllūžņu piegādātājs izraksta metāllūžņu saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā piegādāto metāllūžņu vērtību norāda bez nodokļa.

(6) Metāllūžņu saņēmējs samaksā metāllūžņu piegādātājam nodokļa rēķinā norādīto metāllūžņu vērtību.

(7) Ar metāllūžņu piegādi saistīta pakalpojuma sniedzējs izraksta pakalpojuma saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā sniegtā pakalpojuma vērtību norāda bez nodokļa.

(8) Ar metāllūžņu piegādi saistīta pakalpojuma saņēmējs samaksā pakalpojuma sniedzējam nodokļa rēķinā norādīto pakalpojuma vērtību.”

14. Izslēgt 14.panta ceturtajā daļā vārdus “(pilna nosolītā cena, augstākā nosolītā cena vai izsoles sākumcena gadījumos, kad izsole pasludināta par nenotikušu)”.

15. Papildināt 35.pantu ar deviņo daļu šādā redakcijā:

“(9) Apliekamā persona, kuras mantu pārdod izsolē tiesu izpildītājs, ir atbildīga par šā darījuma atspoguļošanu nodokļa deklarācijā un par valsts budžetā iemaksājamās nodokļa summas samazināšanu vai no valsts budžeta atmaksājamās nodokļa summas nepamatotu palielināšanu, ja tā nav sniegusi informāciju tiesu izpildītājam par nodokļa piemērošanu šim darījumam vai sniegusi nepatiesu informāciju par izsolē pārdodamās mantas ar nodokli apliekamo vērtību.”

16. Papildināt pārejas noteikumus ar 74., 75. un 76.punktu šādā redakcijā:

“74. Grozījumi šā likuma 13.⁴ panta otrās daļas 1.punktā attiecībā uz apliekamo personu, kas darbojas zivsaimniecības nozarē, stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

75. Attiecībā uz apliekamās personas mantas izsolēm, kuras izsludinātas līdz 2011.gada 30.septembrim, tiek piemērotas tās šā likuma normas, kas bija spēkā attiecīgās izsoles izsludināšanas dienā.

76. Šā likuma 6.² panta 6.¹ punkts stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.”

17. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 13.punktu šādā redakcijā:

“13) Padomes 2010.gada 7.decembra direktīvas 2010/88/ES, ar ko direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz minimālās pamatlikmes ievērošanas pienākuma ilgumu.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 21.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

366. 264L/10 **Grozījumi Stratēģiskas nozīmes preču aprites likumā**

Izdarīt Stratēģiskas nozīmes preču aprites likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2007, 15.nr.; 2009, 9.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 91.nr.) šādus grozījumus:

1. 4.pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“4.pants. Izņēmumi speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minētajām precēm, importa un tranzīta licences izsniegšanai

(1) Stratēģiskas nozīmes preču importa licence nav nepieciešama, ja Ieslodzījuma vietu pārvalde vai Iekšlietu ministrijas un Aizsardzības ministrijas pakļautībā vai pārraudzībā esošās iestādes Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minētās preces pārvieto no citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai importē bez komersantu starpniecības.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Speciālā atļauja (licence) komercdarbībai ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minētajām precēm nav nepieciešama Satversmes aizsardzības birojam, Iekšlietu ministrijas un Aizsardzības ministrijas pakļautībā vai pārraudzībā esošajām iestādēm, Ieslodzījuma vietu pārvaldei un Latvijas Bankas Aizsardzības pārvaldei.”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Šā likuma 5.panta otrajā daļā minētā Aizsardzības ministrijas izsniegta speciālā atļauja (licence) komercdarbībai ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minētajām precēm nav nepieciešama gadījumos, kad Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minēto militāro preču pārvietošanas, eksporta, importa vai tranzīta licences pieteicējs ir fiziskā persona, kas vēlas pārvietot, eksportēt, importēt savām vajadzībām šaujamočū piederumus, kas nav speciāli paredzēti vai pielāgoti militārajam lietojumam, bet paredzēti uzstādīšanai uz tās īpašumā esošajiem šaujamočiem.”

2. 5.pantā:

papildināt ceturtais daļas ievaddaļu pēc vārda “vadītāji” ar vārdu “prokūristi”;

papildināt ceturtais daļas 2.punktu pēc vārdiem “nav sodīti par” ar vārdu “tīša”;

izslēgt ceturtais daļas 8.punktu;

papildināt ceturto daļu ar 9., 10., 11., 12., 13. un 14.punktu šādā redakcijā:

“9) nav atbrīvoti no kriminālatbildības saskaņā ar Krimināllikuma 58.pantu — agrāk par gadu pēc lēmuma stāšanās spēkā;

10) nav nosacīti atbrīvoti no kriminālatbildības saskaņā ar Krimināllikuma 58.¹ pantu — agrāk par pārbaudes laika izbeigšanos;

11) nav atbrīvoti no soda vai soda izciešanas saskaņā ar Krimināllikuma 59.pantu, kamēr nav pagājis gads pēc nolēmuma par atbrīvošanu no soda vai soda izciešanas spēkā stāšanās;

12) tiem netiek piemērots aizdomās turamā statuss;

13) netiek saukti pie kriminālatbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

- 14) tiem nav anulēta speciālā atļauja (licence) komercdarbībai ar ieročiem, munīciju vai pirotehniskiem izstrādājumiem, sprāgstvielām un spridzināšanas ietaisēm saskaņā ar Civilām vajadzībām paredzētu sprāgstvielu aprites likumu, Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumu vai Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumu, kamēr nav pagājis gads pēc tās anulēšanas.”;

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Ja komersants vai komercsabiedrība apliecina, ka tā vai tās komercdarbība nebūs saistīta ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču saraksta sadaļās ML1, ML2, ML3 un ML4 minētajām precēm, tad Aizsardzības ministrijas izsniegtajā speciālajā atļaujā (licencē) tiek ierakstīta atruna, ka komersantam vai komercsabiedrībai ir tiesības veikt komercdarbību ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minētajām precēm, izņemot šā saraksta sadaļās ML1, ML2, ML3 un ML4 minētās preces.”;

aizstāt sestās daļas 3.punktā vārdus “pēc pieteikuma iesniegšanas” ar vārdiem “līdz attiecīgā Aizsardzības ministrijas lēmuma izskatīšanai”;

izteikt sestās daļas 4.punktu šādā redakcijā:

- “4) konstatēts, ka komersants speciālās atļaujas (licences) saņemšanai vai pārreģistrēšanai sniedzis nepatiesas ziņas;”;

papildināt sesto daļu ar 7.punktu šādā redakcijā:

- “7) to nosaka cits likums vai tiesas nolēmums.”;

izteikt astoto, deviņto un desmito daļu šādā redakcijā:

“(8) Kārtību, kādā komersants glabā Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minēto militāro munīciju, militāro pirotehniku, militārās sprāgstvielas un spridzināšanas ietaises, kā arī prasības minēto preču noliktavām nosaka Ministru kabinets.

(9) Lai saņemtu spridzināšanas darbiem paredzēto sprāgstvielu un spridzināšanas ietaišu pārvietošanas, eksporta, importa vai tranzīta licenci, stratēģiskas nozīmes preču aprites subjektam saskaņā ar Civilām vajadzībām paredzētu sprāgstvielu aprites likumu ir nepieciešama Valsts policijas izsniegta speciālā atļauja (licence).

(10) Lai saņemtu A kategorijas automātisko šaujamieroču, B, C un D kategorijas medību, sporta un pašaizsardzības šaujamieroču un minēto šaujamieroču, to sastāvdaļu un munīcijas, lielas enerģijas pneimatisko ieroču, kā arī 2., 3. un 4.klases uguņošanas ierīču un T2 klases skatuves pirotehnisko izstrādājumu pārvietošanas, eksporta, importa vai tranzīta licenci, stratēģiskas nozīmes preču aprites subjektam saskaņā ar Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumu un Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumu ir nepieciešama Valsts policijas izsniegta speciālā atļauja (licence).”;

papildināt pantu ar trīspadsmito un četrpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Lēmumu par atteikumu izsniegt speciālo atļauju (licenci), par speciālās atļaujas (licences) darbības apturēšanu vai anulēšanu var apstrīdēt un pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma par speciālās atļaujas (licences) darbības apturēšanu vai anulēšanu apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(14) Militārā ražotāja sertifikātu Aizsardzības ministrija izsniedz stratēģiskas nozīmes preču aprites subjektam uz noteiktu laiku, kas nepārsniedz piecus gadus. Sertifikāta izsniegšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 9. un 10.punktu šādā redakcijā:

“9. Komersants var saņemt speciālo atļauju (licenci) komercdarbībai ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā minētajām precēm, nemaksājot šā likuma 5.panta piektajā daļā minēto valsts nodevu, ja tam atbilstoši Ieroču aprites likuma 37.panta otrajai daļai izsniegtās speciālās atļaujas (licences) derīguma termiņš 2011.gada 1.janvārī nav beidzies.

10. Ministru kabinets līdz 2011.gada 31.decembrim izdod šā likuma 5.panta astotajā un četrpadsmitajā daļā paredzētos noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 14.jūlijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 28. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.07.2011., Nr.117.

367. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 1.jūlija sēdē apstiprinājusi **Dzintaru Melbārdi** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 1.jūlijā

368. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 1.jūlija sēdē apstiprinājusi **Agnesi Skulmi** par zemesgrāmatu nodaļas tiesnesi.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 1.jūlijā

369. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8.jūlija sēdē ievēlējusi deputāti **Inesi Aizstrautu** Saeimas Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 8.jūlijā

370. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8.jūlija sēdē ievēlējusi deputātu **Madaru Lasmani** Saeimas Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā un Saeimas Saimnieciskajā komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 8.jūlijā

371. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 14.jūlija sēdē apstiprinājusi **Sanitu Osipovu** par Satversmes tiesas tiesnesi.

Tiesnese **Sanita Osipova** stājas amatā Satversmes tiesas likumā noteiktajā kārtībā.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 14.jūlijā

372. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 14.jūlija sēdē pieņēmusi paziņojumu “Par atvēlēto finansējumu Eiropas Savienības budžetā sociālo un ekonomisko atšķirību mazināšanai pēc 2013. gada”:

Latvijas Republikas Saeima:

atsaucoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību XVIII sadaļu, jo īpaši tā 174.pantu par tiekšanos mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu atpalcību,

uzsver Eiropas Savienības budžeta lielo nozīmi Eiropas Savienības kohēzijas mērķu sasniegšanā, it īpaši mazāk attīstīto dalībvalstu un reģionu izaugsmē un attīstībā, kā arī nepieciešamību tā veidošanā joprojām ievērot solidaritātes un taisnīguma principus;

uzsver, ka kohēzijas politikai ir jāatspoguļo Eiropas Savienības dalībvalstu solidaritāte ar mazāk attīstītajām dalībvalstīm un reģioniem, koncentrējot kohēzijas politikas finansējumu tieši šajās valstīs un reģionos;

nozēlo, ka Eiropas Komisija 2011.gada 29.jūnija paziņojumā “Eiropas budžets 2020” piedāvā ierobežot kohēzijas piešķirumu līdz 2,5 procentiem no nacionālā kopienākuma (NKI), jo rezultātā būtiski samazināsies esošās un potenciālās publiskās un privātās investīcijas konverģences valstīs,

un aicina Eiropas Savienības dalībvalstis, Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju arī turpmāk paredzēt atbilstošu finansējumu konverģences valstīm — to attīstības programmām un infrastruktūrai tā, lai netiktu apdraudētas mazāk attīstīto dalībvalstu labi iesāktās un efektīvi funkcionējošās investīciju programmas šo valstu izaugsmei un to tuvināšanai Eiropas Savienības attīstības līmeņa vidējiem rādītājiem.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 14.jūlijā

373. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 14.jūlija sēdē pieņēmusi paziņojumu “Par taisnīgu un godīgu Eiropas Savienības kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2013.gada”:

Latvijas Republikas Saeima:

atzinīgi novērtē Eiropadomes politikas dokumentus, kuros pausta apņemšanās Eiropas Savienībā nodrošināt godīgus konkurences nosacījumus, un Eiropas Komisijas līdz šim deklarēto viedokli, kas apstiprināts tās 2010.gada 18.novembra paziņojumā par to, ka kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros noteiktajiem tiešajiem maksājumiem dalībvalstu lauksaimniekiem jābūt taisnīgiem, līdzsvarotiem un aprēķinātiem, balstoties uz ekonomiskajiem un vides kritērijiem;

atbalsta Eiropas Parlamenta apstiprinātajā Rezolūcijā par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni pēc 2013.gada uzsvērto pamatprincipu, ka kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros lauksaimniekiem paredzētajam finansējumam jābūt sadalītam taisnīgi visā Eiropas Savienības teritorijā un jāatrod objektīvi kritēriji sadales sistēmas definēšanai;

secina, ka Eiropas Komisijas 2011.gada 29.jūnija paziņojumā “Eiropas budžets 2020” noteiktā tiešo maksājumu aprēķina metodika pēc 2013.gada nenodrošinās Latvijas lauksaimniekiem iespēju taisnīgi un godīgi konkurēt ar citu dalībvalstu lauksaimniekiem. Nepamatoti zemi tiešie maksājumi negatīvi ietekmēs faktiski visus valsts iedzīvotājus — gan ražotājus, gan patērētājus — un tautsaimniecību kopumā, ja vēl joprojām pastāvēs būtiskas tiešo maksājumu līmeņu atšķirības starp dažādu dalībvalstu lauksaimniekiem;

atgādina, ka Latvijas lauksaimnieki jau kopš 2004.gada saņem vismazākos tiešos maksājumus, kas viņiem nenodrošina līdzvērtīgas attīstības iespējas vienotajā Eiropas Savienības tirgū,

un aicina Eiropas Savienības dalībvalstis, Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju:

- 1) izveidot kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros tādu tiešo maksājumu sistēmu, kas nodrošinātu patiesi taisnīgus un godīgus konkurences nosacījumus visu Eiropas Savienības dalībvalstu lauksaimniekiem;
- 2) koriģēt Eiropas Komisijas 2011.gada 29.jūnija paziņojumā “Eiropas budžets 2020” noteikto tiešo maksājumu apjomu tā, lai nebūtu būtisku atšķirību starp augstāko un zemāko tiešo maksājumu līmeni;
- 3) ņemot vērā to, ka Latvijai pēc pievienošanās Eiropas Savienībai jau tiek piemērots pārejas periods, kas ilgs līdz 2013.gada beigām, noteikt tai pēc jaunās metodikas aprēķinātos tiešos maksājumus pilnā apjomā no 2014.gada 1.janvāra;
- 4) paredzēt adekvātu finansējumu gan tiešajiem maksājumiem, gan lauku attīstības politikai, lai veicinātu ilgtspējīgu lauksaimniecību un lauku attīstību visā Eiropas Savienībā.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 14.jūlijā

374. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē atsaukusi deputātu **Gundaru Daudzi** no Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājas biedra amata.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā

375. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē ievēlējusi deputātu **Jāni Vucānu** par Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājas biedru.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā

376. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē nolēmusi piekrist likumā “Par valsts budžetu 2011.gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei 1 100 000 latu apmērā no 62.resora “Mērķdotācijas pašvaldībām” programmas 05.00.00 “Mērķdotācijas pašvaldībām — pašvaldību izglītības iestāžu pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām” uz Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta apakšprogrammu 01.05.00 “Dotācija privātajām mācību iestādēm” 300 300 latu apmērā un apakšprogrammu 02.01.00 “Profesionālās izglītības programmu īstenošana” 799 700 latu apmērā.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā

377. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē apstiprinājusi **Lienes Liepiņas** deputātes pilnvaras.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā

378. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē apstiprinājusi **Jura Žūriņa** deputāta pilnvaras uz laiku, kamēr no politisko partiju apvienības “Vienotība” kandidātu saraksta Vidzemes vēlēšanu apgabalā ievēlētie deputāti pilda ministru pienākumus.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā

379. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Riharda Eigima** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā

380. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21.jūlija sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Sergeja Fjodorova** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 21.jūlijā